

ПРЕДЛОЗИ ЗА ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

СИНДИКАТ НЕЗАВИСНОСТ - МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ И ВОЈСКА СРБИЈЕ
ГРАНСКИ СИНДИКАТ УПРАВЕ, ПРАВОСУЂА, ОДБРАНЕ И ПОЛИЦИЈЕ
УЈЕДИЊЕНИ ГРАНСКИ СИНДИКАТИ НЕЗАВИСНОСТ

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Радној групи за израду Нацрта Закона о Војци Србије

Измене и допуне Закона о Војци Србије
ПРЕДЛОГ. -

Поштовани,

захваљујемо се на указаној прилици да активно учествујемо у раду проширеног састава Радне групе (Радна група) за израду Нацрта Закона о Војци Србије (Нацрт) као и на чињеници да је представник послодавца у процедури израде радне верзије Нацрта већ имплементирао неке од ранијих предлога нашег синдиката.

Како су на састанку Радне групе који је одржан 07.10.2020.г. у директном разговору разјашњене намере представника послодавца по питању предложених измена али и сагледани ставови синдиката, искрено верујемо да смо на добром путу да као социјални партнери изнађемо и нека додатна решења која би унапредила социјално-економски статус запослених али и решило статусне и проблеме везане за радне односе.

У том смислу, потребно да се послодавац прилагоди реалним условима, како према тренутно запосленима тако, али и посебно, у односу према будућим војницима, било да млади, који улазе у службу, то чине завршетком војне академије, средње стручне школе, војне гимназије, потписивањем уговора о раду,... јер се ради о генерацијама које имају потпуно другачији однос према тржишту рада и којима треба транспарентно предочити шта могу да очекују у војној каријери, како у финансијском смислу тако и у смислу статуса и могућности напредовања.

Надамо се да ће Министарство одбране донети правилне одлуке и тиме постати конкурентан послодавац на тржишту рада, јер све већи број запослених напушта систем одбране због боље плаћених а мање захтевних и одговорних послова, такође, деловањем у правом смеру мотивисаће се они који би желели да постану војници.

Предлози које смо могли прецизно дефинисати, представљамо у конкретној форми у оквиру чланова.

Предлози које не можемо дефинисати у конкретној форми и у оквиру самог члана, достављамо у форми коментара како би се разумела намера али и олакшала комуникација у смислу предстојеће израде подзаконских аката.

РАДНА ВЕРЗИЈА

НАЦРТ

ЗАКОН О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

1. Предмет уређивања

Члан 1.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАН 1. ЗoBC 94/19)

Овим законом уређује се надлежност и организација Војске Србије, командовање и руковођење, служба у Војсци Србије и друга питања од значаја за Војску Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

2. Дефиниције

Члан 2.

(ДЕФИНИСАЊЕ ПОЈМОВА - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗoBC 94/19)

Појмови који се користе у овом закону имају следеће значење:

- 1) Војноевиденциона специјалност - приказ потребних или стечених способности за обављање дужности војних лица;
- 2) Евиденциона специјалност - приказ потребних или стечених способности за обављање дужности војних службеника;
- 3) Материјална средства - покретне и непокретне ствари за потребе Војске Србије и то материјална средства на употреби Војске Србије, материјална средства из ратне резерве Војске Србије и ствари из пописа;
- 4) Материјална средства стављена на располагање - средства која су држављани Републике Србије и страни држављани ставили на располагање Војсци Србије, а која нису у евиденцији Министарства одбране и Војске Србије;
- 5) Добровољци - лица која не подлежу војној обавези, као и војни обвезници који немају ратни распоред, а која слободном вољом, без позива, ступе у Војску Србије за време ратног или ванредног стања;
- 6) Овлашћено службено лице Војне полиције - лице која обавља полицијске послове у Министарству одбране и Војсци Србије и послове опште безбедности примењујући полицијска овлашћења, мере и радње;
- 7) Потребност службе –
- 8) Место службовања – општина, односно град на чијој територији се претежним делом врше дужности;
- 9) Војни стипендиста – ученик, односно студент који се на основу уговора о стипендирању закљученог са Министарством одбране школује за вршење дужности на које се постављају и распоређују професионални припадници Војске Србије;
- 10) Оружје за личну безбедност - полуаутоматско кратко ватрено оружје (пиштољи и револвери).

Појмови употребљени у овом закону у граматичком мушком роду подразумевају природни женски и мушки род лица на која се односе.

КОМЕНТАР:

Опречно дефинисати појам „Потребе службе“ и отворити могућност за додавање дефиниције одређених појмова који нису прецизније дефинисани у самом Нацрту

3. Начела

Начело законитости

Члан 3.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАЊЕ ВРШЕЊА НАДЛЕЖНОСТИ ВС - ЧЛАН 12. ЗовС 94/19)

Војска Србије врши надлежности на основу Устава, закона, потврђених међународних уговора и општеприхваћених правила међународног права, у складу са проглашеном војном неутралношћу Републике Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Начело субординације, једностарешинства и јединства командовања

Члан 4

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАЊЕ ОДНОСА ЗАПОСЛЕНИХ ВС - ЧЛАН 20. ЗовС 94/19)

Служба у Војсци Србије заснива се на субординацији, као односу између претпостављеног и потчињеног и једностарешинству и јединству командовања, као начину командовања и руковођења у Војсци Србије.

Према односима у служби, припадници Војске Србије могу бити претпостављени и потчињени. Претпостављени је лице које на основу закона или другог прописа командује, односно руководи. Према чиновима и дужностима, војна лица могу бити старији и млађи. Старији је лице које има виши чин, а ако су лица истог чина – лице на вишој дужности.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Начело неутралности

Члан 5.

(ИЗДВОЈЕНО КАО ПОСЕБАН ЧЛАН - ЧЛАН 12. ЗовС 94/19)

Војска Србије је идеолошки, интересно и политички неутрална.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Начело спречавања сукоба интереса

Члан 6.

(ДЕФИНИСАЊЕ СУКОБА ИНТЕРЕСА - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Служба у Војсци Србије не сме се вршити на начин да се јавни интерес подреди личном интересу, нити ради стицања противправне материјалне или нематеријалне користи.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Начело војне етике

Члан 7.

(ДЕФИНИСАЊЕ ЕТИКЕ ЗАПОСЛЕНИХ - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Служба у Војсци Србије врши се у складу са општим етичким начелима војне професије, основним моралним вредностима и нормама понашања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Начело забране дискриминације

Члан 8.

(ИЗДВОЈЕНО КАО ПОСЕБАН ЧЛАН - ЧЛАН 13. ЗовС 94/19)

У Војсци Србије забрањена је дискриминација, у складу са законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

II. ВОЈСКА СРБИЈЕ

1. Појам

Члан 9.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАН 2. ЗоВС 94/19)

Војска Србије је организована оружана снага која брани Републику Србију од оружаног угрожавања споља и извршава друге мисије и задатке, у складу са Уставом, законом, потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права.

НЕМА ПРИМЕДБИ

2. Надлежност Војске Србије, мисије и задаци Војске Србије

Члан 10.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАЊЕ - ЧЛАН 2. ЗоВС 94/19)

Војска Србије, у складу са Уставом, законом, потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права, врши своје надлежности реализовањем следећих мисија:

- 1) одбрана Републике Србије од оружаног угрожавања споља,
 - 2) учешће у изградњи и очувању мира у региону и свету и
 - 3) подршка цивилним властима у супротстављању претњама безбедности.
- Војска Србије реализује мисије из става 1. овог члана извршавањем задатака.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Одбрана Републике Србије од оружаног угрожавања споља

Члан 11.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАЊЕ - ЧЛАН 2. ЗоВС 94/19)

Војска Србије, у извршавању задатака ове мисије штити независност, сувереност, територијалну целовитост и безбедност Републике Србије:

- 1) одвраћањем од оружаног угрожавања,
- 2) одбраном територије,
- 3) одбраном ваздушног простора,
- 4) обједињавањем свих учесника у операцијама и командовањем свим снагама које изводе борбена дејства у ванредном и ратном стању.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Учешће у изградњи и очувању мира у региону и свету

Члан 12.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАЊЕ - ЧЛАН 2. ЗовС 94/19)

Војска Србије, у извршавању задатака ове мисије, доприноси очувању националне, регионалне и глобалне безбедности и мира у свету:

- 1) учешћем у међународној војној сарадњи,
- 2) спровођењем припрема за учешће у мултинационалним операцијама и
- 3) учешћем у мултинационалним операцијама.

Министар одбране усваја план међународне војне сарадње и одлучује о организовању заједничких војних вежби у Републици Србији, односно учешћу припадника Војске Србије у заједничким војним вежбама које организују оружане снаге других земаља, у складу са законом и закљученим међународним уговорима.

Употреба Војске Србије ван граница Републике Србије уређује се посебним законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Подршка цивилним властима у супротстављању претњама безбедности

Члан 13.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАЊЕ – ЧЛАН 2. ЗовС 94/19)

Војска Србије, у извршавању задатака ове мисије, доприноси смањењу ризика и последица од катастрофа, пружа помоћ у ванредним ситуацијама и у супротстављању ризицима по безбедност људи и имовине:

- 1) предузимањем мера и активности на заштити и спасавању људи, материјалних добара и животне средине,
- 2) пружањем помоћи органима надлежним за заштиту и спасавање у случају природних и других несрећа већих размера у којима су угрожени живот и здравље људи и животиња и материјална добра и
- 3) пружањем помоћи органима унутрашњих послова у супротстављању претњама безбедности (тероризам, епидемија, мигрантске кризе,...)

ПРЕДЛОГ:

Прецизније дефинисати став 1., тачка 3. Дефинисати одређени број безбедносних претњи (тероризам, епидемије, мигрантске кризе,...) јер у противном може доћи до злоупотребе.

3. Командовање и руковођење

Командовање

Члан 14.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАН 17., 18. и 19. ЗовС 94/19)

Командовање је доношење одлука, додељивање задатака, усмеравање делатности потчињених и контрола спровођења одлука у току извршавања задатака.

Председник Републике командује Војском Србије, као Врховни командант.

Право командовања у Војсци Србије имају начелник Генералштаба Војске Србије и војна лица на дужностима старшина у Војсци Србије, у складу са законом.

ПРЕДЛОГ:

Прецизније дефинисати надлежности и нивое одлучивања како је било уређено актуелним Законом о ВС

Руковођење

Члан 15.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАН 17., 18. и 19. ЗбВС 94/19)

Руковођење је спровођење утврђене политике одбране кроз извршавање закона и других аката врховног команданта, Народне скупштине, Владе и министра одбране.

Министар одбране руководи Војском Србије.

Право руковођења у Војсци Србије имају начелник Генералштаба Војске Србије и војна лица на дужностима старешина у Војсци Србије, у складу са законом.

Контролу руковођења врши _____

ПРЕДЛОГ:

Потребно је дефинисати начин контроле руковођења односно правилност и законитост спровођења утврђење политике и других аката (нпр. Одређено тело/група/одбор Народне скупштине или Владе РС)

Потребно је прецизније дефинисати конкретне нивое надлежности као што је то прописано у актуелном закону у члановима 17. - 19.. На овај начин предложена измена отвара превелики простор за могућност злоупотребе и злоупотребе службеног положаја.

Наводимо само пример, министра одбране предлаже Председник Владе Републике Србије а Влада Републике Србије та предлог (не)усваја. Из наведеног произилази да је министар страначка личност, те се давањем овлашћења да, без предлога начелника Генералштаба, доноси план истраживања и развоја за средства наоружања и војне опреме и уређује начин и поступак истраживања развоја производње, промета и набавке наоружања и војне опреме за потребе Војске Србије, отвара могућност да се у будућности, о развоју и опремању војске одлучује у складу са политичким идејама странака које су у том тренутку на власти.

Војска ни у којем сегменту не сме зависити од политике већ од заједничке доктрине која надилази променљиву категорију као што је састав Владе Републике Србије, о којој, индиректно одлучују грађани на републичким изборима. Уосталом, планирање и опремање Војске Србије јесте активност која се планира и спроводи дугорочно и у временском периоду који је неколико пута дужи од трајања једне Владе и њених политичких ставова.

4. Контрола Војске Србије

Демократска и цивилна контрола

Члан 16.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 29. ЗбВС 94/19)

Војска Србије је под демократском и цивилном контролом.

Демократска и цивилна контрола Војске Србије подразумева контролу од стране легитимно изабраних представника грађана и грађана **и синдиката који делују у Министарству одбране и Војсци Србије (у складу са овим законом)** у циљу провере законитости извршавања надлежности Војске Србије, а обухвата:

- 1) контролу употребе и развоја Војске Србије;
- 2) интерну и екстерну контролу трошкова за потребе Војске Србије;
- 3) праћење стања и обавештавање јавности о стању припрема Војске Србије, у складу са законом;

- 4) обезбеђење слободног приступа информацијама од јавног значаја и
- 5) утврђивање одговорности за вршење војних и других дужности, у складу са законом.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да се у наведени члан морају навести и синдикати који делују у МО и ВС јер су исти организација запослених са статусом правног лица али и због чињенице да запослени најбоље знају стање у МО и ВС а посебно у домену става 1., тачака 2., 4. и 5.

Члан 17.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 29. ЗоВС 94/19)

Демократску и цивилну контроли Војске Србије врше: Народна скупштина, председник Републике Србије, Влада, Државна ревизорска институција, Заштитник грађана, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности и други државни органи, у складу са својим надлежностима, као и грађани и **јавност и синдиката који делују у Министарству одбране и Војсци Србије (у складу са овим законом)** у складу са законом.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да се синдикати који делују у МО и ВС морају навести у овом члану.

Обавештавање јавности

Члан 18.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 30. ЗоВС 94/19)

Министарство одбране обавештава јавност **и синдикате који делују у Министарству одбране и Војсци Србије о активностима Војске Србије (у складу са овим законом)**, као и о другим чињеницама од значаја за извршење мисија и задатака Војске Србије, у складу са законом.

Начин обавештавања јавности о активностима и чињеницама из става 1. овог члана уређује министар одбране.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да се у наведени члан морају навести и синдикати (у смислу јавности) јер се сувише често о битним и за запослене важним активностима и чињеницама исти информису из средстава јавног информисања који су подложни разним утицајима и могу другачије, па и злонамерно тумачити изнесене информације.

5. Војне традиције

Појам

Члан 19.

(ДЕФИНИСАЊЕ ПОЈМА ТРАДИЦИЈЕ - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗоВС 94/19)

Војне традиције представљају вредности на којима почива и које баштини Војска Србије, садржане у активностима којима се негују општеприхваћене вредности створене у вишевековној националној и војној историји државе и Војске Србије.

Министар одбране ближе уређује вредновање, чување и развијање војних традиција.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Обележја Војске Србије и војне ознаке

Члан 20.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 23. ЗовС 94/19)

Обележја Војске Србије су грб и застава Војске Србије.

Генералштаб Војске Србије, команде, јединице и установе Војске Србије могу имати своја обележја.

Војне ознаке могу бити у форми значака и амблема.

Ознаке чинова представљају посебну врсту војне ознаке.

Ради израде значака за личну идентификацију могу се користити следећи лични подаци и то: име, презиме, идентификациони број, крвна група и вероисповест.

Постојање, изглед и коришћење обележја и војних ознака уређује председник Републике, на предлог министра одбране.

Забрањено је истицање и ношење обележја Војске Србије и војних ознака од стране припадника Војске Србије на начин којим би се нарушио углед Војске Србије.

Забрањена је употреба назива и обележја Војске Србије, као и војних ознака правним и физичким лицима, предузетницима и удружењима, осим по одобрењу министра одбране, ако овим законом није друкчије прописано.

Синдикати који делују у Министарству одбране и Војсци Србије могу у складу са ставом 5. овог члана употребљавати називе и обележја Војске Србије, као и војне ознака.

ПРЕДЛОГ:

Додати став став 9. којим се Синдикатима који делују у Министарству одбране и Војсци Србије омогућава, у складу са ставом 5. овог члана, употребу називе и обележја Војске Србије, као и војне ознака без посебног одобрења министра одбране.

Војни празници

Члан 21.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 24. ЗовС 94/19)

Војни празници су: Дан Војске Србије, дан вида, рода и службе и дан јединице односно установе Војске Србије.

Војне празнике одређује посебним актом председник Републике, на предлог министра одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Одликовања, признања и награде

Члан 22.

(ДЕФИНИСАЊЕ - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Припадницима Војске Србије, државним службеницима и намештеницима у Министарству одбране, командама, јединицама и установама Војске Србије и другим субјектима, за остварене резултате и доприносе у остваривању надлежности Војске Србије, могу се додељивати признања, посебна признања и награде.

Лицима из става 1. овог члана, могу се додељивати одликовања Републике Србије, у складу са посебним законом.

Министар одбране уређује врсте признања, посебних признања и награда из става 1. овог члана, критеријуме и начин за њихову доделу, ако овим законом није друкчије уређено.

Посебна признања (војне спомен медаље и војне споменице, Значку војника на служењу војног рока и образац захвалнице војнику на служењу војног рока – Захвалнице отаџбине) израђује Народна банка Србије – Завод за израду новчаница и кованог новца.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Називи јединица и установа Војске Србије

Члан 23.

(ЧЛАН 24а. ЗовС 94/19)

Јединицама и установама Војске Србије и војним установама које су организационо и функционално везане за Министарство одбране могу се одређивати називи по значајним историјским личностима и догађајима.

Називе из става 1. овог члана одређује председник Републике, на предлог министра одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

6. Организација и мобилизација Војске Србије

Организација Војске Србије

Члан 24.

(РЕДЕФИНИСАЊЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ВС - ЧЛАН 3. ЗовС 94/19)

Војска Србије организује се на стратегијском, оперативном и тактичком нивоу у команде, јединице и установе.

Организација Војске Србије успоставља се као мирнодопска и ратна и утврђује се актима о организацији.

Организацију Војске Србије, односно услове за образовање и унутрашње уређење команди, јединица и установа уређује министар одбране, у складу са основама мирнодопске и ратне организације коју утврђује председник Републике.

Генералштаб Војске Србије је највиши стручни и штабни орган за припрему и употребу Војске Србије, у складу са законом.

Акта о организацији команди, јединица и установа Војске Србије и акта о организацији организационих целина ван Војске Србије, чија је унутрашња организација и систематизација радних места утврђена формацијом, доноси министар одбране на предлог начелника Генералштаба, односно на предлог надлежног руководиоца организационе целине ван Војске Србије.

ПРЕДЛОГ:

Требао задржати дефиницију да се реорганизација ВС врши у складу са Средњорочним и Дугорочним планом развоја система одбране РС како је дефинисано у члану 4., став 5. актуелног Закона о ВС

Формација

Члан 25.

(ИЗДВОЈЕН И РЕДЕФИНИСАН ПОЈАМ ФОРМАЦИЈЕ - ЧЛАН 3. ЗовС 94/19)

Формацијом се свакој организационој целини намењеној за самостално извршење задатака, прописују: организациона структура, делокруг и надлежности, формацијска места и описи послова, као и други елементи битни за функционисање организације.

Формацијским местима сматрају се сва места утврђена формацијама у Војсци Србије и организационим целинама ван Војске Србије чија је организација утврђена формацијом, као и радна места ван Војске Србије за које је предвиђено да послове истих обављају професионални припадници Војске Србије.

Елементе формацијских места, односно називе формацијских места, формацијске чинове и положајне групе за професионална војна лица и називе формацијских места, групе радних места и број бодова за војне службенике прописује министар одбране, осим елемената формацијских места за која се прописују формацијски чинови генерала, које утврђује председник Републике, на предлог министра одбране

КОМЕНТАР:

Одредбе става 3. овог члана односно подзаконска акта које прецизније регулишу формацијска места и услове за попуну истих, треба детаљно сагледати. Садашња формација у доброј мери ограничава запослене (посебно подофицире и официре) приликом напредовања у служби и унапређења. Детаљније предлоге и образложења дали смо уз члан 268. овог Нацрта.

Структура Војске Србије

Члан 26.

(ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 3. ЗовС 94/19)

Војска Србије по структури дели се на видове, родове и службе, а родови и службе на врсте и специјалности.

Видови Војске Србије су Копнена војска и Ратно ваздухопловство и против-ваздухопловна одбрана.

Родове и службе Војске Србије одређује председник Републике, на предлог министра одбране.

Врсте и специјалности одређује министар одбране, на предлог начелника Генералштаба Војске Србије.

Ближи начин утврђивања војноевиденционих и евиденционих специјалности уређује министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Мобилизација

Члан 27.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 36. ЗовС 94/19)

Мобилизацијом Војска Србије из мирнодопске организације и стања прелази на ратну организацију и стање приправности за извршење мисија и задатака.

Мобилизација се спроводи по Плану мобилизације Војске Србије, по обиму може бити општа и делимична, а саопштава се јавним оглашавањем, односно појединачним позивом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Општа мобилизација

Члан 28.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 37. ЗовС 94/19)

Општа мобилизација наређује се за извршење мисија и задатака Војске Србије, а обухвата све команде, јединице и установе Војске Србије, као и потребна материјална средства.

Општу мобилизацију наређује председник Републике.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Делимична мобилизација

Члан 29.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 38. ЗовС 94/19)

Делимична мобилизација Војске Србије наређује се за извршење мисија и задатака Војске Србије, а обухвата потребан део команди, јединица и установка Војске Србије и потребна материјална средства.

Делимична мобилизација може се наредити и ради: провере спремности за извршење мобилизације, извођења планираних вежби и контроле организовања припрема за одбрану.

Делимичну мобилизацију, по правилу, наређује председник Републике.

Делимичну мобилизацију из става 2. овог члана може наредити и старешина на командној или руководећој дужности кога овласти председник Републике.

НЕМА ПРИМЕДБИ

7. Састав Војске Србије

Члан 5.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО И РАСЧЛАЊЕНО - ЧЛАН 5. ЗовС 94/19)

Војску Србије чине стални и резервни састав.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Стални састав Војске Србије

Члан 31.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 6., 7. и 9. ЗовС 94/19)

Стални састав Војске Србије чине војна лица:

- 1) Професионална војна лица
- 2) Војници на служењу војног рока
- 3) Лица у резервном саставу док се налазе на војној дужности у Војсци Србије
- 4) Пунолетни ученици и кадети војношколских установка који се школују за војне дужности
- 5) Лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире

Стални састав Војске Србије чине и војни службеници.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Припадници Војске Србије

Члан 32.

(ИЗДВОЈЕНО И РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 6. НА ЗОВС 94/19)

Професионални припадници Војске Србије су професионална војна лица и војни службеници. Професионална војна лица су официри, подофицири и професионални војници. Припадници Војске Србије су војна лица и војни службеници.

ПОЗИТИВНО:

дефинисање цивилних лица на служби у ВС као војни службеници јер се тиме отвара могућност да их препознамо као запослене у сталном радном односу и који под истим условима често раде исте или сличне послове као професионална војна лица а не остварују иста права.

Послодавац професионалног припадника Војске Србије

Члан 33.

(ИЗДВОЈЕНО И РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 8. ЗОВС 94/19)

Професионални припадник Војске Србије је у радном односу. Послодавац професионалног припадника Војске Србије је Република Србија. Права и обавезе послодавца професионалног припадника Војске Србије, у име Републике Србије, врши министар одбране, уколико законом није друкчије одређено.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Подофицирски кор

Члан 34.

(ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 8. ЗОВС 94/19)

У Војсци Србије образује се подофицирски кор. Подофицирски кор чине подофицири Војске Србије, посебно организовани за подршку командовању, руковођењу и обуци, од нивоа чете до нивоа Генералштаба Војске Србије. Министар одбране, на предлог начелника Генералштаба, уређује подофицирски кор.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Резервни састав Војске Србије

Члан 35.

(ИЗДВОЈЕНО И РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 5. ЗОВС 94/19)

Резервни састав Војске Србије чине:

- 1) резервни официри,
- 2) резервни подофицири и
- 3) војници у резерви.

Резервни састав Војске Србије дели се на активну резерву и пасивну резерву.

Ступање у активну резерву, као и права и обавезе лица у активној и пасивној резерви, уређују се посебним законом.

ПРЕДЛОГ:

Задржати став члан 5., став 5. који дефинише могућности ступања у активну резерву

Родна неутралност

Члан 36.

(ДЕФИНИСАЊЕ РОДНЕ НЕУТРАЛНОСТИ - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗоВС 94/19)

Одредбе овог закона о саставу Војске Србије једнако се односе на жене и мушкарце.

НЕМА ПРИМЕДБИ

8. Попуна Војске Србије

Појам

Члан 37.

(ДЕФИНИСАЊЕ ПОЈМА ПОПУНЕ ВС - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗоВС 94/19)

Попуна Војске Србије представља попуну људством и материјалним средствима у циљу извршавања додељених мисија и задатака, а у складу са актима о организацији и плановима попуне.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Попуна за време ратног или ванредног стања

Члан 38.

(ДЕФИНИСАЊЕ НАЧИНА ПОПУНЕ - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗоВС 94/19)

За време ратног или ванредног стања Војска Србије попуњава се људством сталног и резервног састава, као и материјалним средствима.

За време ратног или ванредног стања, Војска Србије се може попуњавати и добровољцима и материјалним средствима стављеним на располагање.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Начин попуне

Члан 39.

(ДЕФИНИСАЊЕ НАЧИНА ПОПУНЕ - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗоВС 94/19)

Начин попуне Војске Србије у ратном и ванредном стању војним обвезницима и стварима из пописа, уређује се посебним законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

9. Војна полиција

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАНОВИ 53. - 53в. ЗбВС 94/19)

Појам

Члан 40.

Војна полиција обавља послове полиције у Министарству одбране и Војсци Србије и послове опште безбедности, у складу са законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Послови Војне полиције

Члан 41.

Послови Војне полиције су:

- 1) сузбијање криминалитета;
- 2) контрола и одржавање војног реда и дисциплине;
- 3) обезбеђење одређених личности, најзначајнијих војних објеката, докумената и наоружања;
- 4) регулисање и контрола војног путног саобраћаја;
- 5) управни послови који се односе на набавку, држање и ношење оружја у складу са овим законом и
- 6) послови противтерористичке заштите у Министарству одбране и Војсци Србије.

По одлуци министра одбране, послове из става 1. тач. 3) и 6) овог члана Војна полиција врши и ван Министарства одбране и Војске Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Управни послови који се односе на набавку, држање и ношење оружја

Члан 42.

У обављању послова из члана 41. став 1. тачка 5) овог закона, Војна полиција издаје исправе и води евиденције у вези са набавком, држањем и ношењем оружја за личну безбедност.

Војна полиција у сврху издавања исправа из става 1. овог члана обрађује податке у складу са законом којим се уређује евиденције и обрада података у области унутрашњих послова и закона којим се уређује заштита података о личности.

Исправе из става 1. овог члана су:

- 1) Одобрење за набављање оружја;
- 2) Дозвола за држање оружја за личну безбедност;
- 3) Дозвола за ношење оружја за личну безбедност;
- 4) Одобрење за набављање основних делова за оружје;
- 5) Потврда о предаји оружја у власништво Републике Србије;
- 6) Одобрење за набављање муниције.

Војна полиција води евиденције о: поднетим захтевима, издатим одобрењима за набављање оружја, о уверењима о здравственој способности; одузетом и предатом оружју, нађеном оружју, оружју чији је нестанак пријављен; о поднетим захтевима и издатим дозволама о држању оружја; поднетим захтевима и издатим одобрењима за набављање основних делова за оружје; поднетим захтевима и издатим одобрењима за набављање муниције; поднетим захтевима и издатим дозволама за ношење оружја.

Евиденције из става 4. овог члана воде се у електронском облику и чувају се трајно.

Податке из става 2. овог члана Војна полиција може уступити државним и другим органима и организацијама, правним и физичким лицима, у складу са законом који уређује заштиту података о личности, уколико:

- 1) су за пријем таквих података овлашћени законом;
- 2) су им подаци неопходни за извршавање послова из њихове надлежности;
- 3) обезбеђују заштиту података о личности.

Изглед и садржај, као и обрасце исправа из става 3. овог члана, поступак за издавање одобрења за набављање оружја и муниције и издавање дозвола за држање и ношење оружја за личну безбедност, начин држања, ношења, располагања и друга питања у вези са тим оружјем, као и оружјем које официр или подофицир добије на поклон или као награду за резултате постигнуте у служби, уређује министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Полицијска овлашћења, мере и радње

Члан 43.

При обављању послова Војне полиције, овлашћена службена лица Војне полиције примењују полицијска овлашћења и полицијске мере и радње прописане законом којим се уређује полиција, законом којим се уређује кривични поступак и другим законима.

Начин обављања послова Војне полиције, начин обављања полицијских овлашћења и полицијских мера и радњи и друга питања од значаја за поступање овлашћених службених лица Војне полиције прописује министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Категорије лица према којима се примењују полицијска овлашћења, мере и радње

Члан 44.

Полицијска овлашћења и полицијске мере и радње овлашћена службена лица Војне полиције примењују према према запосленима у Министарству одбране и припадницима Војске Србије.

Полицијска овлашћења и полицијске мере и радње овлашћено службено лице Војне полиције примењују и према лицима ван Министарства одбране и Војске Србије, у следећим случајевима:

- 1) када примењује овлашћење према лицима у Министарству одбране и Војсци Србије са којима су се затекли при извршењу кривичног дела;
- 2) ако их у рејону војних објеката, распореда војних јединица или у њима затекне у вршењу кривичног дела или прекршаја;
- 3) када обавља послове обезбеђења војних објеката, одређених личности, наоружања или регулисања и контроле војног путног саобраћаја;
- 4) када постоје основи сумње да су учинили кривично дело на штету Министарства одбране и Војске Србије за које се гони по службеној дужности;
- 5) када пружа помоћ Полицији и
- 6) за време ванредног и ратног стања.

Војна полиција може се ангажовати у пружању помоћи Полицији у миру и ванредном стању на основу захтева надлежног органа по одобрењу министра одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Оперативна и криминалистичка обрада

Члан 45.

Овлашћена службена лица Војне полиције спроводе оперативну и криминалистичку обраду према запосленом у Министарству одбране и припаднику Војске Србије ако постоје основи сумње да су учинили кривично дело за које се гоне по службеној дужности, а у случајевима из члана 44. став 2. и према лицима ван Министарства одбране и Војске Србије.

Начин обављања оперативне обраде из става 1. овог члана прописује министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Поступање по захтеву војнодисциплинских органа

Члан 46.

Овлашћена службена лица Војне полиције поступају по захтеву војног дисциплинског тужиоца и председника војног дисциплинског суда за довођење лица за које постоје основи сумње да су извршили дисциплински преступ, а која избегавају саслушање у дисциплинском извиђају или на главном претресу пред војним дисциплинским судом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Дужност учесника у саобраћају

Члан 47.

Учесници у саобраћају дужни су да поступају у складу са значењем знака, односно наредбе које даје овлашћено службено лице Војне полиције које врши непосредно регулисање саобраћаја у вршењу безбедносне заштите одређених личности и када тиме одступају од значења светлосног саобраћајног знака или значења другог саобраћајног знака или значења ознаке на коловозу и тротоару или правила саобраћаја.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Сарадња Војне полиције са другим субјектима

Члан 48.

Војна полиција у обављању својих послова непосредно сарађује са полицијом, службама безбедности, са органима државне управе, другим органима, органима територијалне аутономије, јединицама локалне самоуправе и имаоцима јавних овлашћења, кроз размену информација, података и техничку сарадњу.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Евиденције и обрада података о личности

Члан 49.

Војна полиција води евиденције и обрађује податке о личности током обављања послова Војне полиције у складу са законом којим се уређује евиденције и обрада података у области унутрашњих послова и закона којим се уређује заштита података о личности.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Службена легитимација и значка

Члан 50.

Овлашћеним службеним лицима Војне полиције издаје се посебна службена легитимација и значка.

Образац, изглед, издавање, коришћење и уништавање посебне службене легитимације и значке овлашћених службених лица Војне полиције, уређује министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Финансијска средства за потребе Војне полиције

Члан 51.

Финансијска средства за оперативне потребе Војне полиције одређују се финансијским планом Министарства одбране у оквиру буџета Министарства одбране.

Подаци о исплатама воде се у посебној евиденцији.

На новчана средства из става 1. овог члана, не плаћају се доприноси, нити друга давања одређена прописима.

Начин располагања са средствима за оперативне потребе из става 1. овог члана прописује министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Унутрашња контрола Војне полиције

Члан 52.

Унутрашњу контролу рада овлашћених службених лица Војне полиције у погледу законитости примене полицијских овлашћења, мера и радњи врши посебна организациона јединица која се образује у саставу Управе Војне полиције (у даљем тексту: Унутрашња контрола Војне полиције).

Војнополицијског инспектора као старешину организационе јединице из става 1. овог члана поставља и разрешава министар одбране, на предлог начелника Генералштаба.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Дужности и овлашћења у вези са унутрашњом контролом Војне полиције

Члан 53.

Овлашћена службена лица Војне полиције дужна су да војнополицијском инспектору омогуће да изврши контролу и да му у томе пруже потребну стручну помоћ.

У вршењу контроле, војнополицијски инспектор и припадници Унутрашње контроле Војне полиције имају овлашћења да:

- 1) оствари увид у списе, документацију и збирке података које у складу са својим надлежностима прибавља, сачињава или издаје Војна полиција;
- 2) узме изјаве од припадника Војне полиције, оштећених лица и сведока;
- 3) од Војне полиције и њених припадника захтева достављање других података и информација из њихове надлежности који су потребни у вршењу унутрашње контроле;
- 4) оствари увид у службене просторије које Војна полиција користи у свом раду;
- 5) захтева атест и техничке и друге податке о техничким средствима која користи Војна полиција и захтева доказе о оспособљености припадника Војне полиције за употребу техничких и других средстава која користи у свом раду.

У обављању послова из става 2. овог члана војнополицијски инспектор и припадници Унутрашње контроле Војне полиције не могу се мешати у ток појединих акција Војне полиције или на други начин ометати рад или угрозити поверљивост војнополицијске акције.

Документацију која има ознаку поверљивости војнополицијски инспектор, односно лице које он овласти може прегледати у присуству одговорног лица које је утврдило степен поверљивости документа, односно лица које је оно овластило.

У обављању послова из става 1. овог члана, војнополицијски инспектор непосредно је одговоран министру одбране.

Војнополицијски инспектор редовно извештава министра одбране о утврђеним налазима.

У вршењу контроле рада Војне полиције, војнополицијски инспектор и припадници Унутрашње контроле Војне полиције предузимају потребне радње, утврђују чињенично стање и прикупљају доказе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Ближе уређење унутрашње контроле Војне полиције

Члан 54.

Начин, поступак и овлашћења за вршење унутрашње контроле рада Војне полиције и поступање по притужбама на рад Војне полиције ближе уређује министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

III. СЛУЖБА У ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

1. Појам

Члан 55.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 6. ЗовС 94/19)

Служба у Војсци Србије је вршење војних и других дужности у складу са овим законом.

Војне дужности су дужности које врше војна лица.

Друге дужности су дужности које врше војни службеници.

Службом у Војсци Србије сматра се и школовање у војношколским установама држављана Републике Србије за војне и друге дужности и друго стручно оспособљавање за офицере и подофицере.

Службу у Војсци Србије могу да врше само држављани Републике Србије.

Изузетно од става 5. овог члана, службу у Војсци Србије могу да врше и лица која немају држављанство Републике Србије, за време ратног или ванредног стања, ако ступе у Војску Србије као добровољци.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Специфична служба и служба под отежаним условима

Члан 56.

(КОНКРЕТИЗОВАНО - ЧЛАН 16. ЗовС 94/19)

Специфична служба је служба која се врши у условима животне средине неприродне за рад човека.

Специфичном службом сматрају се летачка, падобранска и ронилачка служба у Војсци Србије.

Служба под отежаним условима је служба која се врши на радним, односно формацијским местима и пословима на којима су професионални припадници Војске Србије изложени штетним утицајима.

Министар одбране уређује специфичну службу и одређује послове, радна и формацијска места у Војсци Србије и Министарству одбране на којима се врши специфична служба, односно служба под отежаним условима.

ПОЗИТИВНО: Дефинисање да се професионални припадници ВС обухваћени овим чланом а не као раније само професионална војна лица.

ПРЕДЛОГ:

(рад на терену и служба под отежаним условима)

Прописати да се сваки боравак и рад на терену дужи од 30 дана сматра службом под отежаним условима.

(епидемије и служба под отежаним условима)

Прописати, а због искуства са новонасталим околностима и непланским задацима због пандемије, да се рад на директном спречавању ширења епидемије сматра службом под отежаним условима у оноликом периоду колико траје ангажовање.

Заклетва

Члан 57.

(ЧЛАН 15. ЗоВС 94/19)

Приликом ступања у службу у Војсци Србије, лице које се прима у службу у својству професионалног војног лица и лице које ступа на служење војног рока са оружјем, полажу заклетву, која гласи: „Ја (име и презиме), заклињем се **евојом животом и чашћу**, да ћу чувати и бранити независност, сувереност и територијалну целовитост Републике Србије“.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да је реч „својим“ непотребна јер се подразумева да се односи на лице које изговара заклетву.

Обзиром да је војничка заклетва у традицији већ стотинама година, верујемо да је неопходно да се лице које даје заклетву, заклиње и животом.

Напомињемо да су војничке заклетве трајног карактера и да када се једном изрекну трају цео живот, без обзира у којем је тренутном статусу лице је које се заклело а у одноцу на Војску Србије.

2. Пријем у службу у Војсци Србије

а) Појам

Члан 58.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО – ЧЛАНОВИ 40. - 45. И 135.. ЗоВС 94/19)

Пријем у службу у Војсци Србије, у смислу овог закона, обухвата:

- 1) пријем у радни однос у својству професионалног војног лица и то:
 - (1) официра у радном односу на одређено или неодређено време;
 - (2) подофицира у радном односу на одређено или неодређено време;
 - (3) професионалног војника у радном односу на одређено време ,
- 2) пријем у радни однос у својству војног службеника и то:
 - (1) војног службеника у радном односу на одређено или неодређено време.

Пријем у службу у Војсци Србије врши се према потребама службе, у складу са планом попуне Министарства одбране и Војске Србије.

План из става 2. овог члана доноси министар одбране, на предлог начелника Генералштаба, односно руководиоца унутрашње јединице и органа управе у саставу Министарства одбране, уз сагласност Владе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

б) Специфична формацијска места

Члан 59.

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Специфична формацијска места у Министарству одбране и Војсци Србије су места на којима се врше послови који су такве природе да је за њихово обављање неопходно поседовање посебних знања и вештина или се ради о дефицитарним занимањима.

Министар одбране, на предлог начелника Генералштаба, односно руководиоца унутрашње јединице и органа управе у саставу Министарства одбране одређује специфична формацијска места, односно дефицитарна занимања у Војсци Србије, односно Министарству одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

в) Пријем у својству професионалног војног лица

Услови за пријем

Члан 60.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАНОВИ 39. - 45. ЗОВС 94/19)

У службу у Војсци Србије у својству професионалног војног лица може бити примљено лице које испуњава следеће опште услове:

- 1) да је држављанин Републике Србије;
- 2) да је пунолетно;
- 3) да му није престала служба у Војсци Србије нечасно;
- 4) да му није престао радни однос у државном органу, органу аутономне покрајине, органу јединице локалне самоуправе или јавној служби због теже повреде дужности из радног односа или теже повреде обавеза из радног односа, односно повреде радне дисциплине;
- 5) да није осуђивано на казну затвора од најмање шест месеци;
- 6) да нема безбедносних сметњи за пријем у службу у Војсци Србије, у складу са прописима којима је уређено вршење безбедносне провере у Министарству одбране и Војсци Србије;
- 7) да је здравствено способно за службу у Војсци Србије;
- 8) да је испуњава критеријуме физичке способности за службу у Војсци Србије, у складу са прописима којима је уређена процена физичке способности у Министарству одбране и Војсци Србије;
- 9) да испуњава критеријуме психолошке процене, у складу са прописима којима је уређено вршење психолошке делатности у Министарству одбране и Војсци Србије;
- 10) да је завршило одговарајућу војну обуку са оружјем.

У службу у Војсци Србије у својству професионалног војног лица може бити примљено лице које, поред општих услова из става 1. овог члана испуњава и следеће посебне услове:

- 1) За пријем у својству официра:
 - (1) да није старије од 45 година;
 - (2) да има завршене основне академске студије у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова или основне студије у трајању од најмање четири године или основне струковне студије са завршеним струковним специјалистичким студијама у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова или интегрисане академске студије из поља медицинских наука.
- 2) За пријем у својству подофицира:
 - (1) да није старије од 40 година;
 - (2) да има средње образовање у трајању од четири године;

(3) да је завршило одговарајуће стручно оспособљавање за подофицира.

3) За пријем у својству професионалног војника:

(1) да није старије од 30 година; **(35)**

(2) да има најмање основно образовање.

У службу у Војсци Србије у својству професионалног војног лица може бити примљено лице које поред општих и посебних услова прописаних овим законом испуњава и услове утврђене формацијом односно систематизацијом.

Акт о пријему у службу у Војсци Србије лица које не испуњава услове из ст. 1. и 2. овог члана ништав је.

ПРЕДЛОГ:

(увећање доње границе година старости за пријем у службу професионалних војника)

Увећати минимални број година за пријем у својству професионалног војника на 35 јер већ сада, због великог одлива кадра, систем одбране има проблем да на тржишту рада пронађе довољан број лица за рад а од не малог значаја је и чињеница да је код млађих генерација однос и приступ војсци и уопште послу потпуно другачији.

КОМЕНТАР:

(пријем у службу професионалних војних лица који су судском пресудом враћени у службу)

За лица која су била у службу у Војсци Србије у својству професионалног војног лица, а којима је незаконито престала професионална војна служба, а да су у судском поступку правоснажном судском одлуком доказала да су акта о престанку професионалне војне службе незаконита, чиме су поништене све правне последице која су незаконита акта произвођила, за пријем у својству подофицира или официра узима се број година старости у години када им је незаконито престала професионална војна служба.

У протеклом временском периоду, евидентирана су професионална војна лица којима је незаконито престала професионална војна служба, која су затим покренула судске поступка, који су дуго трајали, а неки и више од десетак година, да би у судском поступку правоснажном судском одлуком доказала да су акта о престанку професионалне војне службе незаконита, чиме су поништене све правне последице која су незаконита акта произвођила. Како су се та лица враћена у професионалну војну правоснажном судском одлуком, тиме су и поништене све правне последице које су произвела донета поништена незаконита акта. Наведена лица због дужине трајања судског поступка и поступка враћања у професионалну војну службу, у конкретном случају буду престарела, односно дешава се прекорачила године старости за пријем у својству подофицира или официра. Озбиром да је законом прецизирано да се бришу све правне последице које су произвела незаконита (ништава) акта о престанку професионалне војне службе, поштујући начело законитости и правичности, у том случају за та лица за пријем у својству подофицира или официра узима се број година старости у години када им је незаконито престала професионална војна служба (предложени став 3. овог члана).

ПРИМЕДБА:

На крају реченице у ставу 5. стоји „ништав“ а треба ништаван“

Пријем на одређено време

Члан 61.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАН 42. ЗбВС 94/19)

Лице које испуњава услове за пријем у службу у Војсци Србије у својству професионалног војног лица, може бити примљено у службу на одређено време до пет година.

Наредбу о пријему у службу у својству професионалног војног лица на одређено време доноси министар одбране или лице које он овласти, у складу са законом.

Лице за које је донета наредба из става 2. овог члана закључује уговор о раду на одређено време.

Уговор о раду на одређено време садржи:

- 1) назив команде, јединице и установе у којој ће лице обављати дужност;
- 2) презиме, име родитеља, име и јединствени матични број грађана (ЈМБГ) лица које се прима на одређено време;
- 3) пребивалиште, односно боравиште;
- 4) занимање;
- 5) род и службу у коју се лице прима;
- 6) чин у којем се лице прима;
- 7) место службовања;
- 8) трајање уговора;
- 9) трајање пробног рада;
- 10) дан, месец и година почетка и завршетка рада;
- 11) права и обавезе уговорних страна

Након истека периода од пет година службе на одређено време по једном или више уговора о раду на одређено време, може се закључити нови уговор о раду на одређено време до пет година којим се служба на одређено време продужава, с тим да последњи уговор истиче када професионално војно лице наврши 53 године живота.

Закључивање новог уговора из става 5. овог члана не сматра се новим пријемом у службу у Војсци Србије.

Изузетно од става 5. овог члана, уколико потребе службе захтевају, служба на одређено време може се продужавати закључењем новог уговора о раду на одређено време до пет година, по одлуци министра одбране, с тим да последњи уговор истиче испуњењем услова за одлазак у пензију у складу са законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

ПОЗИТИВНО:

Прихватање дугогодишњих предлога синдиката да се увећају године трајања појединачног уговора са 3 на 5 година.

Овлашћење за решавање о пријему

Члан 62.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАНОВИ 136. - 137. ЗбВС 94/19)

Министар одбране или лице које он овласти, решава о пријему у службу у својству:

- 1) официра у Министарству одбране и Војсци Србије,
- 2) подофицира у Министарству одбране и
- 3) професионалног војника у Министарству одбране.

Начелник Генералштаба или лице које он овласти решава о пријему у у службу у својству:

- 1) подофицира у Војсци Србије;
- 2) професионалних војника у Војсци Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

г) Пријем у својству војног службеника

Услови за пријем

Члан 63.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

У службу у Војсци Србије у својству војног службеника може бити примљено лице које испуњава следеће услове:

- 1) да је држављанин Републике Србије;
- 2) да је пунолетно;
- 3) да има одговарајуће образовање за формацијско место које се попуњава;
- 4) да му није престао радни однос у државном органу, органу аутономне покрајине, органу јединице локалне самоуправе или јавној служби због теже повреде дужности из радног односа или теже повреде обавеза из радног односа, односно повреде радне дисциплине;
- 5) да није осуђивано на казну затвора од најмање шест месеци;
- 6) да нема безбедносних сметњи за пријем у службу, у складу са прописима којима је уређено вршење безбедносне провере у Министарству одбране;
- 7) да има општу здравствену способност;
- 8) да испуњава критеријуме психолошке процене, у складу са прописима којима је уређено вршење психолошке делатности у Министарству одбране и Војсци Србије.

У службу у Војсци Србије у својству војног службеника може бити примљено лице које поред општих услова прописаних овим законом испуњава и услове утврђене формацијом, односно систематизацијом.

Акт о пријему у службу у Војсци Србије лица које не испуњава услове из става 1. овог члана ништав је.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Овлашћење у вези са пријемом

Члан 64.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАНОВИ 120. – 122. ЗОВС 94/19)

Министар одбране:

- 1) доноси одлуку о попуни формацијског места војног службеника;
- 2) решава о пријему у службу у својству војног службеника;

Министар одбране може пренети овлашћење из става 1. тачка 2) овог члана.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Ступање на рад и распоређивање

Члан 65.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 126. ЗОВС 94/19)

Војни службеник стиче права и преузима обавезе из службе у Војсци Србије даном ступања на рад.

Војни службеник распоређује се на формацијско место ради чије попуне је примљен у службу.

Војни службеник може се у току рада распоредити на свако одговарајуће формацијско место у месту службовања, без своје сагласности, ако то захтевају потребе службе.

Војни службеник може се, ако то захтевају потребе службе, распоредити на свако одговарајуће формацијско место и ван места службовања, ако за то да писану сагласност.

Одговарајуће формацијско место, у смислу овог члана, је место чији се послови обављају са истим степеном и врстом стручне спреме, односно образовања као и послови формацијског места са којег се војни службеник распоређује, а за које војни службеник испуњава и друге прописане услове.

Војни службеник, у смислу става 3. и 4. овог члана, задржава претходна стечена права на платни разред и број бодова уколико су повољнија по њега.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да војни службеник има право на задржавање основних елемената плате уколико су повољније од прописаних за радно место на које се распоређује.

3. Начини пријема

Члан 66.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - 120. - 122. ЗбВС 94/19)

Пријем у службу у Војсци Србије врши се на један од следећих начина:

- 1) без конкурса (у даљем тексту: непосредни пријем),
- 2) интерним конкурсом.
- 3) јавним конкурсом

НЕМА ПРИМЕДБИ

а) Непосредни пријем у својству професионалних војних лица

Непосредни пријем у својству официра

Члан 67.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗбВС 94/19)

Непосредним пријемом, у својству официра, под условима прописаним овим законом, прима се:

- 1) кадет војне високошколске установе;
- 2) резервни официр;
- 3) војни стипендиста.

Лице из става 1. тачка 1) овог члана производи се у чин потпоручника и прима се у службу у Војсци Србије даном доношења указа и од тог дана постаје официр.

Лице из става 1. тач. 2) и 3) овог члана прима се у службу у Војсци Србије даном пријема дужности на основу акта о пријему и од тог дана постаје официр.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Непосредни пријем у својству подофицира

Члан 68.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗбВС 94/19)

Непосредним пријемом, у својству подофицира, под условима прописаним овим законом, прима се:

- 1) ученик средње војне школе,
- 2) ученик Војне гимназије који не настави школовање на војној високошколској установи;

- 3) кадет војне високошколске установе који прекине школовање после друге године школовања,
- 4) војни стипендиста,
- 5) професионални војник и
- 6) резервни подофицир.

Ученик средње стручне војне школе и ученик мешовите војне школе у којима се стиче одговарајуће опште и стручно образовање и васпитање за обављање послова подофицира Војске Србије, након стицања одговарајућег општег и стручног образовања и васпитања у складу са законом којим се уређује војно образовање, производи се у чин водника и прима се у професионалну војну службу даном доношења наредбе и од тог дана постаје подофицир.

Ученик Војне гимназије који не настави школовање на војној високошколској установи и ученик средње стручне и мешовите војне школе у којима се стиче одговарајуће опште и стручно образовање и васпитање за обављање послова војних службеника, може се произвести у чин водника, примити у службу даном доношења наредбе и од тог дана постаје подофицир.

Лице из става 1. тач. 3) и 4) овог члана може се произвести у чин водника, примити у службу даном доношења наредбе и од тог дана постаје подофицир.

Лице из става 1. тачка 5) овог члана може се, независно од прописаних услова у погледу година живота, уколико потребе службе захтевају, примити у својству подофицира, ако испуњава и следеће услове:

- 1) да је у служби **у својству професионалног војника провело најмање три године;**
- 2) да у току службе није негативно оцењено и да има просек службених оцена најмање „истиче се”;
- 3) да има најмање чин десетара.

Лице из става 1. тачка 5) овог члана а у смислу става 5. тачке 1), може се примити у својству подофицира у одговарајућем чину а уколико потребе службе то захтевају и у складу са претходно проведеним годинама у служби.

Лице из става 1. тачка 6) овог члана које има одговарајући чин резервног подофицира, прима се у службу даном доношења наредбе и од тог дана постаје подофицир.

Изузетно од става 1. тач. 1-6) овог члана, ако потребе службе то захтевају, може се, ради попуне специфичних формацијских места у Војсци Србије, примити и друго лице.

ПОЗИТИВНО:

Прихватање дугогодишњих предлога синдиката да се ублаже услови за пријем ПВ у статус подофицира.

ПРЕДЛОГ:

(урачунавање претходног стажа ПВ приликом превођења у ПОФ)

Приликом реализације пријема у службу професионалног војника у статус подофицира у пракси се претходних месеци показало да постоје капацитети за реализацију ове могућности али да је тешко спроводива јер су упражњена формацијска места дефинисани са, најчешће два али и три чина, више од чина водника.

Зато је важна предложена измена која би употпунила намеру послодавца да задржи искусан кадар али му и пружи могућност за напредовање. Не мали бенефити би осетио и цео систем одбране. Уз наведено се може употребити прорачун броја година за напредовање подофицира односно ставити клаузула да се под потребе службе сматра немогућност попуне упражњеног радног места из постојећег подофицирског кадра у трајању дуже од 6 месеци.

Најчешће се односи на могућност да се, уместо почетног, додели чин водника прве класе, чиме би се, у складу са законом и прописима, могла попунити упражњена формацијска места старијег водника прве класе тамо где не постоји друга могућност.

Непосредни пријем у својству професионалног војника

Члан 69.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Непосредним пријемом, у својству професионалног војника, може се примити лице које испуњава услове прописане овим законом, даном пријема дужности, на основу акта надлежног органа, односно уговора.

НЕМА ПРИМЕДБИ

б) Непосредни пријем у својству војног службеника

Пријем на неодређено време

Члан 70.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Пријем лица у службу непосредним пријемом у својству војног службеника на неодређено време врши се пријемом:

- 1) из другог државног органа, органа аутономне покрајине, органа јединице локалне самоуправе, јавне установе и друге јавне службе;
- 2) стипендисте, у складу са условима утврђеним уговором о стипендирању;
- 3) кадета након завршетка школовања који није здравствено способан за професионалну војну службу;
- 4) лица примљеног у службу на одређено време ради специјализације, у складу са уговором о специјализацији.

Изузетно од става 1. овог члана, ако потребе службе то захтевају, може се примити и друго лице, ради попуне специфичних формацијских места.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Пријем на одређено време

Члан 71.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 122. ЗОВС 94/19)

Пријем лица у службу непосредним пријемом у својству војних службеника на одређено време врши се:

- 1) кад се привремено повећа обим посла, али не дуже од 24 месеца;
- 2) кад треба заменити привремено одсутно лице;
- 3) ради обуке приправника док траје приправнички стаж;
- 4) ради специјализације здравственог радника до завршетка специјализације.

Служба на одређено време из става 1. овог члана не може да прерасте у службу на неодређено време, изузев приправнику када положи приправнички испит, ако је приликом пријема у службу било предвиђено да се приправник полагањем приправничког испита прима у службу на неодређено време.

Права и обавезе лица примљеног у службу на одређено време ради специјализације регулишу се уговором о специјализацији, који са лицем примљеним у службу ради специјализације закључује министар одбране, а у којем се уколико постоји потреба за пријемом на неодређено време стручног кадра тог профила предвиђа обавеза да лице после завршене специјализације у служби у Војсци Србије остане најмање двоструко време трајања специјализације.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Евиденција лица заинтересованих за непосредни пријем у службу у својству војног службеника

Члан 72.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

У сврху пријема лица у службу у својству војног службеника непосредним пријемом, води се евиденција лица заинтересованих за заснивање радног односа у Министарству одбране и Војсци Србије.

Евиденција из става 1. овог члана садржи следеће податке: презиме, име једног родитеља и име кандидата, ЈМБГ, пол, место рођења (место, општина, држава рођења), пребивалиште (место, општина), боравиште (место, општина), контакт телефон, електронска адреса за контакт (е-маил), врста и степен стручне спреме, занимање-стечено звање, назив образовне институције, просек оцена за завршеног школовања, да ли кандидат прихвата заснивање радног односа на формацијском месту за које је прописана нижа стручна спрема од оне коју поседује, радно искуство у занимању-звању, да ли је кандидат члан породице професионалног припадника Војске Србије погинулог или умрлог од последица повреда задобијених у вршењу службе у Војсци Србије, дете палог борца, супружник, односно ванбрачни партнер професионалног припадника Војске Србије премештеног из једног у друго место службовања, члан породице професионалног припадника Војске Србије и члан породице пензионисаног професионалног припадника Војске Србије и жељено место рада.

Подаци из става 2. овог члана евидентирају се на посебном обрасцу који потписује лице заинтересовано за заснивање радног односа непосредним пријемом у својству војног службеника..

Обрада података из става 2. овог члана врши се у складу за законом којим се уређује заштита података о личности.

в) Интерни конкурс

Члан 73.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Интерни конкурс спроводи се ради пријема лица у службу у Војсци Србије у својству:

- 1) официра у радном односу на неодређено време;
- 2) подофицира у радном односу на неодређено време;
- 3) војног службеника у радном односу на неодређено време.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Учесници на интерном конкурс

Члан 74.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

На интерном конкурс из члана 73. тач. 1) и 2) могу да учествују:

- 1) официри у радном односу на одређено време;
- 2) подофицири у радном односу на одређено време;
- 3) професионални војници.

На интерном конкурс из члана 73. тачка 3) могу да учествују:

- 1) официр у радном односу на одређено време;
- 2) подофицир у радном односи на одређено време;
- 3) професионални војник;
- 4) војни службеник у радном односу на одређене време;
- 5) државни службеник и намештеник запослен у Министарству одбране на одређено време.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Расписивање интерног конкурса

Члан 75.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Интерни конкурс расписује Министарство одбране.

Текст интерног конкурса објављује се на интернет презентацији Министарства одбране и Војске Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

г) Јавни конкурс

Члан 76.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Јавни конкурс се спроводи ради пријема лица у службу у Војсци Србије у својству:

- 1) официра у радном односу на одређено или неодређено време;
- 2) подофицира у радном односу на одређено или неодређено време;
- 3) професионалног војника у радном односу на одређено време;
- 4) војног службеника на неодређено време.

Изузетно од става 1. тачка 4) овог члана, јавни конкурс се спроводи и ради пријема лица у својству војног службеника на одређено време:

- 1) кад се привремено повећа обим посла, али не дуже од 24 месеца;
- 2) ради обуке приправника док траје приправнички стаж.

Лицу примљеном у службу у својству војног службеника на одређено време у складу са ставом 2. тачка 1) овог члана престаје служба даном окончања посла, односно истеком одређеног рока.

Лицу примљеном у службу у својству војног службеника на одређено време у складу са ставом 2. овог члана служба не може да прерасте у службу на неодређено време, изузев приправнику када положи приправнички испит, ако је приликом пријема у службу било предвиђено да се приправник полагањем приправничког испита прима у службу на неодређено време.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Расписивање јавног конкурса

Члан 77.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Јавни конкурс расписује Министарство одбране.

Текст јавног конкурса објављује се на интернет презентацији Министарства одбране и Војске Србије и доставља се надлежној дирекцији Националне службе за запошљавање.

Информација о оглашеном јавном конкурсуре може се објавити у дневним новинама, на порталима за запошљавање и другим медијима.

4. Додатно вредновање чињеница приликом решавања о пријему у службу у Војсци Србије

Члан 78.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 125 ЗовС 94/19)

Приликом решавања о пријему у службу у Војсци Србије, без обзира на начин пријема, додатно се вреднује чињеница да је кандидат члан породице професионалног припадника Војске Србије погинулог или умрлог од последица повреда задобијених у вршењу службе у Војсци Србије, дете палог борца, супружник, односно ванбрачни партнер професионалног припадника Војске Србије премештеног из једног у друго место службовања, члан породице професионалног припадника Војске Србије и члан породице пензионисаног професионалног припадника Војске Србије.

Чланом породице, у смислу става 1. овог члана, сматра се супружник, ванбрачни партнер, дете, усвојеник и пасторак.

Дететом палог борца, у смислу става 1. овог члана, сматрају се и усвојеник и пасторак.

Министар одбране уређује начин додатног вредновања чињеница из става 1. овог члана.

НЕМА ПРИМЕДБИ

5. Ближе уређивање пријема у службу

Члан 79.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Министар одбране ближе уређује пријем у службу у Војсци Србије.

ПРЕДЛОГ:

(дефинисање трајања првог односно осталих уговора)

Сматрамо да је неопходно одредити доњу границу трајања појединачног уговора на 2 или 3 године, у противном дефинисање трајања уговора „до“ поново ставља у неравноправан положај професионална војна лица на одређено време а посебно професионалне војнике јер немају механизам који их штити од субјективног мишљења надлежног старешине који одлучује о дужини уговора.

Први уговор о раду који се закључује може бити ограничен максималним трајањем до 3 године.

Такође, одређивање доње границе минималног трајања појединачног уговора знатно утиче на солвентност и могућност лица запослених на одређено време да могу бити кредитно способнији.

Напомињемо да је актуелна препорука Министарства одбране да се уговори продужују на максимални рок (сада 3 године) како би се мотивисао потенцијални кадар за останак у служби али и смањили проузроковани додатни рад и трошкови администрације, надлежних органа, документације која прати обавезе према ПиО фонду,...

6. Приправнички стаж

Члан 80.

(ИЗДВОЈЕНО И РЕДЕФИНИСАНО – НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ ЗОВС 94/19)

На приправнички стаж се, ради стицања праксе потребне за самостално вршење дужности, упућује лице које први пут заснива радни однос и то:

1) лице примљено у службу у Војсци Србије у својству официра, које није стекло високо војно образовање;

2) лице примљено у службу у Војсци Србије у својству подофицира, које није завршило средњу стручну војну школу, мешовиту војну школу или Војну гимназију;

3) лице примљено у службу у Војсци Србије у својству војног службеника за занимање за које је то лице стекло одређену врсту и степен стручне спреме, које није стекло одговарајуће војно образовање;

Приправнички стаж траје најдуже две године.

Министар одбране уређује трајање приправничког стажа, обучавање за време приправничког стажа, начин полагања приправничког испита и друга питања од значаја за приправнички стаж и полагање приправничког испита.

НЕМА ПРИМЕДБИ

7. Пробни рад

Члан 81.

(ПОЈЕДНОСТАВЉНО - ЧЛАН 124. ЗОВС 94/19)

Лица која се први пут примају у службу у својству војних службеника, која нису стекла одговарајуће војно образовање, ако нису приправници подлежу пробном раду.

Пробни рад за радни однос заснован на неодређено време траје шест месеци.

За радни однос заснован на одређено време, пробни рад је обавезан само ако је радни однос заснован на дуже од шест месеци, и траје два месеца.

Пробни рад лица примљеног у службу у својству војног службеника прати његов непосредно претпостављени старешина, који после окончања пробног рада надлежном старешини даје писано мишљење о томе да ли је то лице успешно извршило радне обавезе током пробног рада.

Лицу примљеном у службу у својству војног службеника које не изврши успешно радне обавезе током пробног рада отказује се радни однос без права на новчану накнаду због отказа.

НЕМА ПРИМЕДБИ

8. Промена својства

Појам

Члан 82.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА. ЗовС 94/19)

Промена својства, у смислу овог закона, је:

1) превођење подофицира у радном односу на неодређено време у официра у радном односу на неодређено време;

2) превођење војних службеника у радном односу на неодређено време, односно државних службеника и намештеника у радном односу у Министарству одбране на неодређено време у професионална војна лица у радном односу на неодређено време;

3) превођење професионалних војних лица у радном односу на неодређено време, односно државних службеника и намештеника у радном односу у Министарству одбране на неодређено време, односно запослених на неодређено време у војним установама које су организационо и функционално везане за Министарство одбране и послују по принципу стицања и расподеле добити, односно професионалних војника који је у служби у Војсци Србије провео најмање ~~десет година~~ **пет година** без прекида у војне службенике у радном односу на неодређено време;

4) превођење професионалних припадника Војске Србије у радном односу на неодређено време у државне службенике, односно намештенике у радном односу на неодређено време.

Промена својства се може извршити уколико потребе службе то захтевају, уз сагласност лица чије се својство мења.

Промена својства не сматра се новим пријемом у службу у Војсци Србије.

Лица из става 1. тач. 1) и 2) овог члана производе се у почетни **односно одговарајући** чин даном доношења акта о произвођењу.

Министар одбране уређује услове и начин промене својства.

ПРЕДЛОГ:

(умањење година претходног стажа за превођење ПВ у ВС)

Неопходно је смањити претходно стечени непрекидни ефективни стаж за професионалне војнике који се преводе у војне службенике са 10 на 5 година.

Приликом реализације пријема у службу професионалног војника у статус подофицира у пракси се претходних месеци показало да постоје капацитети за реализацију ове могућности али да је тешко спроводива јер су упражњена формацијска места дефинисани са, најчешће два али и три чина, више од чина водника.

(почетни - одговарајући чин приликом превођења ПВ у ПОФ)

Зато је важна предложена измена која би употпунила намеру послодавца да задржи искусан кадар али му и пружи могућност за напредовање. Не мали бенефити би осетио и цео систем одбране. Уз наведено се може употребити прорачун броја година за напредовање подофицира односно ставити клаузула да се под потребе службе сматра немогућност попуне упражњеног радног места из постојећег подофицирског кадра у трајању дуже од 6 месеци.

Најчешће се односи на могућност да се, уместо почетног, додели чин водника прве класе, чиме би се, у складу са законом и прописима, могла попунити упражњена формацијска места старијег водника прве класе тамо где не постоји друга могућност.

КОМЕНТАР:

(превођења ПОФ у ОФ)

Иако се подразумева предложеним изменама, било би добро конкретно навести могућност пријема у својству официра за подофицире са стеченим високим образовањем елементима формацијских места утврђених формацијом се ретко када у пракси, до навршене 45 године живота производе у чин потпоручника под условима и на начин који је прописала Влада а на предлог министра одбране.

Најчешћи случај је да се о конкретном питању субјективно одлучује на нивоу јединица, команди и установа односно, команданти/начелници дају себи за право да по слободној вољи процењују да ли је подофицир са стеченим одговарајућим образовањем „заслужили“ да се унапреде и поред чињенице да су испунили остале прописане услове и да има упражњених и непопуњених одговарајућих радних места.

Ова могућност мора бити дефинисана као право и не сме зависити од начина тумачења ЗоВС.

Такође, неопходно је и коначно направити листу потенцијалних кандидата за овакав вид унапређења како би се уз наведене податке планирао и пријем конкретног броја питомаца на Војну академију у одређеним специјалностима како смо више пута и предлагали.

ПРИМЕДБА:

Постоји словна грешка у ставу 1., тачка 4. где стоји „неПдређено“ уместо „неОдређено“.

Овлашћење за решавање о промени својства

Члан 83.

(ИЗДВОЈЕНО И ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА. ЗоВС 94/19)

Министар одбране или лице које он овласти решава о промени својства, у складу са законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

9. Чиновни војних лица

Чиновни професионалних војних лица

Члан 84.

(РЕДЕФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 22.3оВС 94/19)

Чиновни професионалних војних лица су:

- 1) за професионалног војника - разводник, десетар и млађи водник;
- 2) за подофицира - водник, водник прве класе, старији водник, старији водник прве класе, заставник и заставник прве класе;
- 3) за официра:
 - (1) у свим родовима и службама, осим речних јединица: потпоручник, поручник, капетан, капетан прве класе, мајор, потпуковник, пуковник, генерал-мајор, генерал-потпуковник, генерал-пуковник и генерал;
 - (2) у речним јединицама: потпоручник, поручник корвете, поручник фрегате, поручник бојног брода, капетан корвете, капетан фрегате, капетан бојног брода, контраадмирал, вице-адмирал, адмирал и адмирал флоте.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Чиновни осталих војних лица

Члан 85.

(ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 22.3оВС 94/19)

Ученици и кадети војношколских установа, лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире, војници на служењу војног рока и лица у резервном саставу могу имати чинове из члана 84. овог закона, у складу са законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Надлежност за произвођење у чинове

Члан 86.

(ИЗДВОЈЕНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА 3оВС 94/19)

Председник Републике производи у чин официра и резервног официра.

Начелник Генералштаба производи у чин подофицира и резервног подофицира.

НЕМА ПРИМЕДБИ

IV. СТАЊА У СЛУЖБИ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ВОЈНИХ ЛИЦА

1. Врсте стања у служби

Члан 87.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 67.3оВС 94/19)

Официр, односно подофицир у току службе може бити:

- 1) на дужности;
- 2) на приправничком стажу;
- 3) на школовању;
- 4) на боловању;
- 5) на породилском одсуству, одсуству са рада ради неге детета, посебне неге детета или друге особе или неге болесног члана породице;
- 6) на располагању;
- 7) у стању мировања;
- 8) удаљен од дужности.

НЕМА ПРИМЕДБИ

2. Стање у служби на дужности

а) Постављење

Члан 88.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАНОВИ 68. – 70. 3оВС 94/19)

Официр, односно подофицир поставља се на одговарајућу дужност, односно формацијско место према потребама службе.

Под постављењем официра, односно подофицира на формацијско место по потреби службе подразумева се: постављење официра, односно подофицира на формацијско место које је упражњено услед формирања нове, односно укидања постојеће организацијске целине односно команде, јединице или установе или укидања појединих формацијских места, попуна појединих новостворених или упражњених места у организацијској целини односно команди, јединици или установи.

Официр, односно подофицир постављен на формацијско, односно радно место ван Војске Србије има сва права и обавезе официра, односно подофицира постављеног у Војсци Србије, ако законом није друкчије одређено.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 89.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 69. 3оВС 94/19)

Официр, односно подофицир, по правилу, поставља се на формацијско место свог чина, према роду и служби којој припада, односно војноевиденционој специјалности.

Официр, односно подофицир који је постављен на формацијско место за које је формацијом одређена војноевиденциона специјалност којом се не захтева припадност одређеном роду, односно служби сматра се да је постављен на формацијско место своје војноевиденционе специјалности.

Официр, односно подофицир који се истиче резултатима у раду може бити постављен на формацијско место непосредно вишег чина, а изузетно на формацијско место за које је одређен чин који је за два чина виши од чина који има.

Официр, односно подофицир може се изузетно, ~~без свог пристанка~~ **уз свој пристанак** а по потреби службе, поставити на формацијско место непосредно нижег чина, уз задржавање права свог чина и положаја.

Официр, односно подофицир може се поставити на дужност у оквиру другог рода или службе само уз свој пристанак.

Ако се неко формацијско место не може попунити официром, односно подофициром, на то формацијско место може се уз његов пристанак поставити или одредити за заступника војни службеник, односно државни службеник или намештеник, у складу са законом.

Сагласност за постављење или одређивање за заступника из става 6. овог члана даје начелник Генералштаба или старешина кога он овласти за формацијско место у Војсци Србије, односно министар одбране или лице које он овласти за формацијско место ван Војске Србије.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да је неопходно да се дефинише да официр, односно подофицир не може без свог пристанка поставити на формацијско место непосредно нижег чина јер је то декрација статуса али може бити и употребљено као неформална казнена мера.

Члан 90.

(ЧЛАН 70. ЗЗВРС 94/19)

За постављење на дужности по ратној формацији, одредбе члана 89. овог закона примењују се и на резервне официре и резервне подофицире.

НЕМА ПРИМЕДБИ

б) Одређивање заступника

Члан 91.

(ЧЛАН 71. ЗЗВРС 94/19)

Професионалном војном лицу које је привремено спречено да врши дужност може се одредити заступник, у складу са потребама службе.

Заступник се може привремено одредити и на упражњено место.

Лице може бити одређено за заступника, уколико испуњава услове за постављење на ту дужност, у складу са законом.

Заступник може да заступа највише једно лице из става 1. овог члана, поред своје редовне дужности.

Заступање може трајати најдуже годину дана.

~~Претпостављени не може заступати потчињеног.~~

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да је потребно избрисати став 6. овог члана јер је пракса показала да је чест случај да претпостављени старешина обавља и послове на формацијском месту потчињеног када је исто непопуњено, лице дуже одсутно или нема основа за формирање комисије.

КОМЕНТАР:

Потребно је регулисати, а у смислу припадности и надлежности за наређивање таквог рада, подзаконским актима овај вид рада јер се исти може препознати и у командама (најчешће у односу начелник - референт) и у јединицама (најчешће у односу командир чете - командир вода, командир вода - командир одељења, командир вода - технолог, командир одељења - руковаоц)

в) Премештај

Члан 92.

(РАСЧЛАЊЕНО - ЧЛАН 72. ЗоВС 94/19)

Официр, односно подофицир може се у току службе премештати.

Под премештајем, у смислу овог закона, подразумева се промена места службовања због:

- 1) постављења на нову дужност или
- 2) организационих промена у размештају команди, јединица и установа Војске Србије.

У току професионалне војне службе официр, односно подофицир може се премештати највише пет пута, не узимајући у обзир премештај из става 2. тачка 2) овог члана.

Изузетно од става 3. овог члана, официр, односно подофицир може се, уз свој пристанак, премештати и више од пет пута.

НЕМА ПРИМЕДБИ

г) Привремено упућивање

Члан 93.

(РАСЧЛАЊЕНО И ДОДАТЕ ПРИПРЕМЕ ЗА МУЛТИНАЦИОНАЛНЕ ОПЕРАЦИЈЕ - ЧЛАН 72. ЗоВС 94/19)

Професионално војно лице може бити, по потреби службе, привремено упућено у другу команду, јединицу или установу Војске Србије, односно у други државни орган или правно лице ради извршења одређених задатака.

Привремено упућивање из става 1. овог члана може трајати најдуже годину дана у периоду од три године.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана привремено упућивање професионалног војног лица по потреби службе може трајати и дуже, ако се професионално војно лице упућује ради припреме и учешћа у мултинационалним операцијама.

НЕМА ПРИМЕДБИ

д) Рад са међународним елементом

Члан 94.

(ЧЛАН 72а. ЗоВС 94/19)

Професионалном војном лицу министар одбране може одобрити рад у структурама међународне организације или регионалне иницијативе на основу конкурса, у складу са законом и међународним уговором закљученим са том међународном организацијом или регионалном иницијативом.

Изузетно од става 1. овог члана, ако није закључен међинародни уговор, министар одбране може професионалном војном лицу одобрити рад у структурама међународне организације или регионалне иницијативе, под условима да то није у супротности са потребама службе,

Професионалном војном лицу може се одобрити рад из става 1. овог члана у непрекидном трајању до четири године.

Професионално војно лице по престанку рада из ст. 1. и 2. овог члана, у року од две године не може бити ангажовано на раду у тој међународној организацији или регионалној иницијативи, осим у посебним случајевима које прописује министар одбране.

За време рада из става 1. овог члана, професионално војно лице на служби је у Војсци Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

ђ) Распоређивање

Члан 95.

(ПРЕЦИЗНИЈЕ ДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 72в. ЗоВС 94/19)

Официр, односно подофицир може се у току службе распоређивати.

Под распоређивањем, у смислу овог члана, подразумева се промена организационе целине, односно команде, јединице или установе Војске Србије због постављења на нову дужност приликом чега се не мења место службовања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Стање у служби на приправничком стажу

Члан 96.

(ЧЛАН 73. ЗоВС 94/19)

Официр, односно подофицир упућен на приправнички стаж, у складу са овим законом, има права свог чина и напредује под условима прописаним овим законом као лице које је постављено на дужност.

НЕМА ПРИМЕДБИ

4. Стање у служби на школовању

Члан 97.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАН 74. ЗовС 94/19)

Офицер, односно подофицер упућен на школовање или усавршавање у Републици Србији и иностранству које траје најмање једну школску годину разрешава се дужности, осим лица упућених на школовање уз рад.

Лицу из става 1. овог члана време проведено на школовању или усавршавању признаје се као време проведено на служби у Војсци Србије и за то време има права свог чина и напредује, под условима прописаним овим законом, као лице које је постављено на дужност са које је упућено на школовање или усавршавање.

НЕМА ПРИМЕДБИ

5. Стање у служби на боловању

Члан 98.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 75. ЗовС 94/19)

Професионално војно лице које због болести не може вршити дужност, а болест или повреда траје или надлежни орган здравствене службе предвиђа да ће трајати дуже од шест месеци, разрешава се од дужности и има статус лица на боловању.

Под условима из става 1. овог члана регулише се стање у служби и официру, односно подофициру који се налази на приправничком стажу, школовању, односно усавршавању или на располагању.

Професионално војно лице из става 1. овог члана, као и официр, односно подофицер из става 2. овог члана задржава права свог чина и положаја **а време, на дефинисан начин, проведено у свом чину, се рачуна у време потребно за унапређење.**

ПРЕДЛОГ:

Уколико лице из става 1. и 2. овог члана задржава право свог чина и положај онда би било логично да се посебно наведе да му се време проведено у наведеном статусу рачуна у време проведено у чину а које је неопходно за остваривање права на унапређење.

Посебно у случајевима када је дошло до повреде на раду, када је у питању професионално обељење или нека друга дужа и тежа болест.

КОМЕНТАР:

(увођење војних службеника систем војног здравства)

Сматрамо да је неопходно да се прецизно дефинише да сви припадници МО и ВС имају право на лечење у војним здравственим установама, односно да и војни службеници добију статус војног осигураника.

Наведена лица остварују рад за потребе МО и ВС, у објектима који припадају МО и ВС и иста примају плату из буџета Министарства. Сви запослени у МО и ВС под истим законским одредбама остварују рад са материјалним, нематеријалним и финансијским средствима и покретним стварима која су власништво и одговорност МО и ВС, посебно што се део одредби Закона о ЗЗ и ЗО ВО сматра надлежним да одређује права из домена рада и Закона о раду и лицима која нису у могућности да остварују своје право на лечење у војно здравственим установама.

Трошкови којима би војни службеници приликом лечења била изложени, били би знатно мањи, што би позитивно утицало на њихов материјални положај али би и систем имао добити јер би могао контролисати здравствено стање свик својих припадника и превентивним мерама директно утицати на њега.

Поред тога, нижој војнолекарској комисији је дато право да „даје оцену о потреби ослобађања од обављања дужности органа унутрашње службе у трајању до шест месеци“ и за војне службенике што је још један од аргумената у низу због којих је неопходно да се војним службеницима што пре омогући право на лечење у војним здравственим установама, овако, они се подводе под два осигурања (цивилно и војно) и то онда када систем жели да заштити своја права а не права и здравље наведене категорије запос.

У том смислу, не постоји ни један разлог да се војним службеницима обрачунава само 65% од основа за накнаду плате, те да се наведена категорија запослених дискриминише у односу на остале запослене у МО и ВС.

Ове аргументе смо већ износили министрима одбране али додајемо да војни службеници обављају рад са истим средствима и у истом окружењу као и професионална војна лица и да је узрок болести у по

једну или другу категорију исти. Такође, како је уобичајено мишљење да војни службеници и намештеници „узимају“ боловање да би се бавили приватним послом, подсећамо да постоје законски механизми којима се то утврђује и консеквенце које у том случају следе.

Овако имамо ситуацију да војни службеници који су болесни (најчешће вирусно и заразни су) не желе да иду на боловање због драстичног умањења ионако мале плате, а која посебно долази до изражаја у краћим периодима боловања (3-7 дана) када се најчешће вирусне инфекције залечују (уколико се правилно третирају). Наведено утиче и на способност за рад свих осталих припадника, а неретко има за последицу и да лице које се није правилно лечило у наредном периоду оболи од тежег облика болести која је предходила и буде дуже одсутан са посла.

Наведени предлог је већ расправљан са министром одбране почетком 2017. године када је и сам министар изложио аргументе који иду у прилог нашем предлогу и када је МО већ обавило анализу капацитета и могућности лечења војних службеника у војнио здравственим установама.

(увођење листе за праћење лица са ПТСП)

Више пута смо предлагали да се формирају посебне листе за праћење професионалних припадника ВС у смислу пост трауматског стресног поремећаја а који је све присутнији. Не мали број лица има ПТСП јо из времена ратних дејстава али не треба занемарити и могућност појаве ПТСП и у редовним околностима а посебно због коришћења наоружања, могућности да се рани или усмрти друго лице,...

6. Стање у служби на породилском одсуству, одсуству ради неге детета, посебне неге детета или друге особе или неге болесног члана породице

Члан 99.

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Професионално војно лице које је спречено да врши дужност због породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета, посебне неге детета или друге особе, разрешава се од дужности и остварује права у складу са општим прописима о раду **у складу са прописима о здравственом осигурању војних осигураника.**

Професионално војно лице које је спречено да врши дужност због неге болесног члана породице дуже од шест месеци, разрешава се од дужности и остварује права у складу са прописима о здравственом осигурању војних осигураника.

Професионално војно лице из става 1. и 2. овог члана задржава права свог чина и положаја **а време, на дефинисан начин, проведено у свом чину, се рачуна у време потребно за унапређење.**

ПРЕДЛОГ:

(начин исплате плате лица на боловању у смислу овог члана)

Не постоји ни један разлог да се лица из става 1. овог члана, посебно зато што су у питању деца и нега деце не остварују повољнија права у смислу накнаде плате посебно из због чињенице да се Влада РС као и сам председник годинама боре за спречавање појаве „беле куге“.

Важно је навести и честе случајеве из праксе када су лица на породилском одсуству, због начина обрачуна (просек последњих 18 месеци), финансијски оштећени. То се догађа укада је лице запослено краћи период од 18 месеци и када је због увећања плате у обрачун просека узета и плата пре повећања. Такође је умањена и солвентност и начин располагања примања јер Рачунски центар МО не препознаје уплате које не иду преко МО (води их у статусу „0 динара“) јер самим тим лица која добијају предметну накнаду током породилског одсуства а која није накнада од послодавца (као што је то било до пре 2 године), приликом покушаја узимања кредита не могу да поднесу извештај о просеку плате.

(урачунавање времена потребног за унапређење за лица на боловању из овог члана)

Уколико лице из става 1. и 2. овог члана задржава право свог чина и положај онда би било логично да се посебно наведе да му се време проведено у наведеном статусу рачуна у време проведено у чину а које је неопходно за остваривање права на унапређење.

7. Стање у служби на располагању

Члан 100.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 76. ЗовС 94/19)

Официр, односно подофицир ставља се на располагање:

1) ако после укидања формацијског места на ком је био постављен нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен.

2) ако по престанку разлога због којих је стављен у стање у служби на боловању или због којих је удаљен од дужности нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен.

3) ако надлежни орган здравствене службе оцени да је неспособан за дужност коју обавља, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен.

4) ако је правноснажном одлуком војног дисциплинског суда изречена дисциплинска казна из члана 230. став 2. тач. 2), 4) и 6) овог закона, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен.

5) ако не испуњава безбедносне критеријуме за формацијско место на ком је постављен, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;

6) ако престане да испуњава посебне услове за формацијско место на ком је постављен, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен.

За време у којем је у стању у служби на располагању, официр односно подофицир дужан је да врши послове које му одреди претпостављени, а који одговарају његовом чину и здравственој способности.

Официр, односно подофицир може бити у стању у служби на располагању најдуже шест месеци и за то време задржава права свог чина и положаја, осим права на напредовање.

Официру и подофициру време проведено у стању у служби на располагању не рачуна се у време потребно за унапређење.

НЕМА ПРИМЕДБИ

8. Стање у служби у мировању

Члан 101.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 76а. ЗовС 94/19)

Професионалном војном лицу мирују права и обавезе на служби и по основу службе у Војсци Србије, осим оних за које је овим законом или општим актом другачије одређено, ако привремено не врши службу због:

1) упућивања на рад у иностранство, или у оквиру међународно-техничке или просветно-културне сарадње, у дипломатска, конзуларна и друга представништва;

2) избора, односно именованја на функцију у државном органу или другу јавну функцију чије вршење захтева да привремено престане да ради код послодавца;

3) рада у структурама међународне организације или регионалне иницијативе у складу са чланом 94. овог закона или рада у иностранству у складу са чланом **72а и 90а став 4. важећег ЗОВС**)? овог закона.

Официр, односно подофицир којем права и обавезе из става 1. овог члана мирују разрешава се дужности.

Официр, односно подофицир има право да се, у року од 15 дана од дана престанка разлога због којих му је одобрено мировање из става 1. овог члана, врати на службу у Војсци Србије.

ПРЕДЛОГ:

Размотрити могућност изузетака у односу на став 1., тачка 1) овог члана.

ПРИМЕДБА:

Потребно је до краја дефинисати пошто се и члан 72а важећег ЗовС такође односи на одредбе и статус у смислу предложеног члана

9. Стање у служби удаљен од дужности

Члан 102.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 77. ЗовС 94/19)

Професионално војно лице удаљава се од дужности:

- 1) док се налази у притвору;
- 2) кад је против њега, у току кривичног поступка, од стране надлежног органа, изречена мера обезбеђења присуства окривљеног и за несметано вођење кривичног поступка, због које није у објективној могућности да обавља своје послове и задатке, све док та мера траје
- 3) за време издржавања казне затвора.

Професионално војно лице може бити удаљено од дужности ако је против њега покренут кривични поступак или поступак због дисциплинског престапа, а кривично дело, односно дисциплински преступ је такве природе да би било штетно по интерес службе да такво лице и даље остане на дужности.

Лице које је удаљено од дужности по одредби става 2. овог члана може бити распоређено на рад у команду, јединицу, односно установу Војске Србије у којој је на служби или у другу команду, јединицу, односно установу Војске Србије, према потребама службе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 103.

(РЕДЕФИНИСАНО И ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАН 78. ЗовС 94/19)

Професионално војно лице може бити удаљено од дужности само док постоје разлози због којих је донет акт о његовом удаљењу од дужности.

По престанку тих разлога, надлежни старешина дужан је да одмах, а најкасније у року од 15 дана одлучи о стању у служби лица које је било удаљено од дужности.

Време за које је професионално војно лице удаљено од дужности не рачуна се за напредовање у служби.

Сматра се да професионално војно лице није било удаљено од дужности ако буде правноснажно ослобођено од оптужбе, или ако оптужба буде одбијена или одбачена или поступак буде обустављен.

НЕМА ПРИМЕДБИ

10. Надлежност за решавање о стањима у служби

Члан 104.

(ИЗДВОЈЕНО - НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Председник Републике решава о стањима у служби официра у чиновима генерала.

Министар одбране или лице које он овласти, решава о стањима у служби:

- 1) официра у чину мајора, потпуковника и пуковника у Војсци Србије;
- 2) професионалних војних лица ван Војске Србије.

Начелник Генералштаба или лице које он овласти решава о стањима у служби подофицира и официра до чина капетана прве класе у Војсци Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

10. Ближе уређивање стања у служби

Члан 105.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО - ЧЛАН 79. ЗовС 94/19)

Влада, на предлог министра одбране, ближе уређује стања у служби професионалних војних лица.

НЕМА ПРИМЕДБИ

V. ОЦЕЊИВАЊЕ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПРИПАДНИКА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

(ЗА ЧЛАНОВЕ 106. - 117. НАЦРТА РЕДЕФИНИСАНО И КОНКРЕТИЗОВАНО - ЧЛАН 65. ЗовС 94/19)

1. Заједничке одредбе

Циљ и сврха оцењивања

Члан 106.

Професионални припадници Војске Србије се оцењују ради утврђивања успеха у служби, одлучивања о унапређењу, односно напредовању, подстицања на стручно усавршавање и веће залагање у служби.

Карактеристике оцењивања

Члан 107.

Оцењивање је независно и непристрасно.

Нико ко учествује у поступку оцењивања не може примати упутства којима би се утицало на исход оцењивања.

Нико ко није овлашћен да учествује у поступку оцењивања не може давати упутства којима би се утицало на исход оцењивања.

Оцењивач је у периоду за оцењивање у обавези да стално прати рад професионалног припадника Војске Србије и да евидентира податке о успешности његовог рада, узимајући у обзир природу послова, радне услове и радно искуство.

ПРИМЕДБА:

Много већи проблем је у пракси да лица која немају право да учествују у оцењивању врше утицај на оцењивача и за такве поступке се морају установити казнене мере.

Оцене

Члан 108.

Професионални припадник Војске Србије се оцењује повољном или неповољном оценом.

Повољне оцене су: „задовољава” (2), „добар” (3), „истиче се” (4) и „нарочито се истиче” (5).

Неповољна оцена је: „не задовољава” (1).

Професионално војно лице - официр чина генерал-мајора и вишег чина оцењује се описном оценом:

- 1) „потпуно функционално оспособљен за дужност коју обавља” или
- 2) „непотпуно функционално оспособљен за дужност коју обавља”.

НЕМА ПРИМЕДБИ

2. Оцењивање професионалних војних лица Врсте оцењивања

Члан 109.

Оцењивање професионалних војних лица је редовно и ванредно.

Професионално војно лице не оцењује се ако је на дужности провело мање од годину дана, осим професионалног војног лица у радном односу на одређено време, ако овим законом није друкчије прописано.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Редовно оцењивање

Члан 110.

Официр, односно подофицир у радном односу на неодређено време оцењује се редовно први пут даном истека периода од годину дана од дана пријема у професионалну војну службу на неодређено време.

Официр, односно подофицир у радном односу на неодређено време оцењује се редовно даном истека периода од две године од дана оцењивања последњом повољном оценом.

Професионално војно лице које је на дужности провело мање од годину дана, по правилу се не оцењује.

Официр, односно подофицир у радном односу на неодређено време који подлеже оцењивању може поднети захтев да буде оцењен пре истека периода за оцењивање из ст. 1. и 2. овог члана, ако ће дуже време бити одсутан, под условом да је на дужности провео најмање шест месеци у периоду за који се оцењује.

У случају из става 3. овог члана официр, односно подофицир мора бити оцењен у року од 30 дана од дана подношења захтева.

Професионално војно лице у радном односу на одређено време оцењује се редовно за цео период за који је закључен уговор о раду.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Ванредно оцењивање

Члан 111.

Професионално војно лице ванредно се оцењује у следећим случајевима:

1) даном истека периода од три месеца од дана оцењивања неповољном оценом, уколико је више од два месеца проведено на дужности или на располагању;

2) даном предаје дужности, ако се премешта или распоређује у другу команду, јединицу и установу Војске Србије, односно у Министарство одбране, други државни орган и правно лице, ако је од давања последње оцене прошло најмање годину дана;

3) уколико су резултати рада на дужности коју врши битно умањени због његовог незалагања и немарног односа према служби.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Надлежност за оцењивање

Члан 112.

Оцењивач професионалног војног лица које је распоређено на радно место у команди, јединици и установи Војске Србије је претпостављени старешина на положају командира чете, њему равнот или вишег положаја, а ако није непосредно претпостављени лицу које се оцењује, он даје оцену уз претходно прибављено мишљење непосредно претпостављеног старешине по сваком од предвиђених критеријума, на посебном листу који се прилаже уз оцену и чини саставни део оцене.

Оцењивач професионалног војног лица које је распоређено ван Војске Србије је руководиоца непосредно претпостављен професионалном војном лицу које се оцењује.

Оцењивач професионалног војног лица које је током периода за оцењивање разрешено од дужности из било којег разлога, односно упућено на рад у други државни орган или правно лице је старешина који га води у евиденцији и одлучује о његовим правима и дужностима за време разрешења од дужности, односно упућивања на рад у други државни орган или правно лице.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Оцењивање војних службеника (ИЗДВОЈЕНО - НОВИ ЧЛАНОВИ У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Врсте оцењивања

Члан 113.

Оцењивање војних службеника је редовно и ванредно.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Редовно оцењивање

Члан 114.

Војни службеник редовно се оцењује се период од 1. јануара до 31. децембра (у даљем тексту: период за оцењивање) најкасније до краја јануара текуће године за претходну годину.

Војни службеник који је у периоду за оцењивање из било којег разлога радио мање од шест месеци и војни службеник који је засновао радни однос на одређено време, по правилу се не оцењују.

Војни службеник који подлеже оцењивању може поднети захтев да буде оцењен пре истека периода за оцењивање из става 1. овог члана, ако ће дуже време бити одсутан, под условом да је радио најмање шест месеци у текућој години за коју се оцењује.

У случају из става 3. овог члана војни службеник мора бити оцењен у року од 30 дана од дана подношења захтева.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Ванредно оцењивање

Члан 115.

Војни службеник ванредно се оцењује по истеку три месеца од добијања неповољне оцене.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Надлежност за оцењивање

Члан 116.

Оцењивач војног службеника које је распоређено на радно место у команди, јединици и установи Војске Србије је претпостављени старешина на положају командира чете, њему равног или вишег положаја.

Оцењивач војног службеника који је распоређено ван Војске Србије је руководиоца непосредно претпостављен војном службенику који се оцењује.

Оцењивач професионалног војног лица које је током периода за оцењивање разрешено од дужности из било којег разлога, односно упућено на рад у други државни орган или правно лице је старешина који га води у евиденцији и одлучује о његовим правима и дужностима за време разрешења од дужности, односно упућивања на рад у други државни орган или правно лице.

ПРЕДЛОГ:

Применити одредбе члана 112., став 3. који је дефинисан и за професионална војна лица.

11. Ближе уређивање оцењивања професионалних припадника Војске Србије

Члан 117.

Министар одбране уређује начин и критеријуме за оцењивање професионалних припадника Војске Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

VI. УНАПРЕЂЕЊЕ ВОЈНИХ ЛИЦА

(ЗА ЧЛАНОВЕ 118. - 143. НАЦРТА РЕДЕФИНИСАНО И КОНКРЕТИЗОВАНО - ЧЛАНОВИ 54. - 64. ЗбВС 94/19)

1. Појам и врсте унапређења

Члан 118.

Унапређење је напредовање у служби стицањем непосредно вишег **или одговарајућег** чина, у складу са овим законом.

Унапређењем, у смислу овог закона, сматра се и добијање почетног чина војника на служењу војног рока, ученика и кадета војношколских установа.

Унапређење у смислу става 1. овог члана може бити редовно и ванредно.

Редовно унапређење је напредовање у служби стицањем непосредно вишег чина након испуњења законом прописаних услова за унапређење.

Ванредно унапређење је напредовање у служби стицањем непосредно вишег чина због постигнутих изванредних резултата у раду или способностима у командовању, уз испуњење законом прописаних услова за унапређење, осим услова који се односи на време проведено у чину.

ПРИМЕДБА:

Потребно је размотрити могућност додавања речи појма „одговарајућег (чина)“ управо из разлога што је та тема разрађена са радном групом и објашњене конкретне ситуације када се порофесионални војник односно подофицир могу унапредити на тај начин.

КОМЕНТАР:

(ванредно унапређење)

Потребно је размотрити могућност ванредног унапређења у смислу става 5. овог члана. које неће бити стриктно везано за све услове а посебно у смислу предложеног члана 119., став 1., тачка 1. овог Нацрта јер формавија практично утиче, и то неповољно, по лице које се може ванредно унапредити.

2. Редовно унапређење

а) Унапређење официра, односно подофицира (РЕДЕФИНИСАНИ ЧЛАНОВИ 55. - 60. ЗбВС 94/19)

Услови

Члан 119.

Официр, односно подофицир може бити унапређен уколико испуњава следеће услове:

- 1) да је постављен на формацијско место вишег чина;
- 2) да има одговарајућу врсту и степен образовања и одговарајуће усавршавање прописано за формацијско место на које је постављен и за које је формацијом одређен чин у који се унапређује;
- 3) да за последње две године пре унапређења није безусловно кажњен за кривично дело казном затвора од најмање три месеца;
- 4) да се против њега не води кривични поступак за кривично дело за које се гони по службеној дужности, ни поступак пред војним дисциплинским судом;

5) да пре унапређења има повољну оцену, и то:

- (1) да за унапређење подофицира и унапређење официра закључно са чином капетана прве класе, односно поручника бојног брода за последња два периода оцењивања има просек оцена најмање „истиче се”;
- (2) да за унапређење у чин мајора, односно капетана корвете и чин потпуковника, односно капетана фрегате за последња два периода оцењивања има просек оцена најмање 4,00;
- (3) да за унапређење у чин пуковника, односно капетана бојног брода за последња два периода оцењивања има оцене „нарочито се истиче”;
- (4) да за унапређење у чин генерал-мајора, односно контраадмирала и виши чин за последња два периода оцењивања има оцене „нарочито се истиче”, односно „потпуно функционално оспособљен за дужност коју обавља”;

б) да је у чину који има провео најмање:

- (1) четири године у чиновима подофицира;
- (2) три године у чину потпоручника ако школовање траје четири године, две године у чину потпоручника ако школовање траје пет година и једну годину у чину потпоручника ако школовање траје шест година;
- (3) три године у чину поручника;
- (4) три године у чину капетана;
- (5) четири године у чину капетана прве класе;
- (6) четири године у чину мајора;
- (7) четири године у чину потпуковника;
- (8) четири године у чину пуковника;
- (9) три године у чиновима генерала.

Официр може бити унапређен у чин мајора, односно капетана корвете, потпуковника, односно капетана фрегате и пуковника, односно капетана бојног брода уколико поред услова из става 1. овог члана, испуњава и услов да је на формацијском месту вишег чина провео најмање једну годину.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да је једна од главних препрека да се подофицири и официри унапреде у виши чин и постојећа одредба где је као општи услов наведено да „да је (подофицир/официр) постављен на формацијско место вишег чина“.

У реалности је то изузетно тешко изводљиво јер је у последњим годинама формација, односно укупан број радних места драстично смањен а самим тим и могућност за напредовање у чину.

На тај начин су подофицири и официри оштећени а њихова каријера не може бити пројектована, нити оваква ситуација стимулише запослене да напредују у свом раду јер је исход такав да не могу добити унапређење које реално заслужују.

Наведена промена би такође подразумевала да се након три до пет година проведених у чину (у зависности од чина), као максимум броја година, омогући унапређење без обзира да ли има могућности да се лице постави на место непосредно вишег чина или не, уз услов да се не може унапредити у два чина више осим у складу са предлозима овог Нацрта.

Иако синдикатима као организацијама запослених, није дозвољено директно мешање и утицај на прописивање формације, а узевши у обзир чињеницу да доле наведено регулише Уредба о стањима у слуби професионалних војних лица и о унапређивању официра и подофицира, верујемо да ће доле наведени предлози индиректно допринети налажењу квалитетнијих решења у смислу принципа унапређивања подофицира и официра.

Увођењем три нова (стара) чина није се решио проблем, како сматрамо, неправедног принципа унапређивања који је стриктно везан за формацијско место а не узима у обзир године проведене у одређеном чину (осим као секундарно право) па остаје чињеница да ће поједини подофицири и официри и даље проводити у истом чину по 10 и више година.

Један од предлога би био да се уведе већи распон чинова за одређена формацијска места односно минимални чин за иста, а у зависности од нивоа одговорности, прописаних дужности, потребног радног искуства, накнадног школовања и оспособљавања и службених оцена. На такав начин је решено стање у служби у већини оружаних снага у Европи, што је дало позитивне резултате (стимулисање запослених за самоусавршавање, пројектовање каријере, боља попуњеност команди, јединица и установа, правилније новчано награђивање,...):

Официри (минимални чин)

- потпоручник - капетан;
формацијско место - командир самосталног одељења, командир вода, референт у командама ранга батаљона дивизиона,...
- капетан прве класе - мајор;
формацијско место - командир самосталног вода, командир чете, референт у команди ранга бригаде и више, начелник групе у команди ранга батаљона/дивизиона,...
- потпуковник - пуковник;
формацијско место - командант батаљона/дивизиона, командант бригаде, начелник групе / одсека/ одељења у команди ранга бригаде и више, начелник управе,...

Примењивао би се принцип унапређивања у складу са предложеним изменама, а у смислу броја година проведених у одређеном чину. На снази би остао услов додатног оспособљавања и школовања за одређене чинове.

Правилно одређивање новчане накнаде односно плате, а у складу са дужностима одређених формацијских места која подразумевају већу одговорност, би се регулисало платним групама.

Подофицири (минимални чин)

- водник - старији водник;
формацијско место - командир одељења, руковалац РМР ранга вода - чете,...
- старији водник прве класе - заставник прве класе
формацијско место - командир одељења (кухиње, радионице, здравствене заштите,...), командир самосталног одељења, командир одељења у центрима за обуку, руковалац РМР ранга батаљона - бригаде, руковалац резервних делова, руковалац УБС, руковалац погонских средстава, руковалац у складиштима, четни старешина, главни подофицир, први подофицир, референт у групи/одсеку/одељењу ранга батаљона/бригаде и више, начелник канцеларије,...

Примењивао би се принцип унапређивања у складу са предложеним изменама, а у смислу броја година проведених у одређеном чину - 5 година. На снази би остао услов додатног оспособљавања и школовања за одређена формацијска места (главни подофицир, први подофицир,...).

За подофицире би се примењивао принцип унапређивања који би подразумевао аутоматско стицање права на виши чин након 5 година проведених у одређеном чину (у складу са предложеним изменама), а сва формацијска места би била у распону од водника до заставника прве класе, с тим што би подзаконским актима било регулисано да за одређена формацијска места, а у зависности од нивоа одговорности, прописаних дужности, потребног радног искуства, накнадног школовања и оспособљавања и службених оцена постоји ограничење у постављењу, односно граница минималног, претходно стеченог, чина.

Правилно одређивање новчане накнаде односно плате, а у складу са дужностима одређених радних места која подразумевају већу одговорност, би се регулисало платним групама.

Не споримо да би наш предлог подразумева дубљу анализу али сматрамо и да је добар основ за решавање великог проблема стања у служби официра и подофицира, јер сада имамо ситуацију да се, због разних објективних и субјективних фактора, лицима ускраћује законско право на унапређење, а све су чешће ситуације да официри у чину капетана прве класе односно мајора и подофицири у чину старијег водника односно старијег водника прве класе, одлазе у пензију, па су самим тим и материјално оштећени.

Такође је важно истаћи да се овако, или на сличан начин, регулисаним принципом унапређивања смањује непопуњености јединица, команди и установа, пројектује каријера, стимулишу запослени,...

Код обе статусне категорије би се, након евентуалног усвајања наших предлога применило правило признавања претходно остварених година стажа, а у смислу остваривања права на конкретан чин.

КОМЕНТАР:

(повећање распона чинова у формацији)

Неопходно је приступити обради начина за проширење распона чина на одређеним формацијским местима где није неопходно одређено доадатно школовање односно курсеви. Ово је посебно специфично код подофицира за завршеном четворогодишном војном школом за подофицире која је у том облику постојала до средине деведесетих али и на касније једногодишње школе за подофицире односно (по)ново уведене стручне средње школе.

Члан 120.

Официру, односно подофициру који је примљен у професионалну војну службу на неодређено време, за унапређење рачуна се и време проведено у чину који је имао у статусу официра, односно подофицира на одређено време.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 121.

Официр, односно подофицир који је актом надлежног старешине одређен за заступника, време које је провео на формацијском месту вишег чина за које је одређен за заступника, рачуна се у време проведено на формацијском месту вишег чина.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 122.

Официр санитетске службе, док се налази на специјализацији, може се унапредити под условима прописаним овим законом, закључно са чином мајора.

НЕМА ПРИМЕДБИ

б) Унапређење војника, ученика и кадета војношколских установа и лица на другом стручном оспособљавању
(КОНКРЕТИЗОВАН, РЕДЕФИНИСАН И ИЗДВОЈЕН ЧЛАН 64. ЗовС 94/19)

Унапређење војника на служењу војног рока

Члан 123.

У војнички чин може се унапредити војник на служењу војног рока, ако је завршио одговарајућу обуку, ако се оцени да са успехом може вршити одговарајуће дужности, а потребе службе то захтевају.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Унапређење ученика војношколске установе

Члан 124.

Ученик војношколске установе који се школује за подофицира унапређује се у чин:

- 1) разводника – када заврши први разред школовања;
- 2) десетара – када заврши други разред школовања;
- 3) млађег водника – када заврши трећи разред школовања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Унапређење кадета војношколске установе

Члан 125.

Кадет војношколске установе унапређује се у чин:

- 1) разводника – када упише други семестар;
- 2) десетара – када упише трећи семестар;
- 3) млађег водника – када упише четврти семестар;
- 4) водника – када упише пети семестар;
- 5) водника прве класе – када упише шести семестар;
- 6) старијег водника – када упише седми семестар;
- 7) старијег водника прве класе – када упише осми семестар.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Унапређење лица на стручном оспособљавању

Члан 126.

Лице које се налази на стручном оспособљавању за резервне официре и резервне подофицире у статусу слушаоца, а које у току школовања успешно савлађује наставни план и програм, унапређује се у чин:

- 1) разводника – после два месеца школовања;
- 2) десетара – после три месеца школовања;
- 3) млађег водника – после четири месеца школовања;
- 4) водника – после пет месеци школовања

НЕМА ПРИМЕДБИ

в) Унапређење резервног официра, резервног подофицира и војника у резерви (КОНКРЕТИЗОВАН И РЕДЕФИНИСАН ЧЛАН 62. ЗЗВС 94/19)

Унапређење резервног официра и подофицира

Члан 127.

Резервни официр, односно резервни подофицир може се унапредити према потреби попуне Војске Србије, ако испуњава следеће услове:

- 1) да за последње две године пре унапређења није безусловно кажњен за кривично дело казном затвора у трајању од најмање шест месеци;
- 2) да се против њега не води кривични поступак за кривично дело за које се гони по службеној дужности, дисциплински поступак за дисциплински преступ учињен за време вршења војне службе или поступак за брисање из евиденције резервних официра и резервних подофицира Војске Србије;
- 3) да има повољне оцене за извршавање дужности и задатака у резервном саставу и да је оцењено да може успешно да обавља дужност непосредно вишег чина;
- 4) да поседује одговарајућу војну обуку или стручно усавршавање за чин и дужност за коју се предвиђа постављење;
- 5) да је у чину који има провео најмање:
 - (1) четири године у чиновима подофицира;
 - (2) три године у чину потпоручника и поручника;
 - (3) шест година у чину капетана, капетана прве класе и мајора;
 - (4) осам година у чину потпуковника.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 128.

Резервни официр који има стечено високо образовање на студијама првог степена односно студије у трајању до три године може се унапредити до чина капетана прве класе.

Резервни официр који има стечено високо образовање на студијама другог степена специјализацију или ужу специјализацију из поља медицинских наука или положен правосудни испит може се унапредити до чина потпуковника.

Резервни официр који има стечено високо образовање на студијама трећег степена може се унапредити до чина пуковника.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 129.

Резервни официер у чину мајора, који испуњава услове из члана 127. овог закона, може се унапредити ако је по ратној формацији у Војсци Србије постављен на формацијско место вишег чина односно ако му је ратним распоредом ван Војске Србије одређена одговарајућа дужност и ако се на том формацијском месту односно дужности налазио најмање једну годину.

Под одговарајућом дужношћу ван Војске Србије подразумева се дужност која је општим актом надлежних државних органа, органа локалне самоуправе, организација које обављају јавну службу или делатност и предузећа предвиђена у рату (по ратној формацији, организацији, систематизацији и слично) дефинисана као командна дужност у структурама одбране, а за коју је предвиђен чин потпуковника или виши чин.

Резервни официер у чину потпуковника, који испуњава услове из члана 127. овог закона може се унапредити ако се налазио најмање две године на дужности из ст. 1. и 2. овог члана за коју је предвиђен чин пуковника.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 130.

Резервни официер односно резервни подофицир који је био на служби у Војсци Србије у својству официера односно подофицира и провео у чину најмање две године може се унапредити ако испуњава услове из члана 127. овог закона, без обзира на време проведено у чину.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Унапређење војника у резерви

Члан 131.

Војник у резерви може се унапредити, ако је оспособљен за дужност за коју је формацијом одређен чин у који се унапређује.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Произвођење војника у резерви у чин водника

Члан 132.

Разводник у резерви, десетар у резерви и млађи водник у резерви који испуњава услове из члана 127. став 1. тачка 1-4) овог закона и има најмање четворогодишње средње образовање може се произвести у чин водника у резерви након завршеног Основног курса за подофицире.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Ванредно унапређење (КОНКРЕТИЗОВАН И РЕДЕФИНИСАН ЧЛАН 61. ЗоВС 94/19)

а) Ванредно унапређење официра, односно подофицира

Члан 133.

Официр, односно подофицир који испуњава услове за унапређење, осим услова члана 119. став 1. тачка б) овог закона, а који постиже изванредне резултате у раду или показује изванредне способности посебно у командовању, може бити унапређен ако је провео у чину најмање једну половину времена из члана 119. став 1. тачка б) овог закона.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 134.

Официр, односно подофицир који испуњава услове за унапређење, осим услова из члана 119. став 1) тач. 1), 2) и б) овог закона може бити ванредно унапређен у непосредно виши чин ако је учинио дело од посебног значаја за одбрану, односно ако је својим ангажовањем допринео систему одбране.

Сматра се да је официр, односно подофицир учинио дело од посебног значаја за одбрану, односно допринео систему одбране ако је:

1) непосредним ангажовањем на задацима обуке, задацима истраживања, развоја и усавршавања или на другим задацима који имају трајну научну вредност и посебан значај за систем одбране знатно допринео изградњи оперативне и функционалне способности јединице, развоју војне науке у одговарајућој научној области и научним достигнућима које се могу успешно применити у одбрани земље, ратној вештини и модернизацији Војске Србије или ако је учествовао у борбеним операцијама;

2) испољио изузетно пожртвовање у спасавању људских живота, војне имовине или друге имовине већег обима.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 135.

Официр, односно подофицир који испуњава услове за унапређење, осим услова из члана 119. став 1. тачка б) овог закона, а коме војна служба престаје због трајне неспособности за службу у Војсци Србије, а настала је као непосредна последица вршења војне службе, може бити ванредно унапређен.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 136.

Официр, односно подофицир који испуњава услове за унапређење, осим услова из члана 119. став 1. тач 1) и б) овог закона, а код којег је наступило умањење способности за професионалну војну службу као непосредна последица учешћа у борбеним операцијама може, по овом основу, бити једном у току службе ванредно унапређен.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Почасни чин

Члан 136а.

Професионална војна лица се унапређују у почасни чин када наврше 90% пензијског стажа непрекидно сотвареног на служби..

Почасни чин је непосредно виши чин.

ПРИМЕДБА:

Обзиром на формацију као и услове унапређења, већина подофицира ће у пензију отићи у чиновима старијег водника и старијег водника прве класе, а све ређе у чину заставника, а већина официра у чину капетана прве класе односно мајора, сматрамо да би било неопходно увести појам почасни чин који би професионалним војним лицима омогућила да пред крај каријере бар имају сатисфакцију и незнатно већу плату.

Овај предлог би практично био наставак постојећих одредби које омогућавају ванредно унапређење односно часни отпуст.

Такође сматрамо да би евентуално прихватање оваквог предлога подразумевало имплементирање у одредбе овог закона које се тичу услова (нпр, просек оцена, могућност постављања на формацијско место за носиоце почасног чина, искључивање дисциплинских казни за одређени период пре унапређења, надлежности,...).

Ванредно унапређење резервних официра, односно резервних подофицира

Члан 137.

Резервни официр, односно резервни подофицир који испуњава услове за унапређење, осим услова из члана 128. став 1. тачка 5) овог закона, а који покаже изузетне способности, посебно у командовању односно руковођењу војном јединицом односно војном установом или јединицом полиције, може се ванредно унапредити када у чину који има проведе најмање половину времена прописаног чланом 128. став 1. тачка 5) овог закона.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 138.

Резервни официр, односно резервни подофицир који испуњава услове за унапређење, осим услова из члана 127. став 1. тачка 5) овог закона, може се унапредити ако је учинио дело од посебног значаја за одбрану земље прописаног у члану 134. став 2. овог закона или ако је непосредно ангажован у обучавању грађана за потребе одбране, координацији послова цивилне заштите, медијској промоцији система одбране, неговању слободарских традиција Војске Србије и организовању удружења од посебног значаја за одбрану земље.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Унапређење војних лица за време ратног стања

Члан 139.

(КОНКРЕТИЗОВАН И РЕДЕФИНИСАН ЧЛАН 63. ЗовС 94/19)

Унапређење војних лица за време ратног стања врши се без обзира на прописане услове за унапређење, према способности за командовање, за испољену храброст и за ратне заслуге, а према потребама попуне Војске Србије у рату.

НЕМА ПРИМЕДБИ

4. Надлежност за унапређење

Члан 140.

(КОНКРЕТИЗОВАН И РЕДЕФИНИСАН ЧЛАН 64. ЗовС 94/19)

Одлуку о унапређењу доноси старешина, односно овлашћени руководиоца надлежан за унапређење и то:

- 1) председник Републике - за унапређење у чинове генерала, на предлог министра одбране;
- 2) министар одбране за:
 - (1) унапређење официра и подофицира постављених, односно распоређених ван Војске Србије, уз мишљење начелника Генералштаба, односно овлашћеног руководиоца у Министарству одбране;
 - (2) унапређење официра у Војсци Србије у чину мајора, потпуковника и пуковника, на предлог начелника Генералштаба.
- 3) начелник Генералштаба за:
 - (1) унапређење официра у Војсци Србије до чина капетана прве класе, на предлог непосредно потчињених старешина;
 - (2) унапређење подофицира у Војсци Србије на предлог непосредно потчињених старешина.
- 4) старешина команде, јединице и установе Војске Србије на положају команданта батаљона, њему равном или вишем положају, односно руководиоца организационе јединице Министарства одбране на положају начелника управе, њему равном или вишем положају за:
 - (1) војнике;
 - (2) лица на стручном оспособљавању за резервне официре и резервне подофицире.
- 5) старешина војношколске установе за:
 - (1) ученике војношколских установа;
 - (2) кадете војношколских установа.

Председник Републике, министар одбране и начелник Генералштаба могу, на основу надлежности из овог члана, ванредно унапредити официре и подофицире.

НЕМА ПРИМЕДБИ

5. Ближе уређивање начина унапређења

(КОНКРЕТИЗОВАН И РЕДЕФИНИСАН ЧЛАН 64. ЗовС 94/19)

Члан 141.

Начин унапређења војних лица у миру и за време ратног стања, као и начин унапређења у чинове војника, ученика и кадета војношколских установа и лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире и резервне официре и резервне подофицире уређује министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

6. Посебне одредбе

Уговарање непосредно вишег чина

Члан 142.

Са официром, односно подофициром у радном односу на одређено време приликом продужења службе закључењем новог уговора може се уговорити непосредно виши чин од чина који има уколико, поред услова из члана 60. овог закона, испуњава и следеће посебне услове:

- 1) да има одговарајући степен образовања за дужност која се уговара;
- 2) да има просек оцене најмање „истиче се” и последњу оцену најмање 4,00;
- 3) да му за последњу годину дана пре обнављања уговора нису изрицане дисциплинске мере и дисциплинске казне.

Официру, односно подофициру у радном односу на одређено време приликом продужења службе закључењем новог уговора, може се уговорити непосредно виши чин од чина одређеног за формацијско место на којем ће вршити дужност, у случају када се то лице поставља на формацијско место непосредно нижег чина у односу на претходно уговорени чин.

Уговарање непосредно вишег чина не сматра се унапређењем.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Одређивање привременог непосредно вишег чина

Члан 143.

Председник Републике може, на предлог министра одбране, професионалном војном лицу одредити привремено непосредно виши чин:

- 1) за време обављања дужности у мултинационалним операцијама;
- 2) за време обављања других активности у иностранству .

У случају из става 1. овога члана, професионално војно лице остварује права чина који му је привремено одређен, док обавља дужност у мултинационалним операцијама или док обавља друге активности у иностранству.

Одређивање привременог непосредно вишег чина не сматра се унапређењем.

VII. ПРАВА И ОБАВЕЗЕ

1. Супсидијарна примена

Члан 144.

(ПОЈЕДНОСТАВЉЕНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 8. ЗовС 94/19)

На права и обавезе професионалних припадника Војске Србије, који нису уређена овим или посебним законом или другим прописом, примењују се прописи о државним службеницима и општи прописи о раду.

ПОЗИТИВНО:

Прецизније је дефинисано који закони и прописи су узети у обзир.

2. Радно време, одмори и одсуства

(ЗА ЧЛАНОВЕ 145. - 167. НАЦРТА РЕДЕФИНИСАНО И КОНКРЕТИЗОВАНО - ЧЛАНОВИ 96. - 101. ЗовС 94/19)

а) Радно време

Пуно радно време

Члан 145.

Пуно радно време професионалног припадника Војске Србије износи 40 часова недељно. Радна недеља, по правилу, траје пет радних дана, а радни дан, по правилу, траје осам часова.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Распоред и прерасподела **ра**дног времена

Члан 146.

Радно време може се распоредити тако да се уведе мање од пет радних дана у радној недељи уколико организација посла и потребе службе то захтевају.

Ако природа посла или организација рада изискују, у командама, јединицама и установама Војске Србије радно време се може распоредити тако да у одређеном периоду у току године износи више од 40 часова недељно, а у осталом делу тог периода – краће од 40 часова недељно, с тим да укупно радно време у том периоду у просеку не буде дуже од 40 часова недељно, при чему се мора обезбедити остваривање дневног и недељног одмора по одредбама овог закона.

У случају прерасподеле радног времена, радно време не може да траје дуже од 60 часова недељно. Прерасподела радног времена не сматра се прековременим радом.

ПРИМЕДБА:

Постоји словна грешка у поднаслову где стоји „рДАног“ уместо „РАДног“.

Скраћено радно време

Члан 147.

Професионални припадник Војске Србије који ради на радном односно формацијском месту са повећаним ризиком, има право на радно време краће од 40 часова недељно, у складу са актом о процени ризика.

Скраћење радног времена не може износити више од 10 часова недељно.

Професионални припадник Војске Србије који ради скраћено радно време, има сва права из радног односа као да ради са пуним радним временом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Радно, односно формацијско место са повећаним ризиком

Члан 148.

Радно односно формацијско место са повећаним ризиком је радно, односно формацијско место на коме и поред примене одговарајућих мера безбедности и заштите живота и здравља на раду, средстава и опреме за личну заштиту на раду постоји повећано штетно дејство на здравље и способност за службу у Војсци Србије.

Професионалном припаднику Војске Србије који ради на радном, односно формацијском месту са повећаним ризиком, радно време се скраћује сразмерно штетном утицају услова рада на њихово здравље и способност за професионалну војну службу, у складу са проценом службе медицине рада надлежне војне здравствене установе.

Критеријуме и мерила за скраћење радног времена на радном, односно формацијском месту са повећаним ризиком утврђује министар одбране, на предлог организационе јединице Министарства одбране надлежне за војно здравство.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Прековремени рад

Члан 149.

Професионални припадник Војске Србије дужан је да ради дуже од пуног радног времена када потребе службе то захтевају, уз писани налог надлежног старешине.

Рад дужи од пуног радног времена је прековремени рад.

Изузетно од става 2. овог члана, рад дужи од пуног радног времена због посебних услова под којима се врши служба у Војсци Србије, а нарочито случају ратног и ванредног стања, предузимања мера приправности, рад у случају узбуне у јединици, односно установи, за време војних вежби, за време борбе против елементарних непогода, у случају предузимања мера за лечење и спречавање ширења епидемија заразних болести, за време дежурства, контролорства или сличне дужности у команди, јединици или установи Војске Србије и у приликама које захтевају да се продужи започети рад чије би обустављање или прекидање имало штетне последице за оперативну способност команде, јединице, односно установе или би нанело знатну материјалну штету или угрозило живот и здравље војних лица и других грађана, не сматра се прековременим радом.

Прековремени рад не може да траје дуже од осам часова недељно нити дуже од четири часа дневно.

Изузетно од одредбе става 4. овог члана, професионални припадник Војске Србије је дужан да ради и дуже у случајевима: наређених мера приправности; ванредног и ратног стања; за време вежбовних активности; за време службе дежурства; у приликама које захтевају да се продужи започети рад чије би обустављање или прекидање имало штетне последице за оперативну и функционалну способност **(борбену готовост-ако се усвоји термин)** команде, јединице или установе Војске Србије, или би нанело знатну материјалну штету или угрозило живот и здравље војних лица и других грађана и при реализацији активности, у складу са прихваћеним међународним обавезама Републике Србије, о чему одлуку доноси надлежни старшина оперативног нивоа командовања.

Професионалном припаднику Војске Србије који ради на радном, односно формацијском месту, односно на пословима на којима је уведено скраћено радно време у складу са чл. 147. и 148. овог закона не може се одредити прековремени рад на тим пословима.

ПРЕДЛОГ:

Нопходно је редефинисати ставове 3 и 5. Сматрамо да се било која врста прековременог рада а односи се на већину предложених ситуација, мора сматрати прековременим радом и тако вредновати и третирати као рад за који се мора исплатити новчана накнада.

Разумљиво је да се рад за време ратног и ванредног стања, предузимања мера приправности, рада у случају узбуне у јединици, односно установи, за време војних вежби, дежурства и контролства не мора подвести под прековремени рад јер наведене активности спадају у специфичност војне службе а припадности су регулисане на други начин.

Сходно наведеном, рад у случају узбуне може имати више категорија као што је мобилизација дела састава ради провере и у склопу контроле која има ограничења у самом поступка и где запослени раде прековремено а до прекида узбуне, се мора сматрати прековременим радом.

КОМЕНТАР:

(епидемије и прековремени рад)

Пракса из 2014.г. за време катастрофалних поплава, као и текуће године током ванредног стања због епидемије COVID-а, је показала да се наведене активности односно прековремени рад за време борбе против елементарних непогода и у случају предузимања мера за лечење и спречавање ширења епидемија заразних болести, у највећем броју конкретних случаја мора подвести по прековремени рад уз наплату.

Распоред радног времена

Члан 150.

Распоред недељног и дневног радног времена у Војсци Србије, према условима рада и природи посла организационог дела Војске Србије, утврђује начелник Генералштаба или старшина кога он овласти.

Професионални припадници Војске Србије распоређени ван Војске Србије имају распоред недељног и дневног радног времена прописан за државни орган, односно првено лице у којем су распоређена.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Рад ноћу, ноћно радно време и служба ноћу

Члан 151.

Рад који се обавља у времену од 22 часа до 6 часова наредног дана сматра се радом ноћу.

Радно време између 22 часа и шест часова наредног дана сматра се ноћним радним временом, а служба у то време – службом ноћу.

Професионални припадник Војске Србије може вршити службу ноћу дуже од једне радне недеље непрекидно, уколико потребе службе то захтевају, само уз своју писану сагласност.

Под радом ноћу и службом ноћу из става 1. и 2. овог члана подразумева се сваки облик рада који се остварује ноћу у смислу општег и стручног дежурства, сменског рада, рада на терену, прековременог рада односно и прерасподеле радног времена.

За службу ноћу не може се одредити професионални припадник Војске Србије коме би, према налазу надлежне војнолекарске комисије, служба ноћу могла да погорша здравствено стање.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да је неопходно коначно решити проблем препознавања рада ноћу онако како је члан 108.члан 62. Закон о раду ("Сл.гласник РС", бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013, 75/2014, 13/2017 - одлука УС, 113/2017 и 95/2018 - аутентично тумачење) што подразумева адекватну новчану накнаду за сваки радни сат остварен у периоду од 22 часа до 6 часова наредног дана без обзира по којој основи је извршен.

Добијање накнаде за рад у одређеним условима не искључује чињеницу да се рад ноћу мора посебно вредновати.

КОМЕНТАР:

Сматрамо да је неопходно коначно решити проблем препознавања рада ноћу и у смислу члана 173. овог Нацрта.

Рад у дане празника

Члан 151а.

(ЧЛАН 85. ЗбВС 94/19)

Рад који се обавља на дан празника који није радни дани сматра се радом у дане празника.

Додатак за сваки сат рада на дан празника који није радни дан износи 121% вредности радног сата основне плате запосленог.

Под радом у дане празника из става 1. овог члана подразумева се сваки облик рада који се остварује на дан празника у смислу општег и стручног дежурства, сменског рада, рада на терену, прековременог рада односно и прерасподеле радног времена.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да је неопходно коначно решити проблем препознавања рада у дане празника онако како је дефинисао члан 108., став 1., тачка 1. Закон о раду ("Сл.гласник РС", бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013, 75/2014, 13/2017 - одлука УС, 113/2017 и 95/2018 - аутентично тумачење) односно члан 37. Посебног колективног уговора за државне органе ("Службени гласник РС", број 38 од 31. маја 2019.г.) .

Добијање накнаде за рад у одређеним условима не искључује чињеницу да се рад ноћу мора посебно вредновати.

КОМЕНТАР:

Сматрамо да је неопходно коначно решити проблем препознавања рада ноћу и у смислу члана 173. овог Нацрта.

б) Одмори

Одмор у току дневног рада

Члан 152.

Професионални припадник Војске Србије који ради пуно радно време има право на одмор у току дневног рада у трајању од 30 минута, а који ради дуже од пуног радног времена, а најмање 10 часова, има право на одмор у току дневног рада у трајању од 45 минута.

Одмор у току дневног рада не може да се користи на почетку и на крају радног времена.

Време одмора у току дневног рада урачунава се у радно време.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Дневни одмор

Члан 153.

Професионални припадник Војске Србије има право на одмор између два радна дана у трајању од најмање 12 часова непрекидно.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Недељни одмор

Члан 154.

Професионални припадник Војске Србије има право на одмор између две радне недеље у трајању од најмање 24 часа непрекидно.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Годишњи одмор

Члан 155.

Професионални припадник Војске Србије има право на годишњи одмор за навршене, односно пуне године рада остварене у радном односу, и то:

- 1) до 10 година – 25 радних дана;
- 2) од 10 до 20 година – 27 радних дана;
- 3) преко 20 година – 30 радних дана;
- 4) преко 30 година – 35 радних дана.

Право на увећање годишњег одмора годишњи одмора а по основу бриге о деци и члановима уже породице:

1) родитељ, усвојитељ, старатељ или хранитељ са једним малолетним дететом - за 2 радна дана, а за свако наредно малолетно дете по 1 радни дан,

2) самохрани родитељ са дететом до 14 година - за 3 радна дана, с тим што се овај број дана увећава за по 2 радна дана за свако наредно дете млађе од 14 година,

3) запослени који се стара о члану уже породице који је ометен у развоју, има тешко телесно оштећење или болест услед које је потпуно или врло слабо покретан - за 5 радних дана.

Право на годишњи одмор у трајању од 35 радних дана, без обзира на навршене, односно пуне године рада остварене у радном односу има професионални припадник Војске Србије:

- 1) коме је утврђен степен инвалидитета од најмање 50%;
- 2) који обавља специфичну војну службу.

При утврђивању дужине годишњег одмора, радна недеља рачуна се као пет радних дана.

ПРЕДЛОГ:

Како смо већ добили додатно мишљење по питању овог предлога, остављамо га у првобитној форми уз напомену да би било добро размотрити опције у предложеном ставу 2., тачка 2) и 3) јер се ради о заиста специфичним случајевима. Свесни смо да постоје и други начини дефинисања одсуства (ОПН, опоравак, боловање због неге детета или члана породице,...) али исто тако, макар симболично додатим даним морамо пружити подршку лицима из наведених тачака.

СТИЦАЊЕ ПРАВА НА ГОДИШЊИ ОДМОР

Члан 156.

Професионални припадник Војске Србије стиче право на коришћење годишњег одмора у календарској години после месец дана непрекидног рада од дана пријема у службу.

Под непрекидним радом сматра се и време привремене спречености за рад у смислу прописа о здравственом осигурању и одсуства са рада уз накнаду зараде.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Професионални припадник Војске Србије има право на дванаестину годишњег одмора (сразмерни део) за сваки месец дана рада у календарској години у којој је примљен у службу или у којој му служба престаје.

НЕМА ПРИМЕДБИ

КОРИШЋЕЊЕ ГОДИШЊЕГ ОДМОРА

Члан 157.

Годишњи одмор може се користити једнократно или у више делова.

Ако се годишњи одмор користи у деловима, први део се користи у току календарске године, а остатак најкасније до 30. јуна наредне календарске године.

Ако је коришћење годишњег одмора, односно његовог дела започето крајем календарске године, наставља се без прекида и у наредној календарској години.

НЕМА ПРИМЕДБИ

НАКАНДА ЗА НЕИСКОРИШЋЕНИ ГОДИШЊИ ОДМОР

Члан 158.

Професионалном припаднику Војске Србије које због потреба службе није искористило годишњи одмор, припада накнада за неискоришћени годишњи одмор у висини накнаде плате и других примања која би му припадала да је користио годишњи одмор.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Обустављање давања и прекидање коришћења годишњег одмора

Члан 159.

Начелник Генералштаба или старешина кога он овласти може професионалном припаднику Војске Србије распоређеном у Војсци Србије, због потреба службе, обуставити давање или прекинути коришћење годишњег одмора, уз накнаду штете.

Руководилац органа, односно правног лица или лице које он овласти може професионалном припаднику Војске Србије распоређеном ван Војске Србије, због потреба службе, обуставити давање или прекинути коришћење годишњег одмора, уз накнаду штете.

НЕМА ПРИМЕДБИ

в) Одсуства

Плаћено одсуство

Члан 160.

Професионални припадник Војске Србије има право на плаћено одсуство у укупном трајању до седам радних дана у току календарске године у следећим случајевима:

- 1) склапања брака,
- 2) рођења, односно усвојења детета,
- 3) смрти или теже болести члана уже породице,
- 4) заштите и отклањања штетних последица у домаћинству проузрокованих елементарном непогодом,
- 5) у другим оправданим случајевима.

Изузетно од става 1. овог члана, професионални припадник Војске Србије има право на плаћено одсуство у трајању дужем од укупно седам радних дана у току календарске године у случају из става 1. тач. 2) и 3) овог члана.

Члановима уже породице, у смислу овог члана, сматрају се: супружник и ванбрачни партнер, дете, пасторак, усвојеник, храњеник, штићеник, родитељ и друго лице према којем професионални припадник Војске Србије има законску обавезу издржавања.

ПРЕДЛОГ:

Размотрити могућност, а у смислу става 2. овог члана, колики је период у питању.

Члан 161.

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Професионални припадник Војске Србије који врши специфичну војну службу и службу под отежаним условима, припада годишње до ~~10~~ **30** радних дана плаћеног одсуства за опоравак **а у зависности од укупног времена проведеног на конкретним радним местима.**

Време проведено у вршењу службе у смислу става 1. овог члана се рачуна акумулативно од дана ступања на службу приликом чега се не узимају у обзир организационо формацијске промене односно промене назива радних места већ фактички рад.

Лице које по наређењу претпостављеног старешине обавља посао на радном месту у смислу става 1. овог члана дуже од 30 дана има право на плаћено одсуство за опоравак.

Професионални припадник Војске Србије за нарочито залагање и успех у служби може се наградити одсуством до 10 радних дана у календарској години.

Професионалном припаднику Војске Србији, које се по плану школовања уз рад школује или усавршава може се одобрити плаћено одсуство до 10 радних дана годишње у току школовања, односно усавршавања.

Професионалном припаднику Војске Србије за сваки случај добровољног давања крви, односно продуката крви припада право на три узастопна дана плаћеног одсуства, рачунајући и дан давања крви, односно продукта крви.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да није добар предлог да се раније, условно речено, стечена права укидају или умањују а посебно када је у питању здравље запослених. Мора се сагледати шира слика од тренутне потребе за материјалном уштедом односно смањивању броја одсутних по овој основи јер ће дугорочно гледано ти запослени бити изложенији могућношћу разбољевања и то углавном од професионалних односно тежих обољења а самим тим ће бити више последица по систем и у смислу трошкова.

Важно је унети измену која ће дефинисати да се време проведено на радним местима у смислу става 1. овог члана рачуна без обзира на организационе формацијске промене или промене назива команди, јединица и установа као и за сва места на којима је лице обављало дужност (уколико их је било више). До сада је била пракса да, ако се промени назив јединице или лице оде у прекоманду али на исто радно место или место на којем је такође прописано право на плаћено одсуство за опоравак, да му се од почетка рачуна време проведено на радном месту које подразумева право на опоравак само за период од постављења на ново радно место а не акумулативно.

Постоји одређени број лица који по наређењу команданта а најчешће због непопуњености радног места поред своје редовне дужности обављају и послове које се подразумевају под ставом 1. овог члана. У складу са наведеним, закон мора препознати и та лица јер је суштина заштита здравља запослених а не привилегија одређеног радног места.

КОМЕНТАР:

Потребно је уредбом дефинисати већи распон плаћених радних дана одсуства за опоравак од предложеног а по следећем:

- 0 - 5 година рада на радном месту - 5 дана**
- 5 - 10 година рада на радном месту - 10 дана**
- 10 - 15 година рада на радном месту - 15 дана**
- 15 - 20 година рада на радном месту - 20 дана**
- 20 - 30 година рада на радном месту - 25 дана**
- 30 - и више година рада на радном месту - 30 дана**

Члан 162.

Професионални припадник Војске Србије у случају премештаја има право на плаћено одсуство до седам радних дана за пресељење и смештај у ново место службовања, а ако пресељава породицу са којом живи у заједничком домаћинству – **од 7 до 10 радних дана.**

Лице из става 1. овог члана које живи одвојено од породице има права на плаћено одсуство ради посеђивања породице у трајању од пет радних дана за свака три месеца проведена одвојено од породице.

Право из става 2. овог члана припада и професионалном припаднику Војске Србије који је по потреби службе привремено упућен у другу команду, јединицу или установу Војске Србије ван места службовања ради извршења одређених задатака, а живи одвојено од породице.

ПРЕДЛОГ:

Потребно је дефинисати доњу границу јер се у пракси лицима одобрава свега 2 или 3 дана.

ПРИМЕДБА:

Постоји словна грешка у ставу 3. где стоји „коИЕ“ уместо „коЈИ“.

Неплаћено одсуство

Члан 163.

Професионалном припаднику Војске Србије може се одобрити неплаћено одсуство до 30 дана у календарској години.

КОМЕНТАР:

Потребно је уредбом дефинисати статусна питања професионалном припаднику Војске Србије којем је одобрено неплаћено одсуство до 30 дана у календарској години, а у смислу, начина обрачуна стажа, да ли се време на оваквом виду осуства рачуна у потребно време за унапређење у чин, да ли је осигуран,...

Обустављање давања и прекидање коришћења одсуства

Члан 164.

Начелник Генералштаба или старешина кога он овласти може професионалном припаднику Војске Србије распоређеном у Војсци Србије, због потреба службе, обуставити давање или прекинути коришћење одсуства, уз накнаду штете.

Руководилац органа, односно правног лица или лице које он овласти може професионалном припаднику Војске Србије распоређеном ван Војске Србије, због потреба службе, обуставити давање или прекинути коришћење одсуства, уз накнаду штете.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Ближе уређење радног времена, одмора и одсуства

Члан 165.

Министар одбране ближе уређује радно време, одморе и одсуства професионалних припадника Војске Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Радно време одмори и одсуства појединих категорија војних лица

Члан 166.

Војницима на служењу војног рока, лицима у резервном саставу док се налазе на војној дужности у Војсци Србије, ученицима и кадетима војношколских установа који се школују за војне дужности и лицима на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире радно време, одмори и одсуства уређују се Правилном службе Војске Србије, односно статутом војношколске установе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Радно време, одмори и одсуства за време ратног или ванредног стања

Члан 167.

Одредбе чл. 145-166. овог закона не примењују се за време ванредног и ратног стања.

Влада, на предлог министра одбране, уређује радно време, одморе и одсуства војних лица за време ванредног и ратног стања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Плате и друга новчана примања професионалних припадника Војске Србије (ЗА ЧЛАНОВЕ 168. - 195. НАЦРТА РЕДЕФИНИСАНО И КОНКРЕТИЗОВАНО - ЧЛАНОВИ 81. - 95. ЗОВС 94/19)

а) Плата

Право на плату

Члан 168.

Професионални припадник Војске Србије има право на плату за дане односно часове свога рада.

Професионалном војном лицу припада плата од дана ступања у службу у Војсци Србије до дана престанка службе у Војсци Србије.

Војном службенику припада плата од дана ступања у служби у Војсци Србије до дана престанка службе у Војсци Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Утврђивање плате

Члан 169.

Плата професионалног припадника Војске Србије утврђује се множењем коефицијента са основицом за обрачун плате.

У плату се урачунавају порези и доприноси који се плаћају из плате.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Коефицијент за обрачун плате

Члан 170.

Коефицијент за обрачун плате професионалног војног лица утврђује се у односу на положај, чин, посебне услове службе, специфичну војну службу, службу под отежаним условима, одговорност, сложеност посла и друге услове службе у Војсци Србије који нису посебно вредновани, сагласно потребама оперативне способности.

Коефицијент за обрачун плате војног службеника утврђује се у односу на платни разред групе радног места и броја бодова у које је радно место разврстано, посебне услове службе специфичну војну службу и службу под отежаним условима, одговорност, сложеност посла и друге услове службе у Војсци Србије који нису посебно вредновани, сагласно потребама оперативне способности.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Додатни коефицијент

Члан 171.

(РЕДЕФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 83. ЗоВС 94/19)

Због посебних услова под којима врши службу у Војсци Србије, а нарочито због учешћа на вежбама, логоровањима, маневрима и узбунама, вршења службе дежурства и других облика унутрашње службе, немогућности избора радног места и места службовања, премештаја, вршења службе у свим условима, као и због других ванредних ситуација проузрокованих потребама оперативне способности, професионалном припаднику **Војске Србије** утврђује се додатни коефицијент за обрачун плате који износи од 20% до 50% од основног коефицијента који се утврђује на основу положаја и чина односно радног места, ~~а у оквиру средстава за плате обезбеђених у буџету Републике Србије намењеном за финансирање одбране.~~

Професионалном припаднику Војске Србије, уз сагласност Владе, под условима из става 1. овог члана може се утврдити додатни коефицијент већи од 50% од основног коефицијента који се утврђује на основу положаја и чина.

ПРЕДЛОГ:

Неопходно је изједначити право свих професионалних припадника у односу на додатни коефицијент који се додељује због посебних услова под којима се врши служба у ВС јер и професионална војна лица запослена на одређено време односно војни службеници раде у истим условима и извршавају исте задатке. Због наведеног сматрамо да и ПВЈ запослена на одређено време односно војни службеници морају имати износ додатка од 25%.

Брисати речи „а у оквиру средстава за плате обезбеђених у буџету Републике Србије намењеном за финансирање одбране.“

Свакако, ова тематика би се уредила правилником али треба узети у обзир бар лица (у смислу наведених категорија) која раде у трупи.

ПРИМЕДБА:

У првом ставу након речи „оперативне способности, професионалном припаднику“ дописати „Војске Србије“.

Коефицијент за посебне услове службе

Члан 171а.

(ЧЛАН 83. ЗоВС 94/19)

За вршење службе у одређеним јединицама поред коефицијента из члана 171., став 1. овог члана професионалном припаднику Војске Србије припада и коефицијент за посебне услове службе, због тежине, карактера и трајања рада односно посла, који се утврђује у проценту од основног коефицијента, односно у коефицијенту који утврђује министар одбране.

ПРЕДЛОГ:

Уколико је већ предлог да се у закон унесу посебне одредбе о додатном коефицијенту, што поздрављамо, предлажемо да се у закон унесе и коефицијент за посебне услове службе такозвани трупни додатак. Наведена накнада је прецизније дефинисана чланом 16. Правилника о платама професионалних припадника Војске Србије али се односи само на професионална војна лица.

Предложени члан би коначно исправио дискриминаторни однос према војним службеницима коју остварују рад у трупи односно јединицама које са собом носе одређене специфичности. Наведени додатак су војни службеници и примали до 2007. године али им је тада без икаквог образложења укинута иако нису престали разлази за то.

Свакако, ова тематика би се уредила правилником али треба узети у обзир бар војне службенике који раде у трупи.

Корективни коефицијент

Члан 172.

Професионалном припаднику Војске Србије за друге услове службе, који нису посебно вредновани, може се одредити корективни коефицијент због утицаја тржишта и одлива кадрова или задржавања стручних кадрова, као и због потребе Војске Србије за одређеним струкама и образовним профилима.

КОМЕНТАР:

(командирски додатак)

Сматрамо да је збо специфичности доле наведених радних места неопходно вратити командирски додатак односно корективни коефицијент, као облик додатка на плату, који је постојао све до 01.01.2008.г. када је укиннут без образложења и иако нису престали разлози за његово увођење. Наведени додатак на плату је износио 8% и додељивао се лицима на командним дужностима (командир одељења, командир вода, командир чете,...) и основа његовог прописивања је била чињеница да су лица на командирским дужностима, осим материјални имали и додатну одговорност у смилу рад и живота потчињених који су били у саставу њихових одељења, водова, чета,...

б) Увећана плата

Право на увећану плату

Члан 173.

Професионални припадник Војске Србије остварује право на увећану плату и то за:

- 1) минули рад - у висини 0,5% за сваку навршену, односно пуну годину рада остварену у радном односу;
- 2) рад ноћу – за сваки сат рад у висини 28,6 % вредности радног сата плате,
- 3) рад на дан празника који није радни дан – за сваки сат рада у висини 121% вредности радног сата плате;
- 4) прековремени рад – за сваки сат рада у складу са чланом 149. овог закона у висини 28,6% вредности радног сата плате;
- 5) приправност – за сваки сат приправности у висини 10% вредности радног сата плате.

Професионални припадник Војске Србије не остварује право на увећану плату из става 1. тач. 2) до 5) у случају ратног и ванредног стања, предузимања мера приправности, рад у случају узбуне у јединици, односно установи, за време војних вежби, за време борбе против елементарних непогода, у случају предузимања мера за лечење и спречавање ширења епидемија заразних болести, за време дежурства, контролорства или сличне дужности у команди, јединици или установи Војске Србије и у приликама које захтевају да се продужи започети рад чије би обустављање или прекидање имало штетне последице за оперативну способност команде, јединице, односно установе или би нанело знатну материјалну штету или угрозило живот и здравље војних лица и других грађана.

Професионални припадник Војске Србије остварује право и на друга увећања плате која проистичу из услова под којима се врши служба у Војсци Србије.

ПРИМЕДБА:

(ноћни рад)

У смислу члана 151.

Сматрамо да је неопходно коначно решити проблем препознавања рада ноћу онако како је члан 108.члан 62. Закон о раду ("Сл.гласник РС", бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013, 75/2014, 13/2017 - одлука УС, 113/2017 и 95/2018 - аутентично тумачење) што подразумева адекватну новчану накнаду за сваки радни сат остварен у периоду од 22 часа до 6 часова наредног дана без обзира по којој основи је извршен.

Добијање накнаде за рад у одређеним условима не искључује чињеницу да се рад ноћу мора посебно вредновати.

(празнични рад)

У смислу предложеног члана 151а

Сматрамо да је неопходно коначно решити проблем препознавања рада у дане празника онако како је дефинисао члан 108., став 1., тачка 1. Закон о раду ("Сл.гласник РС", бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013, 75/2014, 13/2017 - одлука УС, 113/2017 и 95/2018 - аутентично тумачење) односно члан 37. Посебног колективног уговора за државне органе ("Службени гласник РС", број 38 од 31. маја 2019.г. и 55/2020) .

Добијање накнаде за рад у одређеним условима не искључује чињеницу да се рад ноћу мора посебно вредновати.

(епидемије и прековремени рад)

У смислу члана 149.

Сматрамо да се било која врста прековременог рада а односи се на већину предложених ситуација, мора сматрати прековременим радом и тако вредновати и третирати као рад за који се мора исплатити новчана накнада.

Разумљиво је да се рад за време ратног и ванредног стања, предузимања мера приправности, рада у случају узбуне у јединици, односно установи, за време војних вежби, дежурства и контролства не мора подвести под прековремени рад јер наведене активности спадају у специфичност војне службе а припадности су регулисане на други начин.

Сходно наведеном, рад у случају узбуне може имати више категорија као што је мобилизација дела састава ради провере и у склопу контроле која има ограничења у самом поступка и где запослени раде прековремено а до прекида узбуне, се мора сматрати прековременим радом.

Пракса из 2014.г. за време катастрофалних поплава, као и текуће године током ванредног стања због епидемије COVID-а, је показала да се наведене активности односно прековремени рад за време борбе против елементарних непогода и у случају предузимања мера за лечење и спречавање ширења епидемија заразних болести, у највећем броју конкретних случаја мора подвести по прековремени рад уз наплату.

Одредба овог члана у ставу 1., тачка 5. мора подразумевати апсолутно сва лица која су по основу наређења претпостављеног старешине у приправности.

(приправност)

Неопходно је кроз правилник конкретно уредити на кога се односи право на увећану плату у смислу приправности. Раније је наведено право је признавано свим лицима који су били у приправности али је од 2011. године унета измена којом се то право признаје само лицима која врше послове криптозаштите.

Овај вид приправности се не сме доводити у везу са „приправношћу“ коју сви припадници ВС практично имају због природе посла, већ се мора дефинисати и односити на лица која су у приправности у конкретним ситуацијама, за конкретне потребе и са изузетно кратким периодом одзива у случају потребе (од 2 сата до 8 сати спремности за извршење задатка).

Приправност у смилу оне коју смо појаснили се најчешће остварује у следећим ванформацијским саставима: ватрогасне екипе у ванрадно време, одељења и водовии за интервенције, екипе за пружање прве помоћи, стручна лица која се ангажују у случају кварова на инсталацијама и моторним возилима,...

в) Накнада плате

Право на накнаду плате

Члан 174.

Професионалном припаднику Војске Србије припада накнада плате за време годишњег одмора, у дане одсуствовања са рада на дан празника који је законом одређен као нерадни дан, дане одсуства прописане овим законом, школовања односно другог стручног оспособљавања и усавршавања, привремене спречености за рад због професионалне болести или повреде на служби и другим случајевима прописаним овим законом, у износу као да је радило.

Професионални припадник Војске Србије накнаду плате за време породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета или одсуства са рада ради посебне неге детета остварује у складу са одредбама закона којим се уређује финансијска подршка породици са децом. **прописима о здравственом осигурању војних осигураника.**

Професионалном припаднику Војске Србије за време привремене спречености за рад због болести или повреде, професионалном војном лицу на располагању или стању у служби на боловању, осим ако је то боловање проузроковано професионалном болешћу или повредом на раду, припада накнада плате у висини коју утврди министар одбране.*

ПРЕДЛОГ:

Не постоји ни један разлог да се лица из става 2. овог члана, посебно зато што су у питању деца и нега деце не остварују повољнија права у смислу накнаде плате посебно из због чињенице да се Влада РС као и сам председник годинама боре за спречавање појаве „беле куге“.

Важно је навести и честе случајеве из праксе када су лица на породилском одсуству, због начина обрачуна (просек последњих 18 месеци), финансијски оштећени. То се догађа укада је лице запослено краћи период од 18 месеци и када је због увећања плате у обрачун просека узета и плата пре повећања. Такође је умањена и солвентност и начин располагања примања јер Рачунски центар МО не препознаје уплате које не иду преко МО (води их у статусу „0 динара“) јер самим тим лица која добијају предметну накнаду током породилског одсуства а која није накнада од послодавца (као што је то било до пре 2 године), приликом покушаја узимања кредита не могу да поднесу извештај о просеку плате.

Посебни основи за накнаду плате

Члан 175.

Професионалном припаднику Војске Србије удаљеном од дужности из разлога прописаних чланом 102. став 1. тач. 1) и 2) овог закона, припада накнада плате у износу једне четвртине, а ако издржава породицу једне трећине плате која би му припадала да није удаљен од дужности, а која се исплаћује на терет органа који је одредио меру за обезбеђење присуства окривљеног и за несметано вођење кривичног поступка.

Професионалном припаднику Војске Србије враћа се обустављени део плате у ревалоризованом износу према износима који се примењују на дан исплате, **ако правноснажном одлуком кривични поступак буде обустављен, ако правноснажном пресудом буде ослобођено оптужбе, ако оптужба буде одбијена или одбачена или ако у поновљеном поступку или по захтеву за заштиту законитости буде ослобођено оптужбе.**

Професионалном припаднику Војске Србије не припада накнада плате ако је удаљен од дужности из разлога прописаног чланом 102. став 1. тачка 3) овог закона.

Професионалном припаднику Војске Србије који је удаљен од дужности у случају прописаном чланом 102. став 2. овог закона док траје удаљење припада накнада плате у висини коју утврди министар одбране.

ДОСТАВИТИ КОНАЧНУ ДЕФИНИЦИЈУ.

г) Плата и накнада плате у случају привременог упућивања у други државни орган или правно лице

Члан 176.

Професионалном припаднику Војске Србије распоређеном ван Војске Србије припада плата, односно накнада плате по одредбама овог закона.

Професионалном припаднику Војске Србије привремено упућеном у други државни орган или правно лице припадају плата, друга новчана примања, накнада путних и других трошкова и посебна примања према одредбама овог закона, а уколико је то за њега повољније - према прописима другог државног органа или правног лица, с тим да се исплата по основу наведених права врши на терет средстава другог државног органа, односно правног лица.

НЕМА ПРИМЕДБИ

д) Плата и друга примања у иностранству

Члан 177.

Професионалном припаднику Војске Србије које је упућено на службу у дипломатско-конзуларно представништво у иностранство, плата, додаци, накнаде и друга примања утврђују се по прописима који се примењују на запослене у дипломатско-конзуларним представништвима у иностранству.

Основни коефицијент плате према чину и дужности, односно задацима и пословима које обавља професионално војно лице односно војни службеник упућен на службу у дипломатско-конзуларно представништво у иностранство прописује Влада, на предлог министра одбране.

Професионалном припаднику Војске Србије коме је министар одбране одобрио рад у иностранству у структурама међународне организације или регионалне иницијативе у складу са чланом ____ став 1 овог закона, припадају плата и друге накнаде из става 3. овог члана, ако та права не остварује на основу уговора закључених са међународном организацијом или регионалном иницијативом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

ђ) Право на новчане награде

Члан 178.

Професионалном припаднику Војске Србије може се за нарочите резултате постигнуте у служби доделити новчана награда.

Професионалном припаднику Војске Србије за одређене године ефективне службе у Војсци Србије додељује се јубиларна награда.

ПРЕДЛОГ:

Раније су новчане награде додељиване у истим износима без обзира на чин и статус јер се награђују рад, пожртвовање и самоиницијатива, али сада имамо случај да лица са бољим статусом и вишим чином добијају и већу новчану награду. Због тога, сматрамо да правилником треба прописати тачне износе који би се додељивали у складу са постигнутим резултатима а не у складу са статусом и чином.

КОМЕНТАР:

(јубиларна награда за 35 година рада)

Прописати правилником да се професионалном припаднику ВС додељује јубиларна награда за 10, 20, 30, 35 и 40 година непрекидне ефективне службе у Војсци Србије, рачунајући и рад проведен у радном односу у другом државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе. Прецизирање година, износа и увођење јубиларне награде за 35 година рада би било усклађивање са чланом 46. Посебног колективног уговора за државне органе ("Службени гласник РС", број 38 од 31. маја 2019.г. и 55/2020).

е) Отпремнина

Отпремнина професионалног војног лица

Члан 180.

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Професионалном војном лицу коме престане служба у Војсци Србије због стицања права на пензију у складу са законом, припада отпремнина у висини петоструког износа бруто плате коју би остварио у последњем месецу пре престанка службе.

Официру у радном односу на одређено време, подофициру у радном односу на одређено време и професионалном војнику којима престане служба у Војсци Србије због тога што су оглашени неспособним за дужност за коју су примљени на одређено време услед професионалне болести или повреде на раду у току трајања уговореног рока, или ако им служба у Војсци Србије престане због укидања формацијског места, припада отпремнина у висини до троструког износа бруто плате која би им припадала у последњем месецу пре престанка службе, зависно од временаведеног у служби на одређено време, у складу са прописом који доноси министар одбране.

Официру, односно подофициру коме престаје служба по потреби службе након шест месеци проведених на располагању уколико није испунио услове за пензију припада отпремнина у висини од 24 месечне бруто-плате коју би остварио у последњем месецу пре престанка службе.

Лицу из става 3. овог члана припадају и друга права која по прописима о запошљавању остварују лица којима је радни однос престао као вишку запослених.

ПРИМЕДБЕ:

Сматрамо да се требају расчланити узроци престанка службе професионалних војних лица на одређено време и у складу са тим одредити и износ отпремнине јер није исто када одређеном лицу престане служба због повреде на раду или због укидања формацијског места.

Отпремнина војног службеника

Члан 181.

Војном службенику који одлази у пензију у складу са законом исплаћује се отпремнина у висини ~~просечног~~ **петоструког** износа бруто плате коју би остварио у последњем месецу пре престанка службе, с тим што она не може бити нижа од две просечне зараде у Републици Србији, према последњем коначном објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике на дан исплате.

Војном службенику чије се радно место укида или се смањује број извршилаца на једном радном месту, као и војном службенику којем је умањена радна способност и са истом не може у потпуности да одговори захтевима формацијског места на којем је распоређено, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могло бити распоређено у складу са преосталом радном способношћу, престаје служба уз право на отпремнину у висини од ~~12~~ **24** бруто плата које би остварио у последњем месецу пре престанка службе, осим ако испуњава услове за остваривање права на пензију у складу са законом.

Лицу из става 2. овог члана припадају и друга права која по прописима о запошљавању остварују лица којима је радни однос престао као вишку запослених.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да је неопходно изједначити право војних службеника запослених на неодређено време са правима професионалних војних лица запосленима на неодређено време по питању отпремнина јер су они дефинисани као професионални припадници ВС који су запослени на неодређено време.

ж) Накнада путних и других трошкова и других примања у Војсци Србије

Наканда трошкова

Члан 182.

Професионалном припаднику Војске Србије припадају накнаде трошкова за службено путовање, за рад на терену, долазак на посао и одлазак са посла, за службу на посебним војним објектима, приликом вршења службених послова и друге накнаде и примања која проистичу из услова под којима се врши служба у Војсци Србије.

Професионалном припаднику Војске Србије припада накнада трошкова за исхрану у току рада **који не може износити мање од 75% од прописане цене доручка која се утврђује Ценовником пружања услуга из опште логистике** и регрес за коришћење годишњег одмора **који не може износити мање од 70% вредности просечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији према последњем објављеном податку органа надлежног за послове статистике који би се у начелу исплаћивао у другом кварталу текуће године.** ~~када се за такву врсту накнаде стекну услови у буџету Републике Србије, у висини коју утврди Влада.~~

Изузетно од става 2. овог члана, уколико је исхрана током рада обезбеђена на други начин, професионални припадник Војске Србије не остварује по том основу право на накнаду трошкова.

Официру и подофициру који су у радном односу на неодређено време припадају: накнада трошкова због одвојеног живота од породице, накнада дела трошкова за закуп стана, накнада дела трошкова у вези са решавањем стамбеног питања, накнада трошкова приликом пријема у службу у Војсци Србије и накнада селидбених трошкова.

Војном службенику који је у радном односу на неодређено време, под посебним/одређеним условима, припадају: накнада трошкова због одвојеног живота од породице, накнада дела трошкова за закуп стана, накнада дела трошкова у вези са решавањем стамбеног питања и накнада селидбених трошкова,

Официру у радном односу на одређено време и подофициру у радном односу на одређено време припада накнада дела трошкова за закуп стана.

ПРИМЕДБЕ:

Сматрамо да је права прилика да се реши накнада за исхрану у току рада јер постоје параметри односно војни прописи који могу одредити износ накнаде.

Иако смо је предложили у минималном износу, верујемо да би почетак решавања тзв топлог obroка на овај начин отворило могућност да се у будућем периоду износ усагласи са реалним трошковима за исхрану који запослени сада надокнађују из сопствених средстава. Такође, а кроз измене правилника потребно је накнаду трошкова за исхрану изместити из коефицијента јер је на тај начин ова накнада дефинисана тако да лице које има најнижа примања „прима у оквиру коефицијента“ до 6 пута мању накнаду за исхрану од лица са навишим примањима.

Исти став имамо и према накнади тј регресу за коришћењу годишњег одмора.

КОМЕНТАР:

(УТС за војне службенике)

Потребно је правилницима уредити појам „под посебним/одређеним условима“ јер се под тим условима тренутно подразумева премештај војног службеника а не и накнада дела трошкова у вези са решавањем стамбеног питања. Верујемо да се свим лицима који су евидентирани на ранг листи за доделу стана односно представник послодавца им признаје право на доделу стана и стамбеног фонда МО, треба одредити право на накнаду дела трошкова у вези са решавањем стамбеног питања што би подразумевало да и војни службеници који имају право на доделу стана из војног фонда а не остварују право на накнаду дела трошкова за закуп стана по другом основу могу, уколико стамбено питање решавају путем кредита или куповином станова под повољнијим условима, остварити право на на предметну накнаду.

ПРИМЕДБА:

У поднаслову стоји „НакАнда“ а треба „НакНАда“.

На крају става 5. стоји запета уместо тачке.

Новчана честитка

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Члан 183.

Професионалном припаднику Војске Србије чије је дете старости до 15 година живота може се доделити поклон за Нову годину – новчана честитка.

ПОЗИТИВНО

Солидарна помоћ

Члан 184.

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗовС 94/19)

Професионални припадник Војске Србије има право на солидарну помоћ у случају рођења или усвојења детета.

ПОЗИТИВНО

Трошкови службе или школовања у иностранству

Члан 185.

Професионалном припаднику Војске Србије које је изложено трошковима у вези са вршењем службе и школовања у иностранству припада накнада тих трошкова.

Министар одбране прописује накнаде трошкова, услове, начин остваривања и висину накнада трошкова професионалном припаднику Војске Србије у вези са вршењем службе и школовањем у иностранству.

НЕМА ПРИМЕДБИ

з) Ближе уређивање плата, накнада путних и других трошкова и других примања

Члан 186.

(ЧЛАН 95. ЗбВС 94/19)

Влада утврђује посебну основицу за обрачун и исплату плата професионалних припадника Војске Србије.

Основица из става 1. овог члана, не може бити нижа од 75% од просечне месечне зараде у Републици Србији, према последњем коначно објављеном податку органа надлежног за послове статистике, а уколико то не омогућавају одобрена средства у буџету Републике Србије намењена за плате, Влада може у складу са одобреним средствима утврдити нижу основицу за обрачун и исплату плата професионалних припадника .

Министар одбране, уз сагласност Владе, прописује: основни, додатни и корективни коефицијент за обрачун плате; увећања и умањења плате; накнаде плате, рокове за исплату плата; отпремнину за лица којима је престала служба на одређено време; новчане награде, услове, висину, врсте помоћи и начин њиховог остваривања; услове, висину, врсте накнада путних и других трошкова и других примања и начин њиховог остваривања и међусобни однос увећања плате, накнаде путних и других трошкова и других примања.

ПРИМЕДБЕ:

Предметни члан је мењан више пута у претходним годинама и сваки пут на штету запослених. Нема основе прописивати најнижи процентуални износ за обрачун посебне основице уколико се иста два пута ограничава истим чланом.

КОМЕНТАР:

(нелинеарно повећање плате)

Материјални статус припадника МО и вс је на ниском нивоу и пропорционално неадекватан послу и условима под којим обаљају посао. Као последицу тога имамо одлив кадрова који је попримио масовне размере и представља непоправљив проблем и акутно стање које се мора хитно решавати. Систем одбране напуштају и професионални војници и подофицири а у последње време, у већем броју и официри. Уколико не зауставимо одлив кадра, без обзира на прилив нових кадрова, у наредних 3 - 5 година систем одбране неће моћи да надокнади губитак знања и искуства које наше колеге, одлазећи за боље плаћеним пословима односе са собом.

Као што смо већ више пута наводили и скретали пажњу у претходне 4 године, наш предлог је да се, као хитна мера, донесе одлука о повећању плате у износу од најмање 15%, тако да се средства предвиђена за повећање распореде на нелинеаран начин тј да се социјално угроженијим категоријама плата повећа у већем процентуалном износу, како би крајњи исход био да професионални војници и цивилна лица као и подофицири и део официра, ефективан износ повећања добију у новчаном износу који би био равноправан са износима оних професионалних припадника чија новчана примања су знатно изнад републичког просека.

На основу наше анализе сматрамо да би распоређивање буџетски одобрених средстава за повећање плате, требало бити нелинеарно и примењено по следећем

- у износу од 20 % категоријама запослених којима плата износи до 40.000 динара
- у износу од 10 % категоријама запослених којима плата износи од 40.001 до 60.000 динара
- у износу од 8.5 % категоријама запослених којима плата износи од 60.001 до 70.000 динара
- у износу од 6.5 % категоријама запослених којима плата износи више од 70.001 динара

На овакав начин, распоређена средства би омогућила реално повећање од , у просеку, 6.000 динара за све запослене у МО и ВС а избегла би се неправедна подела (линеарно 15 % повећања), која би лицима са најнижим примањима донела незнатно више новца а лицима са већим, или највећим примањима, драстично више.

и) Накнаде и помоћи у случају смрти и болести

Право на накнаду погребних трошкова

Члан 187.

У случају смрти професионалног припадника Војске Србије, односно члана уже породице професионалног припадника Војске Србије, лицу које сахрани умрлог професионалног припадника Војске Србије, односно умрлог члана уже породице професионалног припадника Војске Србије, припада право на накнаду погребних трошкова, уколико то право није остварило по другом пропису.

Члановима уже породице, у смислу овог члана, сматрају се: малолетна деца и усвојеници односно деца и усвојеници док се налазе на школовању или за време незапослености до навршене 26. године ако са професионалним припадником Војске Србије живе у заједничком домаћинству и супружник односно ванбрачни партнер.

ПОЗИТИВНО

Право на солидарну помоћ

Члан 188.

Професионални припадник Војске Србије има право на солидарну помоћ у случају смрти члана његове уже породице из члана 187. став 2 овог закона.

Члан уже породице професионалног припадника Војске Србије из члана 187. став 2. овог закона има право на солидарну помоћ у случају смрти професионалног припадника Војске Србије.

Професионалном припаднику Војске Србије може се доделити солидарна помоћ у случају његове дуже или теже болести, односно дуже или теже болести члана његове уже породице.

ПОЗИТИВНО

Право на једнократну новчану помоћ

Члан 189.

Ако професионални припадник Војске Србије за време службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије без своје кривице погине или умре од задобијене ране, повреде или озледе, односно умре од болести која је настала или се погоршала као непосредна последица службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије, једнократна новчана помоћ припада члановима његове породице, у складу са овим законом, ако то право нису остварили по другом пропису.

Професионални припадник Војске Србије, који за време службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије без своје кривице задобије рану, повреду или озледу, па због тога наступи оштећење његовог организма од најмање 20% има право на једнократну новчану помоћ чија се висина одређује према степену телесног оштећења.

Једнократна новчана помоћ припада и професионалном припаднику Војске Србије када наступи оштећење његовог организма од најмање 20% услед болести која је настала или се погоршала као непосредна последица службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије.

Нехат се неће сматрати кривицом у смислу овог члана.

Степен телесног оштећења из ст. 2. и 3. овог члана утврђује се према прописима којима се уређују права војних инвалида.

ПОЗИТИВНО

Члан 190.

Под вршењем дужности у вези са службом у Војсци Србије, у смислу члана 189. овог закон, подразумева се одлазак од места становања до места вршења службе, односно повратак од места вршења службе до места становања.

ПОЗИТИВНО

Члан 191.

Право на једнократну новчану помоћ имају чланови породице професионалног припадника Војске Србије, у случају из члана 189. став 1 овог закона, и то:

- 1) супружник, односно ванбрачни партнер;
- 2) деца и усвојеници, ако нису старији од 18 година односно 26 година ако се налазе на школовању и нису у радном односу, а без обзира на године живота ако су трајно и потпуно неспособна за рад;
- 3) родитељи односно усвојилац и његов супружник;
- 4) очух и маћеха;
- 5) браћа и сестре ако нису старији од 18 година, односно 26 година ако се налазе на редовном школовању и нису у радном односу, а без обзира на године живота ако су трајно и потпуно неспособни за рад;
- 6) деда и баба.

Децом, у смислу става 1. тачка 2) овог члана, сматрају се и пасторчад, храњеници и унучад, ако испуњавају услове у погледу година живота деце из става 1. тачка 2) овог члана.

Родитељи, усвојилац и његов супружник, очух и маћеха и браћа и сестре имају право на једнократну новчану помоћ ако погинули, односно умрли професионални припадник Војске Србије нема супружника, односно ванбрачног партнера ни деце. Изузетно, родитељи које је погинули, односно умрли професионални припадник Војске Србије издржавао имају право на једнократну новчану помоћ када је то лице имало само супружника, односно ванбрачног партнера.

Деда и баба имају право на једнократну новчану помоћ ако погинули, односно умрли професионални припадник Војске Србије нема сродника из става 1. тач. 1)-5) овог члана или ако ти сродници немају право на једнократну новчану помоћ.

Ако више лица има право на једнократну новчану помоћ, укупан износ помоћи који им припада дели се на једнаке делове.

Једнократну новчану помоћ исплаћује Министарство одбране.

ПОЗИТИВНО

Члан 192.

Поступак за додељивање једнократне новчане помоћи покрене се захтевом професионалног припадника Војске Србије, односно по службеној дужности.

Професионални припадник Војске Србије може да поднесе захтев за покретање поступка у року од три године од дана задобијања ране, повреде или озледе, односно наступања обољења или погоршања обољења које је изазвало оштећење организма.

Уколико професионални припадник Војске Србије због природе задобијене ране, повреде или озледе, односно обољења није у могућности да поднесе захтев за покретање поступка, захтев може поднети и члан уже породице или друго лице са којим професионални припадник Војске Србије живи у породичном домаћинству, у року из става 2. овог члана.

Уколико професионални припадник Војске Србије живи сам, захтев за покретање поступка може да поднесе у року од 30 дана од дана престанка околности из става 3. овог члана.

Поступак за додељивање једнократне новчане помоћи покрене се по службеној дужности у случају из чл. 189. став 1. и 195. овог закона.

Степен телесног оштећења на основу којег се остварује право на једнократну новчану помоћ доказује се правноснажним решењем о признању својства војног инвалида или налазом војнолекарске комисије.

Решење о праву на једнократну новчану помоћ доноси старешина на положају команданта бригаде, њему равном или вишем положају.

ПОЗИТИВНО

Право на накнаду за оспособљавање

Члан 193.

Супружник, односно ванбрачни партнер професионалног припадника Војске Србије погинулог, односно умрлог од задобијене ране, повреде или озледе, односно болести под условима из члана 189. став 1. овог закона који нема право на породичну пензију према прописима који уређују пензијско и инвалидско осигурање, има право на накнаду за оспособљавање ради стицања стручне спреме ако у време смрти професионалног припадника Војске Србије нема стручну спрему и није у радном односу.

Право на накнаду за оспособљавање ради стицања стручне спреме припада онолико времена колико је потребно да лице стекне стручну спрему, а најдуже четири године.

ПОЗИТИВНО

Право на накнаду за школовање

Члан 194.

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Деца и усвојеници професионалног припадника Војске Србије погинулог или умрлог од задобијене ране, повреде или озледе, односно болести под условима из члана 189. став 1. овог закона, која су на редовном школовању, имају право на накнаду за школовање, ако не остварују стипендију по другом основу.

Накнада за школовање из става 1. овог члана обухвата:

- 1) месечну новчану накнаду;
- 2) накнаду за набавку књига и школског прибора;
- 3) накнаду за групну рекреативну наставу, односно екскурзију коју организује образовна установа.

ПОЗИТИВНО

Право на накнаде и помоћи појединих категорија војних лица

Члан 195.

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Право на једнократну новчану помоћ, право на накнаду за оспособљавање и право на накнаду за школовање припада и војнику на служењу војног рока, лицу у резервном саставу док се налази на војној дужности у Војсци Србије, ученику и кадету војношколске установе и лицу на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире, односно члановима њихових породица, под условима који су предвиђени за професионалне припаднике ВС у складу са овим законом.

Под вршењем дужности у вези са службом у Војсци Србије у смислу остваривања права на једнократну новчану помоћ лица из става 1 овог члана сматра се и:

- 1) одлазак на одсуство и повратак са одсуства;

- 2) боравак у војној згради, кругу касарне, логору, ваздухоплову, аеродрому, полигону, броду или другом пловном средству речне флотиле или на другом месту на којем је био по правилима службе или по наређењу, односно одобрењу надлежног старешине, као и на одобреном изласку из војне јединице, односно војне установе у слободно време, осим на одсуству.

Право на једнократну новчану помоћ припада и породици лица из става 1. овог члана које услед болести умре за време службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије.

Право на накнаду погребних трошкова припада породици лица из става 1. овог члана које погине или умре за време службе у Војсци Србије или умре у здравственој установи у коју је за време службе у Војсци Србије упућено и задржано на лечењу и по престанку службе, уколико то право нису остварили по другом пропису. Ако је друго лице сахранило лице које није члан породице, накнада погребних трошкова припада том лицу.

ПОЗИТИВНО

Право на финансијску помоћ

Члан 196.

Супружнику или детету погинулог, односно умрлог запосленог у Министарству одбране, чија је смрт наступила од задобијене ране, повреде или озледе за време вршења службе или у вези са вршењем службе, може се доделити једнократна финансијска помоћ намењена за откуп стана додељеног из стамбеног фонда Министарства одбране или враћања зајма, односно може се отписати дуг за откуп стана додељеног из стамбеног фонда Министарства одбране или враћања зајма.

Изузетно од става 1. овог члана, финансијска помоћ на име откупа стана додељеног из стамбеног фонда Министарства одбране или враћања зајма за решавање стамбеног питања ~~може се~~ додељује се, односно дуг за откуп стана додељеног из стамбеног фонда Министарства одбране или враћања зајма може се отписати супружнику или детету погинулог, односно умрлог запосленог у Министарству одбране, чија смрт није наступила под околностима из става 1. овог члана, уколико постоје нарочито оправдани разлози материјалне, односно социјалне природе.

КОМЕНТАР:

(наследно право УТС након смрти припадника ВС)

Прописати да се накнада дела трошкова за закуп стана уколико је намењена трајном решавању стамбеног питања, у случају смрти и без условљавања узрока смрти, носиоца права, пренесе на члана домаћинства у смислу овог закона. Животне околности некада доводе до непредвидиве смрти професионалног војног лица које је носилац и остварује накнаду дела трошкова за закуп стана увећану за 10%, што значи да његовом смрћу престаје остваривање права накнаде, и оно аутоматски не прелази на чланове уже породице, већ се само оставља могућност да породица поново реализује наведено право.

Тренутном законском регулативом, остваривање овог права је отежано, јер се ради о дискреционом праву, где командант јединице прослеђује захтев са својим мишљењем претпостављеној команди, на предлог начелника Генералштаба Војске Србије, „може“ Министарство одбране, члановима уже породице одобрити даље остваривање права на накнаду дела трошкова за закуп стана увећану за 10% (УТС), најдуже до потпуне отплате кредита, али не дуже од 240 месеци од почетка отплате кредита.

Сходно изнетом, то значи да остваривање накнаде дела трошкова за закуп стана увећану за 10%, оставља се као могућност, али не и обавеза ВС, а и сам поступак доношења одлуке министра одбране може потрајати дужи временски период.

Гледано хипотетички, смрћу професионалног војног лица које је носилац и остварује УТС увећан за 10% , ствара се и могућност да породица остане без стана јер његовом смрћу престаје исплата, те самим тим престаје исплата рата кредита банци, што даље доводи до евентуалне опасности и ситуације да банка после неплаћене 3. рата кредита, активира хипотеку, изврши принудно иселење уже породице преминулог старешине, и прода стан на лицитацији.

Гледано са формално - правне стране, у конкретном случају ради се о стеченом праву, које ужа породица треба аутоматски у поједностављеном поступку, достављањем минималне документације (нпр. Извод из матичне књиге умрлих), треба остварити. Наиме, команда јединице које је донело решење о признавању предметног права за преминулог старешину, треба у скраћеном поступку након подношења захтева удове и деце преминулог, и њиховог легитимисања у управном поступку, донети решење о признавању дела трошкова за закуп стана увећану за 10% (УТС).

Наведено би се односило и на лица која остварују право на накнаду за УТС а стамбено питање су решила у складу са Законом о посебним условима.

Услови и начин остваривања права на накнаде и помоћи за случај смрти и болести

Члан 197.

(НОВИ ЧЛАН У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

Ближе услове и начин остваривања права на једнократну новчану помоћ, права на накнаду за оспособљавање, права на накнаду за школовање и права на финансијску помоћ као и начин утврђивања износа тих помоћи, односно накнада прописује министар одбране, уз сагласност Владе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

ј) Посебна примања професионалних војних лица

Члан 198.

(РЕДИФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 92. ЗОВС 94/19)

Професионалном припаднику Војске Србије - припада:

1) право на организовану, бесплатну или субвенционисану, односно специјалну исхрану за време обављања специфичне војне службе услед које је изложено посебним физичким напорима, у случајевима кад постоји обавеза да се ради дуже од пуног радног времена и за време дежурства,

2) право на бесплатан одмор после повратка из мултинационалне операције у објектима предвиђеним за одмор и рекреацију.

Професионалном војном лицу, поред права из става 1. овог члана припада и право на бесплатну службену и свечану униформу **на сваких 10 година**, односно право на набавку тих униформи по регресираним ценама.

ПРЕДЛОГ:

Службена и свечана униформа су радна одела коју свакодневно користе официри и подофицири и није неуништива. Сматрамо да бар једном у 10 година лица која је носе имају право да им послодавац обезбеди по један бесплатан комплет.

к) Новчана примања војника, ученика и кадета војношколских установа и лица на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире

Члан 199.

Војнику на служењу војног рока, ученику и кадету војношколске установе и лицу на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире, поред примања и накнада прописаних ових законом, припадају и новчана примања и друге накнаде које утврди министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

12. Ношење и употреба оружја

Члан 200.

Војна лица имају право да, у складу са законом и правилима службе носе и употребљавају ватрено оружје.

У вршењу борбених задатака, војна лица употребљавају ватрено и друго оружје према правилима о употреби силе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 201.

Официри и подофицири у радном односу на неодређено време могу преко Министарства одбране набављати оружје за личну безбедност.

НЕМА ПРИМЕДБИ

13. Школовање

Члан 202.

Професионални припадници Војске Србије могу се упутити на школовање или усавршавање у складу са потребама Министарства одбране и Војске Србије, под условима које прописује министар одбране.

Професионални припадници Војске Србије упућени на школовање облика студија I, II и III степена, школују се уз рад.

Министар одбране доноси планове школовања, усавршавања и стипендирања за потребе Министарства одбране и Војске Србије и упућује на школовање и усавршавање професионалне припаднике Војске Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 203.

Држављанин Републике Србије који се на основу уговора закљученог са Министарством одбране школовао, односно усавршавао за вршење војних и других дужности дужан је да по завршеном школовању, односно усавршавању ступи у службу у Војсци Србије и остане у тој служби најмање двоструко време трајања школовања, усавршавања односно стипендирања.

Професионални припадник Војске Србије који је упућен на школовање, усавршавање или специјализацију дужан је да по завршетку школовања, усавршавања или специјализације остане на служби у Војсци Србије најмање двоструко време трајања школовања, усавршавања или специјализације у Републици Србији, а ако је школовање, усавршавање или специјализацију завршио у иностранству најмање троструко време трајања школовања, усавршавања или специјализације.

Министар одбране или лице које он овласти закључује уговор о школовању, усавршавању, односно специјализацији, стипендирању чије трајање је три месеца и дуже, са лицем из ст. 1. и 2. овог члана.

У случају неизвршавања уговорних обавеза кривицом лица упућеног на школовање, усавршавање, односно специјализацију, то лице је дужно да једнократно врати све стварне трошкове школовања, усавршавања, односно специјализације који су исплаћени из средстава буџета.

Министар одбране прописује ближе услове и начин стипендирања за потребе Министарства одбране и Војске Србије, дужину трајања службе у Министарству одбране и Војсци Србије по завршетку одређене врсте школовања, усавршавања или специјализације и поступак утврђивања и повраћаја трошкова школовања, стипендирања, специјализације, односно усавршавања, у складу са трошковима школовања, стипендирања, специјализације или усавршавања и временом проведеним по завршетку школовања, специјализације или усавршавања на служби у Министарству одбране и Војсци Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

14. Рад ван јединице

Члан 204.

(РЕДИФИНИСАНО - ЧЛАН 52. ЗовС 94/19)

Професионални припадник Војске Србије може, под условима утврђеним законом радити уз накнаду или награду ван јединице, односно установе или самостално обављати професионалну делатност само по одобрењу начелника Генералштаба или старешине кога он овласти у Војсци Србије, односно министра одбране или руководиоца организационе јединице кога он овласти у Министарству одбране.

~~Одобрење се издаје на период до годину дана.~~

Одобрење из става 1. овог члана неће се издати ако се радом за који се тражи одобрење онемогућава или отежава рад професионалног припадника Војске Србије, штети угледу Војске Србије, утиче на непристрасност рада професионалног припадника Војске Србије или утиче на организацију рада јединице, односно установе.

Допунски рад професионалних припадника Војске Србије – здравствених радника, здравствених сарадника и других лица на служби у војним здравственим установама и санитетским јединицама и установама, уређује се законом којим је уређена здравствена заштита и здравствено осигурање војних осигураника.

ПРЕДЛОГ:

Нема потребе уводити рестрикције по овом питању посебно због чињенице да се велики број професионалних припадника МО и ВС одлучује на додатни рад (углавном занатске и услуђне категорије) како би себи обезбедили додатни прилив новца и егзистенцију, а због лошег материјалног стања. Уколико предложени став не буде измењен потребно је додати да се одобрење може зановити у поновљеном поступку.

15. Учешће у активностима удружења

Члан 205.

(РЕДИФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 50. ЗовС 94/19)

Професионални припадник Војске Србије може учествовати у активностима удружења, при чему је за учешће у активностима удружења којима се остварују циљеви у области одбране, потребна претходна сагласност министра одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

16. Чланство у страним стручним удружењима

Члан 206.

(РЕДИФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 50. ЗовС 94/19)

Професионални припадник Војске Србије и лице које се школује за војне дужности може постати члан страног стручног удружења или међународне организације, уз сагласност министра одбране или лица које он овласти.

НЕМА ПРИМЕДБИ

17. Примање одликовања стране државе

Члан 207.

(РЕДИФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 50. ЗовС 94/19)

Припадник Војске Србије може примити и носити одликовање стране државе, односно међународне организације, само по одобрењу председника Републике.

Захтев за издавање одобрења из става 1. овог члана доставља се преко Министарства одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

18. Слобода вероисповести

Члан 208.

(КОНКРЕТИЗОВАНО И ОБЈЕДИЊЕНО - ЧЛАНОВИ 25. - 27. ЗовС 94/19)

Ради остваривања слободе вероисповести у Војсци Србије организује се вршење верске службе.

Верска служба из става 1. овог члана обухвата богослужења, верске обреде и остале верске делатности у Војсци Србије;

Влада уређује вршење верске службе у Војсци Србије.

Међусобни односи Министарства одбране и црква, односно верских заједница, у вези са вршењем верске службе у Војсци Србије, уређују се посебним споразумима.

НЕМА ПРИМЕДБИ

19. Посебна права супружника премештеног официра, односно подофицира

Члан 209.

Супружник премештеног официра, односно подофицира коме престане радни однос на неодређено време због премештаја, а у месту у коме је официр, односно подофицир премештен нема могућности да се запосли, има право на пензијско и инвалидско осигурање и по престанку тог запослења укључивањем у обавезно осигурање, као и на накнаду због престанка запослења.

Допринос из става 1. овог члана уплаћује се надлежном фонду пензијског и инвалидског осигурања из средстава Министарства одбране.

Право из става 1. овог члана може трајати за време незапослености, а најдуже шест година.

Влада уређује начин и услове остваривања права из става 1. овог члана.

НЕМА ПРИМЕДБИ

ПРЕДЛОГ:

Наведено право треба прописати и за војне службенике који се такође могу по потреби службе и под одређеним околностима премештати.

20. Извршавање наређења

Члан 210.

Припадник Војске Србије је у вршењу службе када издаје наређење, односно налог потчињеном у вези са службом, као и наређење, односно налог који у одсуству првопретпостављеног изда као старији кад је неопходно да се хитно предузму мере за извршавање неодложних и значајних службених задатака, не сме издавати наређења чијим би се извршењем учинило кривично дело или угрозио безбедност и здравље извршиоца или других лица. Наређење мора бити прецизно, јасно, са реалним роковима извршења и у складу са реалним могућностима за извршење.

Припадник Војске Србије је у вршењу службе дужан да изврши наређење, односно налог претпостављеног у вези са службом, као и наређење, односно налог који у одсуству претпостављеног изда старији кад је неопходно да се хитно предузму мере за извршавање неодложних и значајних службених задатака, изузев наређења чијим би се извршењем учинило кривично дело.

Ако припадник Војске Србије прими наређење чије извршење би представљало повреду закона, дужан је да захтева од старешине који је издао такво наређење да га понови у писаном облику.

Припадник Војске Србије дужан је да одбије извршење поновљеног наређења, односно налога претпостављеног или старијег чијим би се извршењем учинило кривично дело.

Припадник Војске Србије је дужан да о издавању поновљеног противправног наређења, односно налога одмах обавести лице претпостављено лицу које је издало противправно наређење, односно друго надлежно лице.

ПРЕДЛОГ:

Због све мањег бројног стања у јединицама, командама и установама као и због чињенице да је већина материјалних ресурса застарела, све чешће се издају наређења која није могуће реализовати у очекиваном року. Због тога, сматрамо да се и наредбодавац мора обавезати законом на начин на који треба издавати наређења.

Додати ставке које су везане за могућност неизвршавања наређења у смислу услова ЗНР и ЗЖС јер се не могу подвести под кривично дело а могу угрозити живот, здравље и безбедност лица.

21. Правило службе и Кодекс части

Члан 211.

Припадник Војске Србије дужан је да поступа у складу са Правилном службе Војске Србије и Кодексом части припадника Војске Србије.

Правило службе Војске Србије доноси председник Републике.

Кодекс части припадника Војске Србије доноси начелник Генералштаба.

НЕМА ПРИМЕДБИ

22. Ношење униформе

Члан 212.

(РЕДИФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 48. ЗовС 94/19)

Војно лице је дужно да носи униформу, у складу са правилима службе.

Председник Републике, на предлог министра одбране, уређује изглед војне униформе и ознаке чинова.

Забрањено је ношење војне униформе са ознакама чинова лицима која не врше војну службу, осим по посебном одобрењу министра одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

23. Пријава пута у иностранство

Члан 213.

(ЧЛАН 49. ЗовС 94/19)

Професионални припадник Војске Србије дужан је да путовање у иностранство пријави претпостављеном.

Министар одбране уређује услове под којима професионални припадник Војске Србије и војник на служењу војног рока путују у иностранство.

НЕМА ПРИМЕДБИ

24. Легитимације

Члан 214.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 51. ЗовС 94/19)

Професионална војна лица имају војну легитимацију којом доказују идентитет и својство војног лица.

Ученици и кадети војношколских установа имају ученичку, односно кадетску легитимацију којом доказују идентитет и својство ученика, односно кадета.

Војни службеници и државни службеници и намештеници запослени у Министарству одбране имају идентификациону картицу којом доказују идентитет и својство запосленог.

За приступ војним објектима и службеним просторијама које користе Министарство одбране и Војска Србије, лицима ван Војске Србије и Министарства одбране која на основу одобрења министра одбране могу имати приступ овим објектима издају се привремене идентификационе картице.

Припадници Војске Србије за време учешћа у мултинационалним операцијама и другим активностима у иностранству користе посебне легитимације, у складу са правилима ангажовања у конкретној операцији.

Легитимације и идентификационе картице из ст. 1. до 3. овог члана садрже контактни и бесконтактни микроконтролер и машински читљиву зону за потребе аутоматског читавања података.

Привремене идентификационе картице из става 4. овог члана могу да садрже контактни и бесконтактни микроконтролер и машински читљиву зону за потребе аутоматског читавања података.

Изглед и карактеристике војних легитимација из става 1. овог члана, начин и поступак издавања, коришћења, враћања и поништавања и начин вођења евиденције о издатим легитимацијама уређује Влада, на предлог министра одбране.

Изглед и карактеристике легитимација из става 2. овог члана и идентификационих картица из ст. 3. и 4. овог члана, начин и поступак издавања, коришћења, враћања и поништавања и начин вођења евиденције о издатим легитимацијама и идентификационим картицама уређује министар одбране.

Обрасце легитимација и идентификационих картица из ст. 1. до 4. овог члана израђује и штампа Народна банка Србије - Завод за израду новчаница и кованог новца.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 215.

(РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАН 51а ЗЗВС 94/19)

Легитимације и идентификационе картице из члана 214. овог закона садрже следеће податке:

- 1) личне податке: фотографију; презиме, име једног од родитеља и име; јединствени матични број грађана; пол; датум рођења и крвну групу;
- 2) службене податке: својство; чин; назив и матични број организационе јединице у којој се налази; место службовања, односно школовања; од када је на служби, односно школовању у команди, јединици и установи Војске Србије, односно организационој јединици Министарства одбране и до када је на служби уколико је у радном односу на одређено време, односно школовању и идентификациони број за лице које пружа здравствене услуге;
- 3) податке садржане у електронским сертификатима;
- 4) остале податке: датум издавања и рок важења.

НЕМА ПРИМЕДБИ

25. Мултинационалне операције

Члан 216.

(РЕДЕФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 80. ЗЗВС 94/19)

Професионални припадник Војске Србије који је обучен за учешће у мултинационалним операцијама дужан је да учествује у тим операцијама, у складу са законом.

Министар одбране или лице које он овласти са лицем из става 1. овог члана закључује уговор о обуци и правима и обавезама на основу завршене обуке за учешће у мултинационалним операцијама, у складу са посебним прописима којима се уређује учешће у мултинационалним операцијама.

Професионални припадник Војске Србије након повратка из мултинационалне операције дужан је да проведе у служби у Војсци Србије најмање троструко време проведено у мултинационалној операцији у коју је упућен.

Уколико професионални припадник Војске Србије након повратка из мултинационалне операције не проведе у служби у Војсци Србије најмање троструко време проведено у мултинационалној операцији у коју је био упућен, дужан је да плати уговорну казну предвиђену уговором о ангажовању у мултинационалним операцијама, у складу са критеријумима које утврђује министар одбране.

ПРЕДЛОГ:

Став 1. овог члана прецизније дефинисати како би било јасно да професионални припадник ВС може бити упућен у мировне операције само на основу свог пристанка како би се избегла могућност да наведена лица, а која су обучена за учешће у тим операцијама, не могу бити послата у исте без свог пристанка.

26. Политичке активности

Члан 217.

(РЕДЕФИНИСАНО И ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 14. ЗoBC 94/19)

Професионални припадник Војске Србије, ученик и кадет војношколске установе и лице на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире не може бити члан политичке странке.

Припаднику Војске Србије је забрањено изражавње политичких уверења у вршењу службе.

Војном лицу је забрањено присуствовање скуповима политичких странака и свака друга политичка активност.

Коришћење активног бирачког права не сматра се политичком активношћу, у смислу овог члана.

НЕМА ПРИМЕДБИ

27. Право на штрајк

Члан 218.

(ИЗДВОЈЕНО - ЧЛАН 14. ЗoBC 94/19)

Професионалним припадницима Војске Србије није допуштено право на штрајк.

КОМЕНТАР:

Требало би у перспективи размотрити могућност одређеног вида изражавња незадовољства запослених по угледу на неке земље ЕУ чије вредности промовише и тежимо им.

VIII. ОДГОВОРНОСТ ПРИПАДНИКА ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

1. Опште одредбе о одговорности припадника Војске Србије (ЧЛАНОВИ 219. - 249. РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАНОВИ 143. - 170. ЗбВС 94/19)

Одговорност припадника Војске Србије

Члан 219.

Припадници Војске Србије одговарају за кривична дела, привредне преступе и прекршаје по општим прописима.

Одговорност за кривично дело, привредни преступ и прекршај не искључује дисциплинску одговорност ако дело које је предмет кривичног поступка, поступка за утврђивање одговорности за привредни преступ или прекршајног поступка, представља и повреду дужности из службе.

Дисциплински поступак води се без обзира на ток кривичног поступка, поступка за утврђивање одговорности за привредни преступ или прекршајног поступка.

За кривично дело против Војске Србије за које је прописана казна затвора до три године, против војног лица може се водити дисциплински поступак и уместо кривичне санкције може му се изрећи дисциплинска казна, односно дисциплинска мера утврђена овим законом, ако је дело добило нарочито лак вид и ако то захтевају интереси службе, у складу са одредбама Кривичног законика .

НЕМА ПРИМЕДБИ

Поступак за утврђивање одговорности за време ратног или ванредног стања

Члан 220.

За време ратног или ванредног стања против припадника Војске Србије без одобрења председника Републике или министра одбране по овлашћењу председника Републике, не може се водити поступак за утврђивање одговорности за привредни преступ и прекршајни поступак.

НЕМА ПРИМЕДБИ

2. Дисциплинска одговорност

а) Појам војне дисциплине

Члан 221.

Војна дисциплина је тачно, потпуно и правовремено извршавање војних дужности и других дужности у Војсци Србије, сагласно закону, правилима службе и другим прописима и наређењима надлежних старешина **издатим у складу са чланом 210., став 1. овог закона**, поштовање у служби и ван службе реда и правила понашања утврђених законом и другим прописима и поштовање моралних норми друштва.

Припадник Војске Србије је дисциплински одговоран за повреде дужности из службе, као и за свако поступање ван службе које је неспојиво са дужностима припадника Војске Србије.

Дисциплинска грешка је лакша повреда војне дисциплине.

Дисциплински преступ је тежа повреда војне дисциплине.

ПРЕДЛОГ:

Због све мањег бројног стања у јединицама, командама и установама као и због чињенице да је већина материјалних ресурса застарела, све чешће се издају наређења која није могуће реализовати у очекиваном року. Због тога, сматрамо да се и наредбодавац мора обавезати законом на начин на који треба издавати наређења а у вези са нашим предлогом везано за члан 210., став 1..

б) Временски оквир дисциплинске одговорности

Члан 222.

За повреду војне дисциплине одговоран је припадник Војске Србије док је у служби.

Сматра се да је лице у резервном саставу у служби у Војсци Србије од тренутка ступања на дужност у команду, јединицу или установу Војске Србије, ако се јавља непосредно, односно од тренутка јављања у месту прикупљања, односно на зборном месту означеном у општем или појединачном позиву или ратном распореду, до отпуштања из команде, јединице или установе Војске Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

в) Сходна примена начела и правила кривичног права

Члан 223.

Приликом утврђивања дисциплинске одговорности припадника Војске Србије у поступцима у којима се утврђује дисциплинска одговорност за извршене дисциплинске преступе, сходно се примењују начела, односно правила кривичног права.

НЕМА ПРИМЕДБИ

г) Дисциплинске грешке

Члан 224.

Дисциплинске грешке су:

- 1) учестало закашњавање или ранији одлазак с дужности или из службе;
- 2) неоправдан изостанак с дужности или из службе један радни дан;
- 3) неоправдано необавештавање непосредно претпостављеног о разлозима спречености за долазак на дужност, односно у службу у року од 24 сата од времена предвиђеног за долазак;
- 4) повреда прописа о ношењу војне униформе, односно друге прописане одеће, војничком, односно другом прописаном изгледу и личној хигијени;
- 5) долазак на дужност у стању алкохолисаности или довођење себе у току дужности у стање алкохолисаности;
- 6) непристојно понашање према сарадницима, подређенима и надређенима;
- 7) повреда правила о поздрављању, обраћању, представљању и јављању;
- 8) неблаговремено, непотпуно или немарно извршавање наређења, одлуке или налога претпостављеног;
- 9) други поступак супротан правилима вршења службе који није обухваћен неком од повреда дужности из службе предвиђених овим или посебним законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

д) Дисциплински преступи

Члан 225.

Дисциплински преступи су:

1) одбијање извршења наређења, односно налога претпостављеног, изузев наређења, односно налога чијим би се извршењем учинило кривично дело;

1а) издавање наређења, односно налог потчињеном у вези са службом, као и наређење, односно налог који у одсуству првопретпостављеног изда као старији кад је неопходно да се хитно предузму мере за извршавање неодложних и значајних службених задатака, чијим би се извршењем учинило кривично дело или угрозила безбедност и здравље извршиоца или других лица.

2) неизвршавање или несавесно извршавање наређења, одлуке или налога претпостављеног;

3) самовољно напуштање команде, јединице или установе;

4) насилничко, увредљиво или недолично понашање;

5) изазивање нереди, свађе или туче у служби;

6) поступање којим се вређа достојанство подређених, нарочито с обзиром на пол, верско убеђење или националну припадност или кршење права која им по закону припадају;

7) уживање опојних дрога или неовлашћено држање супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге;

8) навођење другог на уживање опојне дроге или давање другог опојне дроге да је ужива он или треће лице или омогућавање другог да ужива опојну дрогу;

9) одбијање тестирања на присуство опојних дрога;

10) повреда стражарске, патролне или друге сличне службе;

11) неоправдан изостанак с дужности или из службе најмање два радна дана узастопно или три радна дана са прекидима у периоду од 12 месеци;

12) злоупотреба права из службе;

13) незаконито располагање средствима;

14) злоупотреба службеног положаја или прекорачење службеног овлашћења;

15) несавестан рад у служби;

16) присвајање војне имовине или доношење штете војној или другој имовини;

17) немаран однос према повереној имовини;

18) повреда тајности података или несавесно чување службених списа или података;

19) подношење лажног извештаја;

20) давање нетачних података или докумената који су од утицаја на пријем у службу или напредовање;

21) фалсификовање, прикривање или противправно уништење службене исправе, књиге или списа;

22) употреба фалсификоване исправе;

23) непредузимање прописаних мера за чување живота и здравља људи и исправности објеката и технике;

24) рад уз накнаду или награду ван јединице, односно установе или самостално обављање професионалне делатности противно условима одређеним законом;

25) примање поклона у вези с вршењем послова мимо одредаба закона, примање услуге или користи за себе или друго лице или коришћење службе ради утицаја на остваривање сопствених права или права лица повезаних с припадником Војске Србије;

26) повреда начела непристрасности или политичке неутралности или изражавање и заступање политичких уверења у служби;

27) штрајковање или учествовање у синдикалном организовању, односно синдикалним активностима у супротности са одредбама овог закона;

28) непоступање по захтеву војног дисциплинског тужиоца или војног дисциплинског суда;

29) свако друго поступање припадника Војске Србије у служби које је противно прописима или кодексу части припадника Војске Србије, а којим се наноси штета угледу припадника Војске Србије.

ПРЕДЛОГ:

Неопходно је дефинисати и одговорност наредбодавца у смислу реалних услова за извршење наређења а у вези са нашим предлогом у члану 210. и 221. овог Нацрта.

ПРИМЕДБА:

На крају реченице у ставу 1., тачка 29 стоје две тачке а треба једна.

Члан 226.

ПРИМЕДБА:

Недостаје цео члан 226. па би сходно томе требало ускладити номенклатуру од члана 227. до члана 316..

ђ) Повреда војне дисциплине ван службе

Члан 227.

Тежом повредом војне дисциплине, у смислу овог закона, сматра се свако поступање припадника Војске Србије и ван службе, које је неспојиво са дужностима припадника Војске Србије, а нарочито:

- 1) извршење кривичног дела из нечасних побуда;
- 2) испољавање националне, расне, верске или родне нетрпељивости и иступање против Уставом Србије утврђеног поретка или против мера одбране и безбедности земље;
- 3) тежа повреда јавног морала;
- 4) свако друго поступање противно прописима којим се штети угледу Војске Србије.

ПРЕДЛОГ:

Брисати став 4. овог члана јер постоје многе активности које се тичу слобода и права припадника МО и ВС за које нису, нити би требало прописати санкције а које се могу означити као повреда војне дисциплине иако је у питању приватан живот запосленог. Неопходно је применити однос према запосленима онакав каквим га види ЕУ, односно да се војници препознају као „грађани у униформи“ а не робови који немају никаква друга права и слободе осим да слепо извршавају наређења. Сваки запослени у МО и ВС има право на своје мишљење и ставове а већ је дефинисано који су то ставови и када се не смеју износити.

е) Дисциплинска одговорност у случају упућивања на рад

Члан 228.

Професионални припадник Војске Србије упућен на службу, односно на рад у Министарство одбране, други државни орган или правно лице, дисциплински је одговоран и за повреде дужности прописане за орган, односно правно лице у које је упућен.

НЕМА ПРИМЕДБИ

ж) Дисциплинске санкције

Врсте дисциплинских санкција

Члан 229.

За повреде дужности из службе учиниоцима изричу се дисциплинске санкције: дисциплинске мере и дисциплинске казне.

За дисциплинске грешке изричу се дисциплинске мере, а за дисциплинске преступе дисциплинске казне.

За једну или више повреда дужности о којима се истовремено одлучује изриче се само једна дисциплинска санкција.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Дисциплинске санкције за професионална војна лица

Члан 230.

Професионалном војном лицу се могу изрећи следеће дисциплинске мере:

- 1) опомена;
- 2) укор;
- 3) смањење плате од 5% до 20% у трајању до два месеца.

Професионалном војном лицу се могу изрећи следеће дисциплинске казне:

- 1) смањење плате од 5% до 30% у трајању од три до шест месеци;
- 2) смењивање са дужности уз постављање на непосредно нижи положај у трајању од једне до четири године;
- 3) забрана удаљења из посебних просторија у војном објекту до 30 дана;
- 4) смењивање са командне, односно руководеће дужности уз забрану постављања на такву дужност у трајању од једне до четири године;
- 5) забрана унапређења у виши чин или напредовања на виши положај у трајању од једне до четири године;
- 6) враћање у претходни чин;
- 7) губитак службе;
- 8) губитак чина.

Дисциплинска казна из става 2. тачка 2) овог члана не може се изрећи тако да се официр постави на положај подофицира, нити подофицир на положај војника.

Дисциплинска казна из става 2. тачка 6) овог члана не може се изрећи потпоручнику нити воднику.

Дисциплинска казна из става 2. тачка 8) овог члана повлачи и губитак службе официра односно подофицира.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Дисциплинске санкције за војне службенике

Члан 231.

Војном службенику могу се изрећи следеће дисциплинске мере:

- 1) опомена;
- 2) укор;
- 3) смањење плате од 5% до 20% у трајању до два месеца.

Војном службенику могу се изрећи следеће дисциплинске казне:

- 1) смањење плате од 5% до 30% у трајању од три до шест месеци;

- 2) забрана напредовања у трајању од једне до четири године;
- 3) превођење у нижи платни разред до истог разреда непосредно ниже платне групе,
- 4) смењивање са положаја или руководеће дужности уз забрану постављања на такав положај, односно распоређивања на такву дужност у трајању од једне до четири године;
- 5) губитак службе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Дисциплинске санкције за поједине категорије војних лица

Члан 232.

Војнику на служењу војног рока, лицу у резервном саставу док се налазе на војној дужности у Војсци Србије и лицу на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире могу се изрећи следеће дисциплинске мере:

- 1) опомена;
- 2) укор;
- 3) забрана изласка из касарне или другог војног објекта у трајању до 15 дана;
- 4) прекоредна служба у трајању до три смене;
- 5) забрана удаљења из посебних просторија у војном објекту до 15 дана, коју војнику на служењу војног рока могу да изричу претпостављене старешине на положају командира чете или вишем положају.

Војнику на служењу војног рока, лицу у резервном саставу и лицу на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире док се налазе на војној дужности у Војсци Србије се могу изрећи следеће дисциплинске казне:

- 1) забрана унапређења у виши чин у трајању до четири године;
- 2) враћање у претходни чин;
- 3) одузимање чина;
- 4) забрана удаљења из посебних просторија у војном објекту до 30 дана.

Време проведено на издржавању дисциплинске мере и дисциплинске казне забрана удаљења из посебних просторија у војном објекту у трајању преко два дана не рачуна се у служење војног рока.

ПРЕДЛОГ:

Уколико ни најстрожа дисциплинска мера не да резултате када су у питању резервни официри односно подофицири и војници на служењу војног рока, дефинисати крајњу меру (губитак чина, немогућност запослења у МО и ВС,...). ако постоје крајње мере за професионална војна лица, војне службенике, кадете, ученике, ... онда би иста морала бити прописана и за категорије лица наведене у овом члану.

Дисциплинске санкције за кадета

Члан 233.

Кадету војне високошколске установе могу се изрећи следеће дисциплинске мере:

- 1) опомена;
- 2) укор;
- 3) забрана изласка из касарне или другог војног објекта у трајању до 15 дана;
- 4) прекоредна служба у трајању до три смене;
- 5) забрана удаљења из посебних просторија у војном објекту до 15 дана;
- 6) искључење из војне високошколске установе.

Дисциплинска мера из става 1. тачка 6) овог члана повлачи и губитак чина.

НЕМА ПРИМЕДБИ

з) Посебна правила о одговорности

Члан 234.

При одлучивању о одговорности војника, војника у резерви, кадета војне високошколске установе, ученика војних школа и слушалаца школе за резервне официре због дела које се према одредбама Кривичног законика може расправити у дисциплинском поступку, као и при одлучивању о њиховој одговорности за прекршај када се у прекршајном поступку предмет уступи надлежном војном дисциплинском суду, учиниоцу (осим лица које у време извршења дела, односно прекршаја није навршило 18 година живота) може се изрећи дисциплинска казна забрана удаљења из посебних просторија у војном објекту до 60 дана ако ниједна од дисциплинских мера предвиђених у чл. 232. и 233. овог закона не би одговарала тежини повреде или степену његове одговорности.

При одлучивању о одговорности професионалних војних лица због дела које се према одредбама Кривичног законика може расправити у дисциплинском поступку, као и при одлучивању о њиховој одговорности за прекршај када се у прекршајном поступку предмет уступи надлежном војном дисциплинском суду, учиниоцу се може изрећи дисциплинска казна забрана удаљења из посебних просторија у војном објекту до 60 дана ако ниједна од дисциплинских мера и казни предвиђених у члану 230. овог закона не би одговарала тежини повреде или степену његове одговорности.

ПРЕДЛОГ:

Усагласити са нашим предлогом у члану 232. овог Нацрта јер је свако ограничавање слободе кретања дуже од 30 дана већ за твор а не мера забране удаљења.

Члан 235.

Време забрана постављања, унапређивања, напредовања, распоређивања и изласка из касарне или другог објекта се рачуна од дана извршности одлуке којом је изречена дисциплинска санкција.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 236.

За дисциплински преступ може се изрећи дисциплинска мера, ако је опасност од повреде дужности мала, зато што дело има нарочито лак вид, односно зато што је учињено са нарочито олакшавајућим околностима.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 237.

За повреду дужности прописану за Министарство одбране, други државни орган или правно лице у које је професионално војно лице упућено на службу, односно на рад, може се изрећи дисциплинска санкција прописана за повреду дужности на радном месту у органу у који је упућено.

НЕМА ПРИМЕДБИ

и) Дисциплински поступак

Застарелост покретања поступка

Члан 238.

Покретање дисциплинског поступка за дисциплинску грешку застарева протеком шест месеца од дана извршене повреде војне дисциплине.

Покретање дисциплинског поступка за дисциплински преступ и за повреду дужности прописану за Министарство одбране, други државни орган или правно лице застарева протеком једне године од дана сазнања непосредно претпостављеног старешине да је дисциплински преступ, односно повреда дужности учињена, али се дисциплински поступак не може покренути ако је од дана када је дисциплински преступ учињен прошло три године.

Застарелост покретања и вођења поступка због дисциплинског преступа и повреде дужности прописане за Министарство одбране, други државни орган или правно лице због којег се води и кривични поступак пред надлежним редовним судом, наступа када и застарелост гођења због кривичног дела.

Поступак за расправљање дисциплинског преступа је покренут доношењем наредбе о спровођењу дисциплинског извиђаја.

Вођење дисциплинског поступка за лакше повреде дужности застарева протеком једне године од покретања дисциплинског поступка, а за теже повреде дужности протеком три године од покретања дисциплинског поступка.

Застарелост вођења дисциплинског поступка не тече за време док дисциплински поступак није могуће водити из оправданих разлога.

Застарелост вођења дисциплинског поступка наступа у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико је прописано у ставу 5. овог члана.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Застарелост изрицања дисциплинске мере

Члан 239.

Застарелост извршења дисциплинске мере наступа кад протекне шест месеци од дана правноснажности одлуке којом је изречена дисциплинска мера.

Застарелост извршења дисциплинске казне наступа кад протекне годину дана од дана правноснажности одлуке којом је изречена дисциплинска казна.

Застарелост извршења дисциплинске санкције прекида се сваком радњом надлежног органа управљеном на извршење дисциплинске санкције.

Застарелост извршења дисциплинске санкције наступа у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико је прописано у одредбама ст. 1. до 3. овог члана.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Надлежност

Члан 240.

О одговорности припадника Војске Србије за дисциплинске преступе и за повреде дужности прописане за Министарство одбране, други државни орган или правно лице у које је професионално војно лице упућено на службу, односно на рад, у првом степену одлучују војни дисциплински судови, према месној надлежности.

Војни дисциплински суд утврдиће одговорност за дисциплинску грешку ако у поступку за утврђивање одговорности за дисциплински преступ нађе да није учињен дисциплински преступ, већ да је учињена дисциплинска грешка односно да је поред дисциплинског преступа учињена и дисциплинска грешка.

Војни дисциплински судови образују се при Министарству одбране, са седиштем у Београду, Нишу и Новом Саду.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 241.

По жалби на одлуку војног дисциплинског суда одлучује Виши војни дисциплински суд. Виши војни дисциплински суд образује се при Министарству одбране, са седиштем у Београду.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 242.

Стални састав војних дисциплинских судова чине: председници, секретари и записничари.

У раду војних дисциплинских судова учествују и судије поротници, који се именују из редова официра, подофицира и војних службеника и намештеника, а које са листе именованих судија поротника одређују председници војних дисциплинских судова.

Председници војних дисциплинских судова и секретари војних дисциплинских судов морају бити официри правне службе са положеним правосудним испитом, а судије поротници Вишег војног дисциплинског суда морају бити професионални припадници Војске Србије, дипломирани правници са положеним правосудним испитом.

Председници војних дисциплинских судова и секретари војних дисциплинских судов професионално обављају дужност.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 243.

Војни дисциплински тужилац подноси оптужни предлог и заступа оптужбу пред војним дисциплинским судом, а виши војни дисциплински тужилац заступа оптужбу пред Вишим војним дисциплинским судом.

Војни дисциплински тужиоци и њихови заменици морају бити официри правне службе са положеним правосудним испитом.

Војни дисциплински тужиоци образују се при Министарству одбране, са седиштем у Београду, Нишу и Новом Саду.

Виши војни дисциплински тужилац образује се при Министарству одбране, са седиштем у Београду.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 244.

Министар одбране поставља председнике војних дисциплинских судова и војне дисциплинске тужиоце, који дужност обављају професионално.

Министар одбране, на предлог начелника Генералштаба Војске Србије и руководиоца организацијских целина Министарства одбране, именује на две године судије поротнике првостепених судова и Вишег војног дисциплинског суда, а на предлог војних дисциплинских тужилаца за исти период именује њихове заменике.

Председници и судије поротници војних дисциплинских судова не могу бити позвани на одговорност за мишљење и за дати глас у вршењу судијске дужности.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 245.

У првостепеном дисциплинском поступку окривљеном се мора омогућити да усмено изнесе своју одбрану.

У поступку за расправљање дисциплинске одговорности, окривљени своју одбрану може изнети и писмено.

Окривљени се може бранити сам или преко браниоца.

Бранилац окривљеног може бити адвокат или дипломирани правник са положеним правосудним испитом на служби у Војсци Србије или Министарству одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 246.

Против првостепене одлуке донете у дисциплинском поступку може се поднети жалба, а против пресуде Вишег војног дисциплинског суда може се водити управни спор.

Жалба задржава извршење дисциплинске санкције.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Смањење, ублажавање и опрост дисциплинске санкције

Члан 247.

Председник Републике, одлучујући о молби осуђеног, на предлог начелника Генералштаба може смањити, ублажити или опростити сваку дисциплинску санкцију у року од шест месеци од дана правноснажности одлуке којом је изречена дисциплинска санкција.

Ако је дисциплинска санкција изречена професионалном војном лицу упућеном на службу, односно на рад у Министарство одбране, други државни орган или правно лице, за подношење предлога из става 1. овог члана овлашћен је министар одбране.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Враћање у службу у Војсци Србије по захтеву

Члан 248.

Професионалном припаднику Војске Србије коме је престала служба због дисциплинске казне губитак чина или губитак службе, ублажењем или опроштајем казне омогућава се враћање на његов захтев у службу у Војсци Србије и у чин који је имало.

Захтев за враћање у службу у Војсци Србије може се поднети у року од три месеца од дана достављања акта о ублажењу, односно опроштају казне.

Сматраће се да је лице из става 1. овог члана враћено у службу у Војсци Србије од дана кад поново ступи у службу.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Ближе уређивање дисциплинске одговорности

Члан 249.

Председник Републике, на предлог министра одбране, правилном ближе уређује дисциплинску одговорност, дисциплински поступак, извршење дисциплинских санкција и трошкове настале током вођења дисциплинских поступака пред војним дисциплинским судовима, месну надлежност, организацију, састав и рад војних дисциплинских судова и војних дисциплинских тужилаца, с тим да одредбе правила не могу бити у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Материјална одговорност

(ЧЛАНОВИ 250. - 257. РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАНОВИ 171. - 178. ЗбВС 94/19)

Члан 250.

За штету коју припадник Војске Србије учини трећим лицима у служби и у вези са обављањем службе, одговара Република Србија.

Република Србија има право да од припадника Војске Србије тражи повраћај износа исплаћеног трећим лицима, у смислу става 1. овог члана, само ако је припадник Војске Србије намерно или из крајње непажње нанео штету.

Под условима из става 2. овог члана, Република Србија има право од припадника Војске Србије да тражи и накнаду будућих износа које је она дужна у ратама да исплаћује на основу правноснажне судске одлуке.

Члан 251.

О захтеву оштећеног лица да му Република Србија надокнади штету, одлучује надлежни суд.

Оштећено лице дужно је да пре подношења тужбе за накнаду штете поднесе захтев за мирно решавање спора Војном правобранилаштву.

Оштећено лице може пре подношења тужбе за накнаду штете поднесе захтев за мирно решавање спора Војном правобранилаштву, поднети захтев за медијацију - мирно решавања спора, команди јединице ранга бригаде. Тим за медијацију мирног решавања спора формира командант јединице ранга бригаде. У саставу тима морају бити дипломирани правник, који би руководио медијацијом уз овлашћење Војног правобраниоца, представник синдиката оштећеног лица које је и друга лица које одреди командант јединице. Мирно решење спора у поступку медијације у писаној форми подлеже накнадном давању сагласности од стране Војног правобраниоца.

Ако се у поступку из става 2. и 3. овог члана закључи вансудско поравнање, **или мирно решавање спора** оно има карактер извршне исправе.

ПРЕДЛОГ:

У смислу модерног законодавства, предлаже се институт медијације мирног решавања спора које је циљсходно применити као предходни поступак решавања накнаде штете оштећеном.

У садашњим условима, већи број оштећених се одлучује да преко адвоката поднесе надлежном суду тужбу за накнаду штете, где се у судском поступку гомилају судски трошкови, што много оптерећује буџет и некад блокира рачун МО и ВС. Са друге стране, Војно правобранилаштво је кадровски ограничено људством, и пренатрпано предметима, тако да не могу пропатити својим присуством рочишта, већ се изјашњавају поднесцима.

Сам настанак штете, у смислу Закона о облигационим односима, има за последицу обавезну накнаду штете послодавца оштећеном, у овом случају МО и ВС, а са друге стране уколико се не постигне било какав споразум некад следе маратонски дугогодишњи спорови за накнаду штете, где суд досуђује оштећеноме главницу дуга, камату и адвокатске и судске трошкове, које у већини случајева премашује милионксе износе.

У конкретном случају, предлог је да се у предходном поступку, покуша да се путем медијације нађе мирно решење спора, на тај начин што би командант јединице ранга бригаде, својим решењем формирао тим за медијацију, где би обавезно учешће у раду имали дипломирани правник, који би руководио медијацијом уз овлашћење Војног правобраниоца, и представник синдиката чији је оштећени члан, и друга лица које одреди командант јединице. Мирно решење спора у поступку медијације у писаној форми, би подлегало накнадном давању сагласности од стране Војног правобраниоца, и као такво имало би својство извршне исправе.

Медијација на овај начин би била вишеструко корисна, јег би евентуалним мирним решењем спора, оштећени у скраћеном поступку на један начин надокнадило претрпљену штету, а са друге стране вршиле би се значајна уштеда финансијских средстава избегавајући маратонске спорове и плаћање главнице дуга са каматом, и адвокатским и судским трошковима, а са друге стране, растеретило би се Војно правобранилаштво на овај начин предметима.

И кад се не би постигло мирно решење спора медијацијом, у сваком случају у поступку медијације прибавили би се материјални докази (изјаве оштећеног, сведока, материјални докази и др.) који би на тај начин били „конзервирани“ и било основа за евентуални даљи судски поступак Војном правобранилаштву.

Члан 252.

Припадници Војске Србије дужни су да надокнаде штету коју у вези са обављањем службе намерно или крајњом непажњом нанесу Републици Србији.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 253.

Постојање штете, висину штете, околности под којима је штета настала и одговорност за штету утврђује министар одбране или старешина кога он овласти.

Министар одбране, односно старешина кога он овласти и припадник Војске Србије могу да закључе писмени споразум којим одређују висину и начин накнаде штете, а који има снагу извршне исправе.

Ако припадник Војске Србије одбије да надокнади причињену штету, накнада штете расправиће се у парничном поступку.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 254.

О накнади штете извршене кршењем војне дисциплине може да се одлучује и у дисциплинском поступку.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 255.

Припадник Војске Србије може се у целости или делом ослободити одговорности за насталу или проузроковану штету, односно може се обуставити поступак за накнаду штете ако је до ње дошло поступањем по налогу претпостављеног лица.

Припадник Војске Србије који је одговоран за штету извршену крајњом непажњом може се из оправданих разлога делимично или у целини ослободити обавезе накнаде штете.

Сматраће се да постоје оправдани разлози, у смислу става 2. овог члана, ако је штета настала обављањем службе или вежбе у Војсци Србије, због знатних напора у обављању службе, смештаја ствари који не одговара прописаним условима или под околностима кад је штету било тешко избећи.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 256.

Рачунопологач и руковалац средствима Војске Србије одговорни су за штету на имовини која им је поверена на чување, осим уколико се докаже да је штета настала кривицом трећег лица, случајно или због више силе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 257.

Министар одбране ближе уређује поступак за утврђивање постојања, висине и накнаде штете у Војсци Србије, као и услове и начин преношења својих овлашћења за одлучивање о накнади штете на старешине Војске Србије, у складу са прописима о накнади штете.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Мере удаљења од функционалне дужности

(ЧЛАНОВИ 258. - 263. РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАНОВИ 179. - 184. ЗовС 94/19)

Члан 258.

Војном летачу, ваздухопловнотехничком особљу које ради на ваздухопловима, војном падобранцу, војном рониоцу, војном особљу у речним јединицама и техничком особљу које врши дужности на броду и другом пловном средству, возачу војног моторног возила, као и другом лицу на служби у Војсци Србије које ради на пословима опасним по живот или имовину или штетним за здравље, које повреди правила службе коју врши и на тај начин угрози безбедност људи или имовине, могу се изрећи мере удаљења од функционалне дужности одређене овим законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 259.

Мере удаљења од функционалне дужности су:

- 1) забрана самосталног вршења одређене дужности у трајању до шест месеци;
- 2) забрана вршења одређене дужности у трајању до шест месеци;
- 3) распоред на другу дужност у трајању до једне године (превођење на нижу категорију ваздухоплова, искрцавање са брода, превођење на нижу категорију послова, распоред на друго радно место и сл.).

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 260.

За време трајања мере удаљења од функционалне дужности забране самосталног вршења одређене дужности, припадник Војске Србије може вршити дужност на коју је постављен само под непосредном контролом надлежног старешине.

За време трајања мере удаљења од функционалне дужности забране вршења одређене дужности, припадник Војске Србије врши послове које му одреди претпостављени старешина.

За време трајања мере удаљења од функционалне дужности распореда на другу дужност, припадник Војске Србије врши дужност на коју је распоређен.

За време трајања мере удаљења од функционалне дужности, припадник Војске Србије стручно се оспособљава за дужност на којој се налазио до изрицања заштитне мере.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 261.

Припаднику Војске Србије коме је изречена мера удаљења од функционалне дужности забране вршења одређене дужности или распореда на другу дужност припадају права према пословима, односно дужности коју врши.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 262.

Мере удаљења од функционалне дужности које се по одредбама овог закона могу изрећи припаднику Војске Србије изричу старешине команди, јединица или установа које овласти начелник Генералштаба.

Министар одбране одређује лица овлашћена за изрицање мера удаљења од функционалне дужности професионалним војним лицима упућеним на службу, односно на рад у Министарство одбране или други државни орган или правно лице.

Мере удаљења од функционалне дужности могу изрицати и надлежни војни дисциплински судови.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 263.

У поступку за изрицање мера удаљења од функционалне дужности, за њихово ублажење и смањење, за застарелост предузимања тих мера, као и у поступку по жалби, сходно се примењују одредбе овог закона о одговорности за дисциплинске грешке.

Ако нађе да су престали разлози због којих је изречена мера удаљења од функционалне дужности забрана самосталног вршења одређене дужности у трајању до шест месеци, надлежни старешина обуставиће даље извршење мере удаљења од функционалне дужности.

НЕМА ПРИМЕДБИ

4. Губитак чина

(ЧЛАНОВИ 264. - 267. РЕДЕФИНИСАНО - ЧЛАНОВИ 185. - 188. ЗбВС 94/19)

а) Разлози за губитак чина

Члан 264.

Професионално војно лице и лице у резервном саставу које има чин губи чин:

- 1) ако му престане држављанство Републике Србије;
- 2) ако је дисциплинском казном кажњено губитком чина;
- 3) ако буде осуђен на безусловну казну затвора у трајању дужем од једне године - даном правноснажности пресуде.

Лице које изгуби чин губи сва права која су везана за чин.

НЕМА ПРИМЕДБИ

б) Враћање чина за посебне заслуге

Члан 265.

Председник Републике може лицу које је изгубило чин вратити чин за показану храброст или за друге заслуге за време ратног или ванредног стања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

в) Случајеви у којима се сматра да чин није био изгубљен и последице

Члан 266.

Ако у случају губитка чина, на основу члана 264. став 1. тач. 2) и 3) овог закона у поновљеном поступку или по захтеву за заштиту законитости поступак буде обустављен или буде донесена ослобађајућа пресуда, ако оптужба буде одбијена или одбачена или ако буде изречена казна блажа од казне из члана 264. став 1. тач. 2) и 3) овог закона, сматраће се да чин није био изгубљен.

Ако лицу које је изгубило чин по одредбама члана 264. став 1. тач. 2. и 3. овог закона одлуком о ублажењу казне казна буде ублажена на казну мању од казни наведених у тим одредбама, вратиће му се чин, на његов захтев.

Захтев из става 2. овог члана може се поднети у року од три месеца од дана достављања одлуке о ублажавању казне.

НЕМА ПРИМЕДБИ

г) Могућност пријема у службу у Војсци Србије лица коме је враћен чин

Члан 267.

Лице коме је враћен чин по одредбама члана 265. и 266. став 2. овог закона може бити примљено у професионалну војну службу по одредбама овог закона.

НЕМА ПРИМЕДБИ

IX. ПРЕСТАНАК СЛУЖБЕ

1. Престанак службе професионалних војних лица

Разлози за престанак службе

Члан 268.

(ЧЛАН 110. ЗбВС 94/19)

Официру, ~~односно~~ подофициру **и професионалном војнику** престаје служба у Војсци Србије:

- 1) ако му престане држављанство Републике Србије;
- 2) ако буде осуђен на безусловну казну затвора у трајању дужем од једне године;
- 3) ако му је изречена мера безбедности или заштитна мера у трајању дужем од шест месеци и због тога мора да буде одсутан са рада;
- 4) ако је на начин прописан законом утврђено да је настао потпуни губитак способности за професионалну војну службу;
- 5) ако неоправдано изостане са службе пет радних дана непрекидно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;
- 6) ако се не врати на службу у року од 15 дана од дана престанка разлога због којих му је одобрено мировање;
- 7) ако му је за два последња периода оцењивања у којима су испуњени услови да буде оцењен утврђена неповољна оцена;
- 8) ако је извршном пресудом војног дисциплинског суда осуђен на дисциплинску казну губитак службе или губитак чина;
- 9) на његов захтев;
- 10) ако се утврди да је приликом пријема у службу дао неистините податке који су од значаја за пријем;
- 11) ако се после лечења од болести зависности поново утврди употреба психоактивних супстанци;
- 12) по сили закона када наврши 40 година пензијског стажа и:
 - (1) ~~53~~ **51** године живота - подофицир ~~и официр до чина потпуковника~~;
 - (1а) 53 године живота - професионални војник и официр до чина потпуковника;**
 - (2) 54 године живота - официр чина пуковника;
 - (3) 55 година живота - официр чина генерал-мајора;
 - (4) 56 година живота - официр чина генерал-потпуковника;
 - (5) 57 година живота - официр чина генерал-пуковника;
 - (6) 58 година живота - официр чина генерала;
- 13) његовом смрћу.

Изузетно од одредбе става 1. тачка 12) овог члана, официру, односно подофициру уз његову сагласност може се продужити служба у Војсци Србије до две године, а официру санитетске службе у звању специјалисте или доктора медицинских наука, официру у звању наставника – доктора наука на служби на Универзитету одбране и официру у научном звању до 65 година живота.

Изузетно од става 1. овог члана, официру односно подофициру у служби на неодређено време који је навршио најмање 45 година живота и провео непрекидних 20 година ефективне службе у Војсци Србије у својству професионалног војног лица, може престати служба по потреби службе с правом на старосну пензију, испуњењем једног од следећих услова:

- 1) ако је актом надлежног органа укинута формацијско место или су промењени елементи формацијског места на којем је постављен, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;
- 2) ако је актом надлежног старешине у складу са законом разрешен од дужности, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;

3) ако му је извршном пресудом војног дисциплинског суда изречена казна из члана 230. став 2. тач. 2), 4) и 6) овог закона, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;

4) ако је налазом, оценом и мишљењем надлежне војнолекарске комисије утврђено да је неспособан за дужност коју обавља, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен у складу са преосталом способношћу за војну службу;

5) ако по престанку разлога због којих је стављен у стање у служби на боловању или због којих је удаљен од дужности нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;

6) ако је одлуком надлежног органа престала потреба за радом официра, односно подофицира распоређеног ван Војске Србије, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;

7) ако се утврди да је престао да испуњава услове прописане за формацијско место на којем је постављен или да има безбедносних сметњи да буде постављен на друго одговарајуће формацијско место а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен.

8) на предлог надлежног старешине, уз одобрење министра одбране, за лица која су учествовала у борбеним дејствима а која нису перспективна због претходно утврђених здравствених ограничења а у циљу подмађивања кадра

Професионална војна служба престаје и официру, односно подофициру који је упућен на приправнички стаж ако до истека приправничког стажа не положи приправнички испит уз обавезу да надокнади трошкове школовања, односно стипендирања, у складу са овим законом.

Лица којима по сили закона професионална војна служба престаје из стања у служби на боловању, на располагању и на породилском одсуству, одсуству са рада ради неге детета, посебне неге детета и друге особе или неге болесног члана породице остварују сва права као лица којима професионална војна служба престаје по сили закона из стања у служби на дужности, у складу са законом.

ПРЕДЛОГ:

(право ПВ на пензионисање)

Измене у ставу 1. подразумевају да се професионалним војницима који су ступила у службу одмах по испуњењу претходних услова, и одлучили се за војну професију до стицања права на пензију, то право могу и остварити. Такође, ове измене би подразумевала да мора доћи и до додавања појма професионални војник у Закону за ПиО (члан 43., став 4.). Могућност, која је изменама и допунама ЗоВС 2018. године створила услове да ПВ директно из службе оствари право на пензију, није могуће спровести у пракси без предложених измена. Такође је важно напоменути да ако ПВ не буде могао директно из службе у пензију, губи и право као војни осигураник (у смислу здравствене заштите).

(усклађивање година старости за одлазак у пензију за ПОФ)

Измене у ставу 1., тачка 12. под (1) из разлога што у Војсци Србије и даље раде лица која су завршетком једне од четворогодишњих средњих војних школа у СФРЈ, иста ступила у радни однос са 18 година (са позивом на 107. Закона о ВЈ).

Под условом да нису били учесници ратних дејстава (а то је, нажалост редак случај), те да раде на радним местима или у јединицама на којима је прописано увећање стажа 12/15, истима је потребно 32 године ефективног радног стажа у којима би стекли 40 година пензионског стажа, а то све са навршених 51 година старости.

Сада имамо доста случајева да наведена лица имају отворених више од 40 година пензијског стажа али не и 53 године старости већ 50 или 51 годину старости. До испуњења другог услова, подофицири о којима је реч ће имати и по 43 односно 44 године пензијског стажа те је, у најмању руку некоректно, да буду „кажњени“ анулирањем остварених бенефиција по основу стажа. Важно је

Нушићева 21/3 11000 Београд; тел: 063/503-856; odbor.mo.vs@nezavisnost-vs.rs; <https://www.nezavisnost-vs.rs>

напоменути да се не ради о великом броју лица и да измене и допуне које смо предложили никако не могу у већем обиму да утичу на правилно функционисање система одбране.

Такође и код ове категорије лица, као и код професионалних војника који су у служби од 1992. године имамо исти проблем, а то је да систем нема препознатљив тј позитиван однос према најстаријим лицима у статусу подофицира и професионалног војника, а који су прошли најтежи период (борбена дејства) од када постоји Војска Србије (тада ЈНА, ЈА односно Војска Југославије).

Нова алинеја у ставу 1., тачка 12., алинеја (1а) је неопходна како би се ускладио прописана доња граница за остваривање права на пензију за професионалне војнике као и због усклађивања са предлозима које смо изнели.

(обрачун „ратног стажа“)

Приликом евентуалне расправе на ову тему, требало би узети у обзир и још неке карактеристичне случајеве и околности под којима су се, не својом кривицом, нашли подофицири (лица са неповезаним стажом оствареним у бившим републикама СФРЈ, трајна ограничења и болести, немогућност распоређивања на адекватна радна места односно статус „нераспоређен“ у којима се нека лица налазе и по годину и више дана,...). Свакако, уз разматрање нашег предлога било би од значаја прикупити податке од важности и то службеним путем са нивоа МО, који би помогли у детаљној анализи и отклањању могућности да било ко буде оштећен.

(право на превремену пензију)

Требало би узети у обзир и још неке карактеристичне случајеве и да у професионалној војној служби и даље имамо подофицире и офицере тзв. ратне ветеране, који су учествовала у борбеним дејствима, а која већином имају одређена здравствена ограничења због болести, или задобијених повреда у борбеним дејствима, те имају тачку ограничења за професионалну војну службу. Таква лица су ограничена у вршењу војне службе(одлазак на терен, дежурства, ограничења у погледу услова рада и др.) а због чега и често одсуствују са посла због лечења или рехабилитације.

Таква лица због здравствених ограничења нису перспективна за даље напредовање, због болести и лечења су доста одсутни из јединице а попуњавају формацијско место иако фактички нису на послу, због чега трпи посао у јединици, док су друга лица која из замењују додатно оптерећена.

Све наведено нарушава борбену готовост јединице па би било логично да тзв. ратни ветеране под специфичним условима имају могућност за превремени одлазак у пензију, без трајних или привремених умањења пензије. (предложени став 3. тачка 8) овог члана

Члан 269.

Официру у радном односу на одређено време, ~~и~~ подофициру у радном односу на одређено време ~~и професионалном војнику~~ служба у Војсци Србије престаје истеком уговореног рока.

Изузетно, лицу из става 1. овог члана рок за који је уговором засновало радни однос на одређено време продужава се до истека коришћења права на одсуство за време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета и одсуства са рада ради посебне неге детета.

Лицу из става 1. овог члана служба престаје и пре истека уговореног рока:

1) ако је на основу коначне оцене и мишљења надлежног органа здравствене службе утврђено да је трајно неспособно за професионалну војну службу или да је неспособно за дужност за коју је примљено у службу на одређено време;

2) ако неоправдано изостане са службе у Војсци Србије пет радних дана непрекидно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;

3) ако се утврди да је приликом пријема у службу дао неистините податке који су од значаја за пријем;

4) ако је извршном пресудом војног дисциплинског суда осуђен на дисциплинску казну губитак службе или губитак чина;

- 5) у случају организационих промена или укидања команде, јединице или установе Војске Србије у којој је на служби на одређено време;
- 6) споразумним раскидом уговора;
- 7) његовом смрћу.

ПРЕДЛОГ:

Усагласити са нашим предлогом из члана 268. овог Нацрта (изместити професионалне војнике са правом на одлазак у пензију) односно размотрити да се и подфицирима и официрима на одрежено време уколико стекну услове за пензију омогући одлазак у пензију директно из службе.

Члан 270.

Лице коме престане професионална војна служба на одређено време може бити произведено у чин резервног официра, односно резервног подофицира који је имало за време те службе, ако је имало повољну оцену у служби.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 271.

Ако у случају престанка службе у Војсци Србије на основу члана 268. став 1. тачка 8) и члана 269. став 3. тачка 4) овог закона у поновљеном поступку односно поступку по ванредном правном леку поступак буде обустављен, или ако лице буде ослобођено од оптужбе, или ако оптужба буде одбијена или одбачена, или ако буде изречена казна блажа од казне губитка чина, сматраће се да служба није ни престала.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 272.

Захтев за престанак службе се доставља у писаном облику, најмање 15 дана пре дана који је официр, подофицир или професионални војник навео као дан престанка професионалне војне службе (отказни рок).

Отказни рок из става 2. овог члана може да се утврди у дужем трајању, али не дужем од 30 дана.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 273.

Поступак за престанак службе према одредбама чл. 268. и 269. овог закона, осим престанка службе на захтев по службеној дужности покреће старешина команде, јединице или установе Војске Србије на положају команданта батаљона или лице истог или вишег ранга.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 274.

Способност за професионалну војну службу оцењује се у складу са прописима којима је уређена здравствена заштита и здравствено осигурање војних осигураника и прописима којима је уређено пензијско и инвалидско осигурање.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 275.

Предлог за престанак службе по одредбама члана 268. став 1. тачка 1) и тач. 3-11) и члана 269. став 3. тач. 2-6) овог закона доставља се старешини надлежном за доношење акта о престанку службе, у року од осам дана од дана кад је настао разлог за престанак службе.

Предлог за престанак службе по одредбама члана 268. став 1. тачка 4) и члана 269. став 3. тачка 1) овог закона доставља се старешини надлежном за доношење акта о престанку службе, у року од 15 дана од дана кад је настао разлог за престанак службе.

Предлог за престанак службе по одредбама члана 268. став 1. тачка 12) и ст. 3. и члана 269. став 1. овог закона доставља се старешини надлежном за доношење акта о престанку службе најкасније 30 дана пре наступања разлога за престанак службе.

Надлежни старешина је дужан да одлучи о предлогу за престанак службе у року од 30 дана од дана пријема предлога.

Акт о престанку службе на захтев професионалног војног лица мора бити донет у року од 30 дана од дана подношења захтева.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 276.

Професионалном војном лицу служба у Војсци Србије престаје разрешењем, на основу акта о престанку професионалне војне службе.

Лице за које је донет акт о престанку службе а налази се на дужности разрешава се од службе даном предаје дужности, а лице које се не налази на дужности - даном када акт о престанку службе постане коначан.

Рок за разрешење од службе не може бити дужи од 30 дана од дана достављања коначног акта о престанку професионалне војне службе, и у том року се мора извршити предаја дужности.

За лице коме служба престаје из разлога предвиђених у члану 268. став 1. тачка 8) и члану 269. став 3. тачка 4) овог закона, акт о престанку службе доноси надлежни старешина одмах по пријему пресуде, а служба се рачуна до дана разрешења.

За лице коме је престала служба због неоправданог изостанка са службе или губитка чина не доноси се акт о предаји дужности.

За умрло лице не доноси се акт о престанку службе и предаји дужности.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 277.

Лицу којем је служба престала по основу члана 268. став 1. тачка 5) и члана 269. став 3. тачка 2) овог закона, служба у Војсци Србије рачуна се до дана изостанка из службе.

Професионалном војном лицу, осим лицу из става 1. овог члана, служба у Војсци Србије рачуна се до дана предаје дужности, односно до дана смрти.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 278.

За време ратног или ванредног стања професионалном војном лицу не престаје професионална војна служба, осим у следећим случајевима:

- 1) ако му престане држављанство Републике Србије;
- 2) ако се на начин прописан законом утврди да је код лица наступио потпуни губитак способности за професионалну војну службу;

3) ако је правноснажном пресудом војног дисциплинског суда осуђен на дисциплинску казну која повлачи губитак војне службе, односно правноснажном пресудом надлежног кривичног суда осуђен на казну затвора у трајању дужем од 12 месеци;

4) његовом смрћу;

5) официру, односно подофициру када наврши 65 година живота;

6) професионалном војнику када наврши 53 година живота.

Изузетно, професионалном војном лицу из става 1. тачка б) овог члана, на предлог начелника Генералштаба, а по одлуци министра одбране, старосна граница за престанак професионалне војне службе на појединим формацијским местима одређених специјалности, може се продужити до навршених 58 година живота.

Професионалном војном лицу у служби на одређено време уговор о раду продужава се до укидања ратног или ванредног стања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 279.

Поступак за престанак професионалне војне службе лица које је за време ратног или ванредног стања стекло услове за престанак службе по основу члана 268. став 1. тачка 12) покреће се одмах по престанку ратног или ванредног стања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Частан и нечастан престанак службе

Члан 280.

Професионалном војном лицу се у акту о престанку службе назначава да му служба престаје "часно" или "нечасно".

Професионалном војном лицу служба престаје нечасно:

1) ако је осуђено на безусловну казну затвора у трајању дужем од једне године,

2) ако му је изречена мера безбедности или заштитна мера у трајању дужем од шест месеци и због тога мора да буде одсутан са рада,

3) ако неоправдано изостане са службе пет радних дана непрекидно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци,

4) ако се не врати на службу у року од 15 дана од дана престанка разлога због којих му је одобрено мировање,

5) ако је извршном пресудом војног дисциплинског суда осуђено на дисциплинску казну губитак службе или губитак чина,

6) ако се утврди да је приликом пријема у службу дало неистините податке који су од значаја за пријем,

7) ако се после лечења од болести зависности поново утврди употреба психоактивних супстанци.

Професионалном војном лицу служба престаје часно из свих других разлога за престанак службе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Последице часног и нечасног престанка службе

Члан 281.

Официр и подофицир коме је служба престала часно задржава право на назив чина и ношење војне униформе у свечаним приликама.

Професионално војно лице коме је служба престала нечасно губи право на:

- 1) поновни пријем у службу у Војсци Србије;
- 2) ношење војне униформе у свечаним приликама;
- 3) ословљавање чином.

НЕМА ПРИМЕДБИ

2. Престанак службе војног службеника

Члан 282.

Војном службенику служба може престати:

- 1) на његов захтев;
- 2) на основу писаног споразума између војног службеника и послодавца;
- 3) без његове сагласности;
- 4) по сили закона.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 283.

Војни службеник може поднети захтев за престанак службе.

Захтев за престанак службе се доставља у писаном облику, најмање 15 дана пре дана који је војни службеник навео као дан престанка радног односа (отказни рок).

Отказни рок из става 2. овог члана може да се утврди у дужем трајању, али не дужем од 30 дана.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 284.

Војном службенику може престати служба на основу писаног споразума између њега и послодавца.

Пре потписивања споразума, послодавац је дужан да војног службеника писаним путем обавести о последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 285.

Војном службенику престаје служба без његове сагласности:

- 1) ако на пробном раду не постигне одговарајуће резултате;
- 2) ако одбије да ради на радном месту на које је распоређено, односно привремено упућено;
- 3) ако се утврди да је престао да испуњава услове прописане за формацијско место на којем је постављен или да има безбедносних сметњи да буде распоређен на друго одговарајуће формацијско место а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити распоређен;
- 4) ако му је за два последња периода оцењивања, у којима су испуњени услови да буде оцењен, утврђена неповољна оцена;
- 5) ако је неоправдано изостало са посла пет радних дана узастопно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;

- 6) ако се не врати на рад у року од 15 дана од престанка разлога за мировање радног односа;
- 7) ако је извршном пресудом војног дисциплинског суда осуђено на дисциплинску казну губитак службе;
- 8) ако се после лечења од болести зависности поново утврди употреба психоактивних супстанци;
- 9) ако се укида радно место на које је распоређено или се смањује број извршилаца на једном радном месту, а нема другог одговарајућег радног места на које би могао бити распоређен;
- 10) ако је при заснивању радног односа, односно након заснивања радног односа дало неистините податке или прећутало податке значајне за обављање послова ради којих је примљено у службу, односно распоређено на ново радно место.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 286.

Војном службенику из члана 285. став 1. тачка 3) овог члана служба ће престати под условом да му је непосредно претпостављени старешина претходно дао писано обавештење у вези са недостацима у његовом раду, упутствима и примереним роком за побољшање рада, а војни службеник не побољша рад у остављеном року.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 287.

Војном службенику из члана 285. став 1. тачка 5) овог члан којем је служба се рачуна до дана изостанка из службе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 288.

Војном службенику служба престаје по сили закона:

1) ако је на начин прописан законом утврђено да је изгубио радну способност – даном достављања правноснажног решења о утврђивању губитка радне способности старешини надлежном за одлучивање о престанку службе;

1а) када наврши 40 година пензијског стажа а без обзира на године старости са правима која припадају за пуну старосну пензију

2) кад наврши 65 година живота ако има најмање 15 година стажа осигурања, ако се министар одбране и војни службеник другачије не споразумеју;

3) ако му је по правноснажној одлуци суда или другог органа забрањено да обавља послове свог формацијског места, а не може му се обезбедити друго формацијско место – даном достављања правноснажне одлуке;

4) ако је правноснажно осуђен на безусловну казну затвора у трајању дужем од шест месеци – даном правноснажности пресуде;

5) ако му је изречена мера безбедности или заштитна мера у трајању дужем од шест месеци и због тога мора да буде одсутан са рада – даном правноснажности, односно коначности одлуке;

6) ако је на начин прописан законом утврђено да има умањену радну способност и са истом не може у потпуности да одговори захтевима формацијског места на којем је распоређено, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могло бити распоређено у складу са преосталом радном способношћу;

7) његовом смрћу.

ПРЕДЛОГ:

Сматрамо да војни службеници имају право да остваре право на пуну пензију са остварених 40 година пензијског стажа јер раде у драстично другачијим и углавном неповољнијим условима у односу на запослене ван система одбране.

Такође се мора узети у обзир да у служби постоји одређени број војних службеника који су завршили средње стручне школе и након служења војног рока ступили у радни однос са 19 година, таква лица већ у 59. години живота имају 40 година стажа, а у неким случајевима и пре наведених година старости (уколико су имали радно место на којима се рачуна увећан стаж).

Не смемо previdети и лица која су у статусу војних службеника преведени из статуса професионалних војника и самим тиме претходно остварили право на увећање стажа.

Приликом разматрања предложене измене овог члана требало би имати на уму да одређени број службеника обавља послове на местима која су дефинисана ка радна места под посебним условима, да има лица која раде са наоружањем,...

Предложена решења би подразумевала и усаглашавање са Законом о ПиО. Односно незнатне измене члана 42. Закона о ПиО.

КОМЕНТАР:

(упис „ратног стажа“ за ВС)

Одређени број војних службеника још увек није регулисио увећани стаж у смислу учешћа у рату. Ово је питање које ВС регулишу појединачно и самостално а у зависности ко и какав контакт у фонду ПиО има. Неопходно је системски решити овај проблем од стране послодавца јер ВС који имају и по 2-3 године „ратног стажа“ немају право да им се исти урачуна у пензијски већ ће им се признати након стицања услова за пензију а у виду минималног повећања износа пензије.

(бенифицирани радни стаж за део ВС)

Верујемо да постоји основ да се подзаконским актима коначно регулише статус појединих радних места на којима службу под заиста специфичним условима обављају војни службеници а у смислу остваривања права на рачунање увећаног стажа.

За неколико радних места које је предложио наш синдикат, МО је имало разумевања и утврђено им је право на увећани стаж али се мора размотрити исто право и за радна места као што су: механичари за пешадијско наоружање, механичар за артиљеријско наоружање, механичар за возила гсеничаре, чувар односно водич паса, ватрогасци у ватрогасним одељењима, рентген техничари, радна места где се остварује контакт са хпатогеним средствима,...

Сва наведена радна места имају пандам ван система одбране и имају увећани стаж а одређени број је толико специфичан да таква радна места и не постоје ван система одбране.

Члан 289.

Војном службенику коме служба престаје без његове сагласности, изузев војног службеника који остварује право на пензију и војног службеника из члана 285. тач. 1, 3, 4, 5, 7. и 8. овог закона, има дужност и право да остане на раду 30 дана (отказни рок).

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 290.

Војном службенику коме служба престаје из разлога предвиђеним чланом 288. став 1. тачка б) овог закона, остварује право на старосну пензију, ако има најмање 45 година живота и да је у служби у Војсци Србије остварио најмање 15 година стажа осигурања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Надлежност за решавање о престанку службе у Војсци Србије

Члан 291.

Министар одбране или лице које он овласти решава о престанку службе:

- 1) официра у Министарству одбране и Војсци Србије,
- 2) подофицира у Министарству одбране,
- 3) професионалног војника у Министарству одбране,
- 4) војног службеника.

Начелник Генералштаба или лице које он овласти решава о престанку службе:

- 1) подофицира у Војсци Србије;
- 2) професионалних војника у Војсци Србије.

НЕМА ПРИМЕДБИ

X. НАДЛЕЖНОСТ ЗА РЕШАВАЊЕ У УПРАВНИМ СТВАРИМА

1. Стварна надлежност

Члан 292.

Ако законом или прописом донетим на основу закона није одређена надлежност другог лица, за решавање о управним стварима у првом степену стварно је надлежан старешина команде, јединице или установе Војске Србије на положају команданта бригаде или старешина њему равног или вишег положаја.

Начелник Генералштаба за решавање у управним стварима може одредити и старешину на положају команданта батаљона, њему равног или вишег положаја.

О жалби против решења старешине из ст. 1. и 2. овог члана решава старешина команде, јединице или установе Војске Србије непосредно претпостављен старешини који је донео првостепено решење.

Жалба професионалног припадника Војске Србије против аката о премештају, постављењу, стављању на располагање и удаљењу од дужности не задржава њихово извршење.

НЕМА ПРИМЕДБИ

2. Месна надлежност

Члан 293.

За доношење решења у управном поступку месно је надлежан старешина команде, јединице или установе у којој се лице о чијем се праву, односно обавези решава налази у служби, а за лица којима је престала служба, старешина команде, јединице или установе Војске Србије у којој се лице налазило на дан престанка службе, односно следбеник команде, јединице или установе Војске Србије која је престала да постоји.

Ако се решава о праву, односно обавези старешине команде, јединице или установе из става 1. овог члана или ако тај старешина по закону треба да буде изузет од решавања из других разлога, за доношење решења месно је надлежан старешина команде, јединице или установе Војске Србије који му је непосредно претпостављен.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Надлежност за решавање у управним стварима професионалних припадника Војске Србије распоређених ван Војске Србије

Члан 294.

Министар одбране одређује лица која решавају о управним стварима професионалних припадника Војске Србије распоређених ван Војске Србије у смислу члана 292. и 293. овог закона.

НЕМА ПРИМЕДБИ

XI. СИНДИКАЛНО ОРГАНИЗОВАЊЕ И ДЕЛОВАЊЕ У МИНИСТАРСТВУ ОДБРАНЕ И ВОЈСЦИ СРБИЈЕ (НОВИ ЧЛАНОВИ У ОДНОСУ НА ЗОВС 94/19)

1. Опште одредбе

Члан 295.

Професионални припадници Војске Србије и други запослени у Министарству одбране имају право на синдикално организовање и деловање у Министарству одбране и Војсци Србије, у складу са законом.

Синдикално организовање и деловање у Министарству одбране и Војсци Србије мора бити у складу са правилима војне службе.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 296.

Међусобни односи Министарства одбране и синдиката који делују у Министарству одбране и Војсци Србије (у даљем тексту: синдикат) заснивају се и развијају на принципима социјалног партнерства и међусобног уважавања.

НЕМА ПРИМЕДБИ

2. Права синдиката

Члан 297.

Синдикат има право на обезбеђивање техничко - просторних услова, у складу са просторним и финансијским могућностима Министарства одбране, као и на омогућавање приступа подацима и информацијама неопходним за обављање синдикалних активности, у складу са законом.

Техничко-просторни услови за обављање активности синдиката утврђују се споразумом Министарства одбране и синдиката.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 298.

Синдикат има право да буде обавештен од стране Министарства одбране о економским и радно-социјалним питањима од значаја за положај запослених, односно чланова синдиката, у складу са законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

3. Дужност послодавца

Члан 299.

Министарство одбране је дужно да запосленом који је члан синдиката на име синдикалне чланарине одбије износ од плате на основу његове писмене изјаве и да тај износ уплати на одговарајући рачун синдиката.

НЕМА ПРИМЕДБИ

4. Дужност синдиката

Члан 300.

Синдикат је дужан да Министарству одбране достави:

- 1) статут, у року од ~~осам~~ **30** дана од дана доношења;
- 2) акт о упису у регистар, у року од ~~осам~~ **30** дана од пријема акта од органа надлежног за упис синдиката у регистар;
- 3) одлуку о избору председника и чланова органа синдиката, у року од ~~осам~~ **30** дана од дана избора;
- 4) измене, односно допуне статута и одлука из тачке 3) овог става, у року од ~~осам~~ **30** дана од дана измене, односно допуне.

ПРИМЕДБА:

Устав РС, Закон о раду и Посебни колективни уговор за државне органе не прописују ни једну од ових обавеза синдиката па сходно томе тражимо измене става 1., тачке 1. до 4. са 8 на 30 дана. Разумемо потребу послодавца за овом тачком али је рок од 8 дана нереалан и често технички и физички неизводљив.

5. Предмет и услови синдикалног деловања

Члан 301.

Предмет синдикалног деловања, односно синдикалних активности у Министарству одбране и Војсци Србије је унапређење и заштита професионалних, радних, економских и социјалних права и интереса професионалних припадника Војске Србије и других запослених у Министарству одбране.

Синдикално деловање, односно синдикалне активности из става 1. овог члана не могу се односити на:

- 1) управљање системом одбране,
- 2) командовање и руковођење у Војсци Србије,
- 3) састав, организацију и формацију Војске Србије,
- 4) оперативне и функционалне способности Војске Србије,
- 5) употребу и попуну Војске Србије,
- 6) учешће у мултинационалним операцијама,
- 7) приправност и мобилизацију,
- 8) опремање наоружањем и војном опремом,
- 9) унутрашње односе у Војсци Србије,
- 10) одлучивање о пријему, распоређивању, промени својства, постављењима, премештајима, унапређењу и престанку службе професионалних припадника Војске Србије и других запослених.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Члан 302.

Синдикату који делује у Министарству одбране и Војсци Србије забрањено је да:

- 1) у свом називу користи појам Министарство одбране или Војска Србије, односно друга обележја или ознаке Министарства одбране, односно Војске Србије;
- 2) приликом синдикалних активности користи, односно истиче обележја и ознаке Министарства одбране, односно Војске Србије.

ПРИМЕДБЕ:

Непотребан члан јер је радна верзија Нацрта ЗоВС (члан 20., став 7. и предложени став 9. као и члан 295., став 2.), као и актуелни закон (члан 23., став 4.), већ дефинисао шта подразумева злоупотребу појма и обележја МО и ВС. Такође, потпуно је природно да назив синдиката запослених у МО и ВС може користити појам МО и ВС јер су они њени основни чиниоци без којих систем одбране не би ни постојао.

Члан 303.

Забрањено је коришћење синдикалног деловања, односно синдикалних активности у Министарству одбране и Војсци Србије у циљу остваривања политичких или других интереса представника или чланова синдиката, изузев интереса из члана 301. став 1. овог закона.

ХП. НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ ЗАКОНА

Члан 304.

Надзор над спровођењем овог закона врши Министарство одбране.

Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши Инспекторат одбране Министарства одбране, у складу са законом.

ПРЕДЛОГ:

Потребно је дефинисати начин контроле спровођења закона и од стране институције или тела ван система одбране (нпр. одређено тело/група/одбор Народне скупштине или Владе РС)

ХИИ. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 305.

Новчаном казном од 150.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице, ако:

1) употребљава назив и обележја Војске Србије и војне ознаке без одобрења министра одбране (члан 20. став 8)

Новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу.

Новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара за прекршај из става 1. тачка 1) овог члана казниће се предузетник.

Новчаном казном од 30.000 до 50.000 динара за прекршај из става 1. тачка 1) овог члана казниће се физичко лице.

ПРИМЕДБЕ:

БРИСАТИ

У смислу наше примедбе на члан 20., став 9. и у смислу наших примедби на члан 302. овог Нацрта.

Члан 306.

Новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај правно лице, ако Министарству одбране не достави:

1) статут, у року од осам дана од дана доношења (члан 300. став 1. тачка 1);

2) акт о упису у регистар, у року од осам дана од пријема акта од органа надлежног за упис синдиката у регистар (члан 300. став 1. тачка 2);

3) одлуку о избору председника и чланова органа синдиката, у року од осам дана од дана избора (члан 300. став 1. тачка 3);

4) измене, односно допуне статута и одлука, у року од осам дана од дана измене, односно допуне (члан 300. став 1. тачка 4).

Новчаном казном од 30.000 до 50.000 динара за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу.

ПРИМЕДБЕ:

БРИСАТИ

У смислу наше примедбе на члан 300., овог Нацрта.

Члан 307.

Новчаном казном од 150.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице, ако:

1) у свом називу користи појам Министарство одбране или Војска Србије, односно друга обележја или ознаке Министарства одбране, односно Војске Србије (члан 302. став 1. тачка 1)

2) приликом синдикалних активности користи, односно обележја и ознаке Министарства одбране, односно Војске Србије (члан 302. став 1. тачка 2)

Новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу.

Новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара за прекршај из става 1. тачка 2) овог члана казниће се и физичко лице.

ПРИМЕДБЕ:

БРИСАТИ

У смислу наше примедбе на члан 20., став 9. и у смислу наших примедби на члан 302. овог Нацрта.

Члан 308.

~~Новчаном казном од 300.000 до 1.500.000 динара казниће се за прекршај правно лице, ако користи синдикално деловање, односно синдикалне активности у Министарству одбране и Војсци Србије у циљу остваривања политичких или других интереса представника или чланова синдиката (члан 303)~~

~~Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара за прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу.~~

~~Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара за прекршај из става 1. овог члана казниће се и физичко лице.~~

ПРИМЕДБЕ:

БРИСАТИ

Овакве казнене мере се не могу препознати као законске нити су у складу са облигационим правом. Радна верзија Нацрта има већ доста одредби које су рестриктивне и конкретно одређене у смислу деловања синдиката а прописани су и механизми и казнена политика за евентуалне случајеве из става 1. овог члана. Такође, одредбе овог члана се односе на појединца и притисак на синдикалне представнике.

КОМЕНТАР:

Казнене одредбе радне Верзије нису законске. За евентуално непоштовање одредби овог закона постоје надлежни судови.

XIV. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Окончање започетих поступака

Члан 309.

Поступци који до дана ступања на снагу овог закона нису окончани, окончаће се по одредбама закона који је био на снази до ступања на снагу овог закона.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Дозволе за држање и ношење оружја

Члан 310.

Дозволе за држање и ношење ватреног оружја које су пре ступања на снагу овог закона издате од стране Министарства одбране и Војске Србије, односно органа чији су правни следбеници Министарство одбране и Војска Србије, замениће се дозволама издатим у складу са овим законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Превођење војних намештеника у војне службенике

Члан 312.

Војни намештеници преводе се у војне службенике у року од 60 од дана ступања на снагу овог закона.

Војном намештенику који не прихвати превођење, у складу са овим законом, престаје служба у Војсци Србије.

Министар одбране ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона ближе уредити начин превођења војних намештеника у војне службенике.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Рок за доношење подзаконских прописа

Члан 313.

Подзаконски прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 6 месеци од ступања на снагу овог закона, ако овим законом није друкчије одређено.

До доношења прописа из става 1. овог члана, примењиваће се прописи који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са овим законом.

НЕМА ПРИМЕДБИ

Усклађивање организације и рада са одредбама закона

Члан 314.

Правна лица и други субјекти ускладиће своју организацију и рад са одредбама овог закона у року од 3 месеца од ступања на снагу овог закона.

ПРИМЕДБА: Дискутабилно је у којој мери правна лица и субјекти имају обавезу да се прилагођавају овом закону.

Пензионисање професионалних војника

Члан 314а

До регулисања законских одредби, професионални војници који стекну 40 година пензијског стажа имају право на одлазак у пензију директно из службе.

ПРЕДЛОГ:

ХИТНО решити проблем пензионисања професионалних војника! Иако је важећи Закон о ВС, изменама и допунама 2018. године створио услове да се професионалним војницима може продужити уговор до стицања права на пензију у пракси, до сада, нисмо имали такав случај.

У наредних 1 - 3 године, неколико десетина професионалних војника ће напунити 40 година пензијског стажа и питање је на који ће начин искористити право на одлазак у пензију директно из службе. Ова тема је изузетно важна јер подразумева допуну члана 42 Закона о ПиО али и усвајање наших дугогодишњих предлога претстављеним у овом Нацрту.

Дана 20.07.2020. године на састанку представника Синдиката НЕЗАВИСНОСТ са представницима МО као једно од кључних питања изнели смо наведени проблем министру одбране. Министар одбране је након изношења аргумената, изнео предлог да ће професионалне војнике који у ближем наредном периоду стичу услове за пензијум ванредно превести у статус подофицира и затражио од потчињених да му доставе списак колики број професионалних војника је у питању. На жалост ово обећање министра одбране неће моћи да се примени на професионалне војнике који немају 4. степен средње стручне спреме те је неопходно наћи системско решење.

Престанак важења ранијих прописа

Члан 315.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о Војсци Србије („Службени гласник РС“, бр. 116/07, 88/09, 101/10 – др.закон, 10/15, 88/15 – УС, 36/18 и 94/19).

НЕМА ПРИМЕДБИ

Ступање на снагу и почетак примене

Члан 316.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

НЕМА ПРИМЕДБИ